

Sveska 2

Koraci ka ličnom probuđenju

Ostati u Isusu

Isus Hristos:

„Budite u Meni i Ja u vama.”

(Jovan 15,4)

HELMUT HAUBAJL

Ostati u Isusu

Ostati u Isusu

Naslov originala: **In Jesus bleiben**

Autor: Helmut Haubajl

Prevod sa nemačkog jezika: Rodoljub Ristić

Lektura: Nebojša Laketa

Za izdavača: mr Dragan Pejovski

Izdaje: Preporod, Beograd Štampa:

Euro Dream, Nova Pazova Tiraž:

5000

ISBN 978-86-423-0451-9

CIP - Katalogizacija u publikaciji -
Narodna biblioteka Srbije, Beograd

279.13-472

HAUBAJL, Helmut

Ostati u Isusu / Helmut Haubajl ; [prevod sa nemačkog jezika
Rodoljub Ristić]. - Beograd : Preporod, 2015 (Nova Pazova :
Euro Dream). - 114 str. ; 20 cm

Prevod dela: In Jesus bleiben / Helmut Haubeil. - Tiraž 5.000. -
Napomene i bibliografske reference uz tekst.

ISBN 978-86-423-0451-9

COBISS.SR-ID 220824588

(Ako nije drugačije napomenuto, svi stihovi iz Svetog pisma
citirani su iz prevoda Daničić-Karadžić izdanju Britanskog i
inostranog biblijskog društva, ekavizirano – prim. prev.)

Ostati u Isusu

*Isus Hristos:
„Budite u meni i ja u vama.”
(Jovan 15,4)*

HELMUT HAUBAJL

OSTATI U ISUSU

Budite u meni i ja ću u vama. To znači:

- ▶ stalno primanje Njegovog Duha;
- ▶ Život potpunog i bezuslovnog predanja Njegovoj službi.

E. G. Vajt, *Čežnja vekova*, Preporod, Beograd, 2011. str. 587 (676).*

Ostati u Njemu nije delo koje je uslov koji mi treba da ispunimo da bismo se radovali spasenju. Pre svega, to je naš pristanak Njemu, da čini sve u nama i kroz nas. To je Njegovo delo, koje On čini za nas, koje je rezultat Njegove sile i Njegove spasonosne ljubavi. Naš udeo se ogleda samo u tome da Mu se potpuno predamo, i u potpunom poverenju čekamo da On deluje, onako kako je to i obećao.

Denis Smit, *40 dana molitve i pripreme za produblјivanje tvog odnosa sa Bogom*.

Ovo su teme za nadogradnju:

Koraci ka ličnom probuđenju. Preporučljivo je ovu brošuru pročitati još jednom, iako se osnovni principi ponavljaju.

* U zagradi je navedena originala stranica.

Autor ove brošure je komercijalista i propovednik u aktivnoj penziji i veliki misionar, brat Helmut Haubajl (Helmut Haubeil), koji piše i izdaje mnoge knjige, brošure i časopis *Misionsko pismo* (Missionsbrief), koji se, kako mu i samo ime kaže, bavi misionarskim radom u svetu.

Uz njegovo odobrenje ovu brošuru sam preveo na srpski jezik i stavio je na raspolaganje našoj knjižari radi izdavanja, kako bi po mogućnosti našla mesto u biblioteci svakog doma gde se slavi Božje ime, i tako pomogla u usavršavanju naše vere u Boga i Njegovu reč. Jedini način da se održimo u veri u ovo teško vreme jeste da budemo i ostanemo u Hristu.

SADRŽAJ

4

UVOD

7

1. GLAVA

ISUSOV NAJDRAGOCENIJI DAR

Šta Isus uči o Svetom Duhu?

25

2. GLAVA

PREDANJE ISUSU

Šta je predanje?

41

3. GLAVA

ISUS U TEBI

Pod kojim uslovima Isus živi u meni?

63

4. GLAVA

POSLUŠNOST KROZ ISUSA

Kako mogu živeti u radosnoj poslušnosti?

95

5. GLAVA

ATRAKTIVNA VERA KROZ ISUSA HRISTA

Šta je temelj privlačne vere?

ISUSOV NAJDRAGOCENIJI DAR

*Šta Isus uči o Svetom Duhu? Poznaješ li
Isusovu najimpresivniju vest? Koja
je uloga Svetog Duha? Zašto nam je za promenu
karaktera potrebna sila spolja?*

Povratak „prvoj ljubavi“

Jedna sestra mi je pisala: „Moja prijateljica i ja smo već treći put proučavale knjigu *40 dana* [...] uporedo sa brošurom *Koraci ka ličnom probuđenju*. Pre nego što smo otkrile ove materijale, naš verski i molitveni život nije više bio ono što je bio na početku. Čeznule smo za tim da tu prvu ljubav pronađemo ponovo. Našle smo je i zahvaljujemo Bogu od sveg srca za to. Divno je kako naš Bog koji je pun ljubavi uslišava molitve i daje nam spoznaju kako Njegov Duh deluje, kako na nas same tako i na ljude za koje se molimo.“ M. S.

Isus nastupa. Jedna druga osoba mi je pisala u vezi sa ovim knjigama: „U životu sam dobila velike i dugo očekivane blagoslove. Koliko je onih vernih koji se osećaju isto tako kao i ja i još jedna sestra iz moje crkve, da nam je uvek nešto nedostajalo u našem verskom životu? A sada smo iskusile kako Isus ulazi u naš život i počinje da nas menja. On to čini još uvek i korak po korak nas privlači sve bliže k sebi.“ S.K.

JEDINSTVEN ISUSOV POZIV: MOLITE SE ZA SVETOG DUHA

Postoji jedno posebno mesto u Bibliji, na kome nas naš Gospod Isus tako naglašeno poziva da se molimo za Svetog Duha. Ne poznajem nijedno drugo mesto u Bibliji na kome nam Isus nešto toliko naglašeno i toliko brižno stavlja na srce. To mesto se nalazi u Njegovoj pouci o molitvi u Lukinom Jevanđelju u 11. glavi, gde On deset puta naglašava da je potrebno da se molimo za Svetog Duha. I to u stihovima od 9 do 13*: *Zato vam kažem: Molite, i daće vam se! Tražite, i naći ćete! Kucajte, i otvoriće vam se! Jer svako ko moli, dobija. Svako ko traži, nalazi. I svakome ko kuca, otvoriće se. Koji bi otac među vama svom sinu, [u nekim prevodima kao i u našem, Vukovom prevodu, ovde se nalaze i sledeće reči: ako sin zamoli /tj. zaište, kod Vuka/ za hleb, da mu da kamen) ako ga zamoli za ribu, dao zmiju umesto ribe? [To je nezamslivo] Ili ako ga zamoli za jaje, hoće li mu dati škorpiju? [To je nezamslivo] Dakle, ako vi, iako ste zli, znate da dajete svojoj deci dobre darove, koliko će više Otac koji je na nebu, dati Svetog Duha onima koji ga mole za to?'* (*Novi savremeni prevod – Metafizika 2010; NSP dalje u tekstu).

Isus u ovom kratkom odseku šest puta koristi glagol koji u osnovi ima značenje *moliti* (*molite, moli*, tri puta *zamoli* i na kraju *mole*) za nešto, a onda delovanje tog glagola pojačava glagolom *tražiti*, koji predstavlja aktivnu radnju. I još dva puta glagolom *kucati*, koji takođe predstavlja aktivnu radnju.

Zar nam On time ne pokazuje sasvim jasno da i mi sami moramo nešto da preduzmemo za ispunjenje Svetim Duhom? Poslednji glagol, koji ima značenje *moliti nekoga za nešto* u grčkom jeziku ima trajni oblik. To znači da se ne radi o tome da se jedanput moli, nego da se moli trajno, neprestano. Isus ovde molitvu ne predstavlja samo usrdnom, nego očekuje da ta molitva bude i stalna. Sasvim je sigurno da On ovim naglašenim pozivom želi da u nama probudi čežnju za Svetim Duhom.

Ovaj naglašeni poziv nam pokazuje da je Isus ubeđen da nama nedostaje nešto veoma važno ako se uporno i stalno

ne molimo za ispunjenje Svetim Duhom. On nam jasno skreće pažnju da nam je Sveti Duh potreban po svaku cenu. On time želi da mi stalno primamo blagoslove Svetog Duha.

Ovaj deo njegove molitvene pouke je njegov jedinstven postupak. Sveti Duh je najveći Božji dar, dar koji sa sobom donosi sve druge darove. Ovaj dar je Isusov krunski dar Njegovim učenicima i jasan dokaz Njegove ljubavi. Mislim da dobro možemo da shvatimo da jedan ovako visokovredan dar niko neće štedeti. On će biti dat samo onima koji pokažu da imaju veliku čežnju za njim i koji ga visoko cene. Ja sam se navikao da se svakodnevno molim za želju da se molim za Svetog Duha i to u vezi sa obećanjem u Jovanu 7,37. „[...]ko je žedan neka dođe k meni i pije.”¹

Sveti Duh je izvor svakog ispunjenog života

Zašto je Isus prema svojim sopstvenim rečima došao na ovu zemlju? On je rekao: „[...]Ja sam došao da imaju život i da ga imaju u izobilju.” (Jovan 10,10 b; Čarnić) Isus želi da mi već sada ovaj novi život iskusimo i da ga nastavimo nakon Njegovog ponovnog dolaska u sasvim drugoj dimenziji kao večan u Božjem carstvu.

I On nam kaže da je izvor tog ispunjenog života u stvari Sveti Duh: „[...]ko je žedan neka dođe k meni i pije. Ko me veruje kao što pismo reče, iz njegova tela poteći će reke žive vode. A ovo reče za Duha (Svetoga)[...]” (Jovan 7,37-39)

„Reke žive vode” – zar to nije dobro poređenje za život u punini?

Da li nam je Isus u svom zemaljskom životu dao odgovarajući primer?

Mi znamo da je Isus začet u utrobi svoje majke Marije, preko Svetog Duha (Matej 1,18). Takođe znamo da se on nakon svog krštenja molio – „I siđe na nj Duh Sveti u telesnom obliku

1 Veoma je dragoceno moliti se u vezi sa obećanjima. Ko želi nešto više da sazna o tome, neka pročita 4. glavu, iz knjige *Koraci ka ličnom probuđenju*.

kao golub[...]" (Luka 3,22) Da li je za njega pod tim uslovima bilo takođe neophodno da svaki dan prima Svetog Duha?

Da citiram E. G. Vajt: „Svakog jutra je Isus imao vezu sa svojim nebeskim Ocem. Od koga je svakodnevno primao osveženje Svetim Duhom.”² Isus nam je time zaista bio pravi primer. Zato moramo da se zapitamo: ako je Isusu Sveti Duh bio svakodnevno potreban, zar meni i tebi nije neophodniji?

Apostol Pavle je Isusovu želju shvatio zaista ispravno jer on u svojoj poslanici crkvi u Efesu potvrđuje u 1. glavi u 13. stihu da su oni kada su postali verni, zapečaćeni Svetim Duhom. A u Efescima 3,16-17 opominje ih da budu jaki (utvrđeni) u Duhu, a u Efescima 5,18 zahteva kao opunomoćeni Apostol od vernih u Efesu a time i od nas: „[...]nego se još ispunjavajte Duhom.” Ili „ispunjavajte se Duhom stalno, uvek iznova”³ Tako vidimo da je svakodnevno ispunjavanje Svetim Duhom neophodno iskustvo, koje je nužno za duhovni život i rast svakog hrišćanina.

ISUSOVE OPROŠTAJNE REČI I SVETI DUH

Isus je želeo u svojim oproštajnim rečima da svojim učenicima prenese radost i nadu porukom da će umesto njega doći Sveti Duh. On im te zadatke predstavlja u Jovanu 16,7-14, kako slede: *„Nego vam ja istinu govorim: bolje je za vas da ja idem; jer ako ja ne idem, utešitelj neće doći k vama; ako li idem, poslaću ga k vama. I kad on dođe pokaraće svet za greh, i za pravdu, i za sud; za greh dakle što ne veruju mene; A za pravdu što idem k ocu svojem; i više me nećete videti; a za sud što je knez ovoga sveta osuđen. Još vam mnogo imam kazati; ali sada ne možete nositi. A kad dođe on, Duh istine, uputiće vas na svaku istinu; jer neće od sebe govoriti, nego će govoriti što čuje, i javiće vam šta će biti u napredak. On će me proslaviti, jer će od mogea uzeti, i javiće vam.”*

2 Signs of the Times, November 21, 1895. Abs. 3.

3 Izdavač: Werner E. Lange, Unser größtes Bedürfnis (Lüneburg, 2011), 42

Novo korisno rešenje

Isus je rekao svojim učenicima nešto začuđujuće: „Bolje je za vas da ja idem.“ To znači da nam takvo novo rešenje, On preko Svetog Duha u nama, nudi prednost u odnosu na njegovo lično prisustvo. Na taj način On nije ograničen telom, nego uvek može biti prisutan kod svakog čoveka bez obzira gde se on trenutno nalazi.

Iz neverstva i malovernosti ka veri u Isusa

Sveti Duh ima ulogu da otvori oči svetu. Nije li svet u izvesnom stepenu prodro i u crkvu Božju? Sveti Duh otvara oči svetu, ali je On takođe jedini koji i Laodikeji može da otvori oči.

On u ljudima sveta budi čežnju za Bogom, a u mlakim hrišćanima čežnju za blisku vezu sa Isusom. Jer nam on ukazuje na onaj greh, koji je uzrok svih ostalih grehova, „*za greh dakle što ne veruju mene*“. Veruješ li ti u Isusa? Srž verovanja je poverenje. Znak da mi zaista verujemo Isusu i imamo poverenje u Njega jeste da mu se potpuno poverimo. Ovde se radi o našem potpunom predanju i spremnosti da ga sledimo u svemu.

Spasen i pravedan kroz veru

On nam takođe otvara oči za Hristovu pravednost. Kada se Isus vazneo na nebo, njegova žrtva je prihvaćena od Oca. Time je nemoguće postalo moguće, da Bog pokaže i ljubav i pravednost. Sveti Duh želi da nam otvori oči za najdragoceniju razmenu: Isus preuzima celokupnu krivicu od svih onih koji su Mu se potpuno poverili i poklanja im svoju pravednost, a to je glavna nauka Svetog pisma – opravdanje verom.

Sveti Duh nam pokazuje Božju alternativu

Sveti Duh nam takođe otvara oči da je knez ovoga sveta već osuđen. Sotona je izbačen s neba, a konačan kraj mu upravo predstoji. Zato ako smo u Hristu, on nam ne može ništa, iako na ovoj zemlji uvek iznova upadamo u iskušenja i bivamo

slabi. U 1. Jovanovoj 5,18 piše: „Mi znamo da nijedan koji je rođen od Boga ne greši, nego ko je rođen od Boga, toga on čuva i zli ga se ne dotiče.“ (Die Bibel, Deutsche Bibelgesellschaft, 1999). Došlo je do promene gospodara u našem životu i Isus želi da nas zaštiti od greha i od sotoninih napada. (Za bliže objašnjenje, vidi fusnotu ⁴.)

Sa druge strane, Sveti Duh želi da otvori oči svim ljudima da dolazi sud. Niko ne može da izbegne taj sud, osim ako je prihvatio dar spasenja. Svakako da nije Božanska namera da ukazivanjem na sud plaši ljude i time ih dovodi do vere. Ipak će saznanje o dolazećem sudu mnogim ljudima dati impuls koji će ih pokrenuti na promenu. Ne bi bilo fer da ne pokažemo ljudima alternativu onome što predstoji. To su za nas sigurne podrške pri odlučivanju.

Poklanja razumevanje istine

Sveti Duh će nas voditi kroz celu istinu jer nas on želi osloboditi od svih pogrešnih shvatanja, zabluda i obmana. On nas preko nas samih vodi do istine da bismo uz Božju pomoć, gde je god to neophodno, mogli da izvršimo potrebnu promenu kursa.

„Utešitelj je nazvan, Duh istine; njegov posao je da odredi i održi istinu. On se najpre nastanjuje u srcu kao Duh istine i tako postaje Utešitelj. Uteha i mir nalaze se u istini.“⁵

Otvora razum za shvatanje budućnosti

Sveti Duh ima zadatak da nas upozna sa onim što će se dogoditi u budućnosti. A i sam Isus je, npr., u Mateju 24 sasvim jasno govorio o budućnosti. Ali Sveti Duh ima zadatak da nam da još veću svetlost o budućnosti. Ako mu damo prostor, on nam onda može otvoriti i proročanstva. Zar nije zadivljujuće da svih sedam poslanica iz Otkrivenja 2. i 3.

4 Ova važna tema je dobro obrađena u knjizi *40 dana [...]*, Denis Smit (Dennis Smith) br. 2, produbljivanje tvog odnosa sa Bogom, 4. deo.

5 E. G. V., *Čežnja vekova*, Preporod, Beograd, 2011, str. 582 (671).

glave završavaju istim Isusovim pozivom: „Ko ima uho neka čuje šta govori Duh crkvama.“ (Otkrivenje 2,7 i dr.) Takođe i nama, crkvi poslednjeg vremena, Isus upućuje ovaj poziv da budemo poslušni Duhu Svetom. Da li mi to zaista i činimo?

Čini Isusa veličanstvenim za nas

Sveti Duh će proslaviti Isusa. Ako smo ispunjeni Svetim Duhom, Isus će za nas bivati postepeno sve dragoceniji i sve veličanstveniji. Tako će u nama nastajati novo i sve veće poštovanje prema Isusu.

Sila kroz Svetog Duha

Ovo ukazivanje na službu Svetog Duha Isus je izrekao u svom oproštajnom govoru. A pri samom rastanku je dodao još i ovo: „Nego ćete primiti silu kad siđe Duh Sveti na vas; i bićete mi svedoci i u Jerusalimu i po svoj Judeji i Samariji i tja do kraja zemlje.“ (Dela 1,8) Još jedan dalji zadatak Svetog Duha ogleda se u tome da nam pokloni silu da uopšte i možemo da vodimo život svedoka.

„Isus nam je dao svog Duha kao Božansku silu da bismo pobedili sve nasleđene i stečene zle osobine i da crkva primi pečat njegovog karaktera.”⁶

Sila nam je neophodna i za zdravstveno obrazovanje. Don Makintoš (Macintosh) vođa programa za novi početak (Newstart-Programms) u Vajmaru (Weimar) u SAD-u, napisao je: „Ono što je nama potrebno, informacija je o zdravlju povezana sa silom da to sprovedemo u praksu. Radi se o sili koja može da nas menja.”⁷ Ovde se radi o sili jevanđelja, ili još direktnije – o sili Svetog Duha. Mi taj put možemo pokazati drugima samo ako i sami idemo njime. Mogli bismo da napomenemo i mnoge druge dragocene blagoslove Svetog Duha jer nas u svakom slučaju očekuje bogat Božji blagoslov.

6 E. G. V., *Čežnja vekova*, Preporod, Beograd, 2011, str. 583 (671).

7 David Fiedler, D`Sozo (Remnant Publikations) Forword.

Elemente probuđenja sprovesti u delo

Već duže vreme se molimo za probuđenje, ali se ne radi samo o tome da se molimo za probuđenje, nego, kako je napisao Mark Finli (Finley), i o tome „da elemente probuđenja sprovedemo u delo”⁸

Probuđenje crkve zavisi od probuđenja svakog njenog pojedinca. Mogu li da te krajnje ozbiljno pozovem da preduzmeš korake ka ličnom probuđenju? To vodi ka snažnom i ispunjenom životu.

Zašto je neophodna prava promena srca?

Isus je rekao „ludim devojkama”: *Ne poznajem vas*. Zbog toga ih nije pustio da uđu na svadbu, tj. u carstvo Božje a razlog je bio nedostatak ulja. A to je, u stvari, nedostatak u duhovnom životu. Oznaka „pet ludih” u stvari opisuje karaktere onih ljudi koji nisu silom Svetog Duha doživeli pravu promenu srca. Svi mi imamo grešnu prirodu i zbog toga smo svi sebični, ali je činjenica da i patimo zbog te sebičnosti. Pošto sebičnjaci neće ući u carstvo Božje, neophodna je promena karaktera. Sveto pismo nam pokazuje da svako može da dođe k Isusu onakav kakav jeste, ali takođe saznajemo da niko neće i ostati takav kakav jeste.

Obrati pažnju na to, da „pet ludih devojaka” nisu poznavale Boga zbog toga što svoj život nisu poverile delovanju Svetog Duha.

„Naše spasenje ne zavisi od toga koliko znamo, nego od toga koga poznajemo. [...] (Jovan 17,3.9) Šta znamo je važno, ali bez našeg ličnog odnosa prema Isusu, bićemo zavedeni i na kraju izgubljeni [...] Samo znanje o Bogu na nivou razuma nije isto što i duboko unutrašnje poverenje koje izlazi iz srca.”⁹ To je sigurno za Isusa bio važan osnovni razlog da nam uputi poziv trajnog karaktera, da se stalno molimo za

8 Mark Finley, Belebe uns neu, 25.

9 D. Smith, *40-Tage-Vertiefung deiner Gottesbeziehung*, (Wien, 2013), 112.; * sat – mera 7,33 litra

Svetog Duha. Da li se i ti svakodnevno u veri moliš za ispunjenje Svetim Duhom?

U sledećem delu nam Isus pokazuje važna gledišta u našem životu, koja preko našeg karaktera može da promeni sila Svetog Duha.

ISUS O SVETOM DUHU U PARABOLI O KVASCU

U ovoj paraboli nam Isus govori o sili Svetog Duha, sili koja menja. Kada se čita ova parabola, najpre se uopšte i ne pomišlja da bi se tu moglo raditi o Svetom Duhu. Ovu parabolu čitamo u Luki 13,20-21 (Čarnić): „I opet reče: čime ću uporediti carstvo Božje? Ono je slično kvascu koji je žena uzela i pomešala u tri sata*(mera 7,33 litra) brašna, dok sve nije uskislo.“

Kvasac se koristi pri pripremanju i pečenju različitih vrsta hleba. Ako se kvasac doda u brašno, on izaziva proces vrenja, a vrenje izaziva da testo naraste. Time je hleb mnogo ukusniji.

Isus nam ovom slikom želi objasniti određene principe Božjeg carstva. Suština ove parabole se ogleda u veličanstvenom procesu koji je u početku mali, ali zatim vodi ka jednom zadivljujućem kraju, jer naposljetku piše: „dok sve nije uskislo“. Isus želi da u nas umesto sebičnosti ugradi svoj život nesebične ljubavi.

Mislim da Isus ovde, s jedne strane, želi da pokaže uticaj jevanđelja na svet, koji je započeo kao malo delo, ali će na kraju prodrati u sve krajeve zemlje. S druge strane, pokazuje nam kako Božanska sila Svetog Duha deluje u našem životu i kako vrši promene u njemu. Jer nam u Luki 17,20-21. kaže:

„[...] carstvo Božje neće doći da se vidi; niti će se kazati: evo ga ovde ili onde; jer gle, carstvo je Božje unutra u vama.“

Carstvo je Božje tada bilo među njima u liku Isusa Hrista. Carstvo Božje započinje u nama, prihvatanjem Isusa Hrista za našeg Gospoda i Spasitelja. Ako ostanemo u njemu i on u nama, tada za nas njegovim dolaskom započinje vidljivo Božje carstvo. U ovom trenutku ćemo ipak razmatrati raz-

voj Božjeg carstva u nama kroz Isusov boravak u nama. A Isus može da stanuje u nama samo kroz Svetog Duha. Sada tek dolaze važna saznanja iz parabole o kvascu:

Sila koja menja deluje tiho

„U Spasiteljevoj paraboli kvasac međutim predstavlja nebesko carstvo. On tu predstavlja sliku sile koja menja i ponovo oživljava.”¹⁰ „[...] samo Sveti Duh može da izazove jednu takvu promenu.”¹¹ To je unutrašnja sila koja može sve da prožme i potpuno promeni. Na taj način Bog, kroz Svetog Duha, želi da pozitivno promeni naš karakter.

Sveto pismo nam pokazuje da je prvo primanje Svetog Duha ponekad bilo praćeno vidljivim ili čujnim manifestacijama. Ali promena našeg karaktera pod uslovom da smo ispunjeni Svetim Duhom događa se potpuno tiho, sve dok jednom ne shvatimo da se kod nas nešto promenilo u pozitivnom smislu.

E. G. Vajt: „Kvasac koji je nevidljivo prikriven u brašnu prožima i uskisne sve. Isto tako neprimetno, tiho i neprekidno, Sveti Duh želi da deluje u našem životu. Pod njegovim uticajem prirodne sklonosti se ublažavaju i pobeđuju. Osim toga, usađuju se nove misli, nova osećanja i nove pobude, a naše duhovne sile se usmeravaju na nove puteve. Savest se budi, daruju nam se nove sile karaktera koje nas osposobljavaju da služimo Bogu na pravi način i potpuno verno.”¹²

Zašto nas Bog menja tako tiho, tako neprimetno, sve dok ne primetimo rezultat? Da li je za promenu neophodno vreme tišine, kao i za ponovno oživljavanje prirode nakon zime? Snažna drveta, kao npr. hrast, rastu po pravilu polako. Proverava li Bog na taj način takođe i to da li mi zaista gajimo čežnju za Svetim Duhom? Ispituje li Bog tako našu veru?

¹⁰ E. G. W., *Christi Gleichnisse*, (Hamburg, 1966), 67 (Engl. COL).

¹¹ E. G. W., *Christi Gleichnisse*, (Hamburg, 1966), 68 (Engl. COL).

¹² E. G. W., *Christi Gleichnisse*, (Hamburg, 1966), 69 (Engl. COL).

Sila koja menja naš karakter dolazi spolja. Ona se ne nalazi u nama samima.

Prvo moramo da shvatimo: „Čovek se ne može sam od sebe promeniti uprkos velikom naporu volje jer njegova sila jednostavno nije dovoljna za to. Pre nego što se brašno promeni u svojoj unutrašnjosti, mora mu se dodati kvasac, dakle, nešto što dolazi sasvim spolja.”¹³ Ovo je sasvim odlučujuća tačka jer nam tu Isus ukazuje da nam je za promenu karaktera neophodna sila koja dolazi spolja. Zar da u tako odlučujućj stvari ne pomislimo na Isusove reči: „Jer bez mene ne možete činiti ništa.” (Jovan 15,5)

Ovo Isusovo važno upozorenje nalazi se u direktnoj suprotnosti sa najvećim delom onoga što se danas uči. Da li u humanizmu, ezoteriji, ljudskoj filozofiji, ili u nekim područjima pedagogije, uvek iznova se naglašava da se sila za naš razvoj nalazi u nama samima. Samo je potrebno da je na ovaj ili onaj način probudimo. Često se govori o samoispunjenju. Apostol Pavle piše o sebi a to važi i za sve nas:

„Jer znam da dobro ne živi u meni [...]” (Rimljanima 7,18) Kakav rezultat samoispunjenja bi mogao biti pod ovakvim okolnostima? To možemo da pročitamo u 2. Timotiju 3,1: „[...] da će u poslednje dane nastati vremena teška.” (U drugim prevodima: *loša, zla vremena* – prim. prevodilaca.) Sebičnost vlada, ali za nas se ne radi o samoispunjenju nego o ispunjenju Hristom. Radi se o tome da Hristos kroz Svetog Duha živi u nama i da nas pozitivno menja. Mi ne posedujemo u sebi neophodnu silu za promenu karaktera, ona mora da dođe spolja. Iz tog razloga nam je Isus tako jasno skrenuo pažnju u Luki 11,9-13 da se molimo za Svetog Duha; u stvari, da se neprekidno molimo za njega. Isus je u svom zemaljskom životu svakodnevno primao Svetoga Duha. Zato je to za nas još neophodnije.

Kada razmišljam o tome šta nam Bog svakodnevno daruje kroz Svetog Duha, onda pomislim da taj naš predivni Bog

13 E. G.W. *Christi Gleichnisse*, (Hamburg 1966), 68 (Engl. COL)

svakog jutra želi da nas zagrli, onako kao što bračni par čini svakog jutra.

E. G. Vajt piše sledeće u vezi sa ovim dvema parabolama: „Celokupno vaspitanje i obrazovanje koje svet može da pruži ne može jedno propalo dete greha promeniti u dete neba. Preobražujuća sila mora doći od Boga; samo Sveti Duh može da izazove takvu promenu.¹⁴ Svako ko želi da bude spasen, svejedno da li je na visokom ili niskom položaju, da li je bogat ili siromašan, mora se pokoriti delovanju ove sile.”¹⁵

Ser Vinston Čerčil (Winston Churchill), premijer Velike Britanije za vreme drugog svetskog rata, navodno je jednom rekao: „Ovladali smo svim stvarima osim jednog izuzetka; a to je čovek.” On je u tome potpuno u pravu. Čovek se ne može temeljito promeniti samo ljudskim uticajem. Za to je neophodna sila koja dolazi izvan ovog sveta. Ta sila je sila Božja, koja samo kroz Svetog Duha može da bude delotvorna u nama.

Da, dakle, utvrdimo: preobražujuća sila koja menja naš karakter mora da bude prihvaćena spolja. Osim toga, Božja reč nam tu kaže da se unutrašnji čovek obnavlja iz dana u dan (2. Korinćanima 4,16), to je tako odlučujuće da je potrebno svakodnevno, najbolje odmah ujutru, moliti se za Svetog Duha.

Sveti Duh započinje svoje delovanje u našem srcu i onda deluje prema spolja.

Sledeća izuzetno važna pouka, koju je Isus izrekao o Svetom Duhu u paraboli o kvascu jeste sledeća, citiram iz knjige Hristove priče: „Kada je kvasac umešan u testo, on deluje iznutra prema spolja. Isto tako milost Božja menja naš životni put, obnavljajući naše srce. Samo spoljašnja promena nije dovoljna da bi se neko mogao opravdati pred Bogom. Mnogi pokušavaju da se promene time što napuštaju poneku lošu naviku nadajući se da će tako postati hrišćani, to je pogrešan početak, mi moramo započeti promenom srca.

14 *Christi Gleichnisse*, (Hamburg 1966), 68 (Engl. COL).

15 *Christi Gleichnisse*, (Hamburg 1966), 68 (Engl. COL).

Samo prihvatiti nauku ili srcem prihvatiti istinu dve su sasvim različite stvari. Samo čisto poznavanje nauke nije dovoljno, mi ga možemo posedovati a da se smer naših misli ne menja. Srce se mora obratiti i posvetiti. Ko pokušava da drži zapovesti iz osećanja odgovornosti jer se to od njega zahteva ili očekuje, neće nikad okusiti radost koju donosi poslušnost. On u stvari i nije poslušan. Dokle god Božje zahteve smatramo teretom jer su oni suprotni našim ljudskim sklonostima, dotle mi uopšte ne vodimo hrišćanski život. Prava poslušnost dolazi iznutra.”¹⁶

Ralf Luter (Ralph Luther) piše o tome: „Isus odlučnim rečima odbacuje da prizna za vernost čisto unutrašnje religiozno držanje koje iz korena ne menja i praktičan život”¹⁷

U knjizi *Isusov život* čitamo: „Sveti Duh je dah duhovnog života u duši. Davanje Duha je davanje Hristovog života. On ispunjava primaoca Hristovim osobinama. Samo oni koji su tako poučeni od Boga, u kojima deluje Sveti Duh i u čijem životu se ispoljava Hristov život, treba da stoje kao predstavnici ljudi i služe za dobrobit crkve.”¹⁸

Iz ove dragocene Hristove pouke o Svetom Duhu možemo da zaključimo sledeće:

- ▶ Sila koja menja, deluje kroz Svetog Duha sasvim neprimetno, često primetimo tek rezultat tog delovanja.
- ▶ Sila koja menja život, mora da dođe u naš život spolja. Sila
- ▶ koja menja, počinje svoje delovanje u našem srcu, a odatle deluje prema spolja.

16 E. G. W., *Christi Gleichnisse*, (Hamburg 1966), 68/69 (Engl. COL).

17 Ralf Luther, S.71. f, citirano u O. S. von Bibra, *Der Name Jesus* (Wuppertal, 1964), 98.

18 E. G. V., *Čežnja vekova*, Preporod, Beograd, 2011, str. 695 (805); poslednji deo teksta na engleskom glasi: „[...] and in whose life the Christ-life is manifested are to stand as representative men, to minister in behalf of the church.” Isto značenje ima i u nemačkom prevodu.

ISUSOVA POSLEDNJA PORUKA: SLUŠAJTE SVETOG DUHA

Da li znamo koja je Isusova poslednja poruka, koju je izrekao svojoj crkvi poslednjeg vremena iz svoje nebeske slave?

„Ko ima uši neka čuje šta govori Duh crkvama.“ (Otkrivenje 3,22) Isus poziva svakoga od nas da budemo poslušni Svetom Duhu i mi to želimo da činimo.

Promeniti mene!?

Da li Isus može i mene tako da promeni? Uzmimo za primer jednu divnu umetničku sliku. Njena vrednost ne potiče pre svega od sastava upotrebljenog materijala. Samo malo boja, koje su možda čak i slabijeg kvaliteta, mogu se u rukama dobrog majstora formirati u skupocenu sliku. Mi posedujemo grešnu prirodu. Ali je važno da se i taj „materijal“ obrađuje rukom velikog umetnika. Isus ima i želju i mogućnost da to učini. On može od tebe i od mene da načini nešto sebi na slavu. Predaj se voljno u njegove ruke svakodnevnom potpunom privrženošću i moli se u veri za Svetog Duha. Bićeš zadivljen šta on sve može da učini za tebe i kroz tebe.

Sveti Duh u mom životu

Lično iskustvo jedne učiteljice uz učešće jednog njenog učenika. „Kada je pre oko godinu dana u mojoj crkvi deljena brošura *Koraci ka ličnom probuđenju* autora H. Haubajla, ja sam je pročitala u veoma kratkom vremenu. Još za vreme čitanja sam imala više iskustva sa Bogom nego ikada ranije i to me je zadivilo i oduševilo.

U dodatku brošure sam naišla na sledeće uputstvo: 'Pedagoškim ispitivanjima je dokazano da je neophodno jednu ovako odlučujuću temu za naš život pročitati ili čuti od šest do deset puta da bi se mogla potpuno razumeti.'

Sledeće ohrabrujuće reči me nisu više ostavljale na miru: 'Probaj barem jednom i rezultat će te osvedočiti.' Zaželela sam da to doživim i već kod trećeg čitanja me je tako dimulo da sam osetila veliku ljubav prema našem Spasitelju, za čim sam čeznula celog svog života. Pročitala sam

je šest puta zaredom u roku od dva meseca i postignuti rezultat je pokazao da se isplatilo. Bilo je kao da sam mogla osetiti kako to mora biti, kada nam se Isus približava, a mi možemo da gledamo u Njegove čiste, milostive i brižne oči. Od tada nisam htela da mi ikada više ta radost u našem Spasitelju nedostaje. Odmah nakon buđenja jutrom čeznem za jutarnjim bogoslužjenjem da mogu ponovo da doživim zajednicu sa Bogom. Preko dana sam se molila tihom molitvom, da Sveti Duh vodi moje misli pri razgovorima, da mi pomaže da živim primernim hrišćanskim životom, da me uči kako da istinu iznesem drugim ljudima.

Ako je neko Božje dete bilo žedno i gladno pažnje i ponašalo se u skladu sa tim, Bog mu je poklanjao snagu i mudrost kako da postupa.

Od tada su radni dani bili ispunjeni Božjim prisustvom, koji mi bukvalno pomaže u svakodnevnim obavezama. Od tada se molim svakog jutra, a takođe i kasnije za ispunjenje Svetim Duhom. To je kao da ste se približili nebu i okusili kako je lepo biti tamo. Dok sam čitala brošuru došla mi je misao da bi to iskustvo mogla da podelim sa svojim učenicima u školi. Predajem učenicima uzrasta od 10 do 15 godina u našoj adventističkoj privatnoj školi *Ilija* u Lustenau, Foralberg (Voralberg). Zatim sam se molila Bogu da mi pruži priliku da tu ideju i ostvarim. Ubrzo zatim je došlo jedno od mojih najlepših iskustava kako Sveti Duh deluje na srca mladih.

Trinaestogodišnji siledžija i Sveti Duh

Doživljaj je započeo godinu dana pre nego što sam upoznala literaturu o Svetom Duhu. U našu školu je došao jedan novi učenik i za samo nekoliko dana se naša oaza mira pretvorila u prostor grubog nasilništva. Dečak koji je tada imao 13 godina, bio je najveći od sve dece u školi, a u skladu sa tim i najsnažniji. Izgledalo mi je da je mnogo toga što je u toku školske godine urađeno i donelo lepe plodove, nestalo kao dlanom o dlan. Da mu dozvolimo da nam on sam ispriča: „Kada sam došao u moju sadašnju školu nisam mogao

da znam šta me sve u njoj očekuje. Već drugog školskog dana sam dozvolio da budem isprovociran, i *izveden iz takta* i započeo sam tuču sa jednim učenikom. Udario sam ga iako je bio prilično slabiji od mene, grdio sam ga i želeo da mi nikada više ne izađe na oči.

Kasnije sam uvideo svoju grešku i izvinio se, kao što sam to uvek do sada i činio. Osim toga imao sam i jedan razgovor sa direktoricom. Sledećih meseci je u meni započeo da se odvija jedan proces. Pošto sam sin propovednika, bilo je prilično čudno da je ovaj proces tek sada stvarno započeo. Započeo sam da provodim više vremena sa Isusom.”

Mislila sam da je tom dečaku potrebna posebna naklonost. On je shvatio svoju grešku, pokajao se i pokušao iznova, ali sopstvenim snagama nije mogao da postigne trajan uspeh. Na početku, jedva da je prošao neki dan a da on nije bio uvučen u neku tuču. Međutim, vremenom se stanje poboljšavalo. Po njegovom mišljenju, molitve su ga nakon šest meseci dovele bliže Bogu. U međuvremenu je već i on sam počeo da se moli Bogu za silu i napadi ljutine i siledžijske reakcije postale su sve ređe. Nakon jedanaest meseci koje je proveo kod nas, mogla su se primetiti i veća poboljšanja. Ali svoj bes, ispade vređanja i svoje pesnice još uvek nije imao pod trajnom kontrolom.

To je bilo sasvim prirodno, on je pokušavao da pobedi sopstvenom silom i razumom. To mu je nekada uspevalo bolje, ali nekada nije uopšte. Naše molitve su pokrenule nešto, ali stav nije bio još uvek odgovarajući i obnavljajuća sila Duha nam je nedostajala. Čemu koristi to što neko sagleda svoju grešku, pokuša da ukroti svoj bes, a sledećeg trenutka ipak ponovo zada udarac? Kada sam shvatila da sam iscrpla svu svoju mudrost, došla mi je do ruke gore pomenuta brošura. Došla je baš u pravo vreme, tako da sam shvatila šta je to zapravo to što nam baš nedostaje, sila Svetog Duha. Mi ga čak nijednom nismo ni molili da nam pomogne.

Pošto sam i ja sama bila dirnuta porukom iz brošure *Koraci ka ličnom probuđenju*, odlučila sam da pitam tog dečaka da li se on ikada molio za Svetog Duha. Ne, nije. Tada sam po-

kušala da ga zainteresujem za brošuru, ali mu je nisam dala, bilo je važno da je on sam poželi, što je on uskoro i učinio.

Ovo su njegove reči: „Novembra meseca 2012. godine, dala mi je moja učiteljica knjižicu Koraci ka ličnom probuđenju. Odmah sam vredno počeo da je čitam. Tada mi delovanje Svetog Duha zaista nije bilo poznato.”

Za samo jedan dan je prosto progutao skoro cele prve dve glave, a kada je završio sa čitanjem pitao me je koliko puta sam je ja već pročitala. I on je započeo da je čita odmah još jednom s namerom da je tačno onoliko puta pročita koliko i piše u samoj brošuri, tj. 6-10 puta.

Od tada se mnogo toga promenilo... I od decembra 2012. god. više se nije dogodila nijedna tuča ili kavga – to nisam mogla da shvatim. Dečaci koje je on skoro svakodnevno tukao, postali su njegovi prijatelji tako da su nadalje bili stalno složni drugovi.

On je postao sasvim drugačiji, ljubazan i čak predusretljiv. U njegov nemiran duh se uselila neka vrsta mira. Da tu Bog deluje, mogu da potvrde i drugi učenici. On je dozvolio Bogu da radi na njemu i rodovi su se svakodnevno mogli osetiti. Na slavu Bogu mogu da napomenem da se dečak krstio u junu mesecu 2013. god. Zar to nije bio Sveti Duh na delu? Verovala sam da ja mogu da izađem na kraj sa jednim detetom i da ga mogu urazumiti. Strpljenje, naklonost i stalni razgovori će to već moći da obave, ali to nije moglo da dovede do trajnog rezultata. Tu je morao Bog da se umeša i deluje, da me nauči da je njegov Duh taj koji jedini može nemoguće učiniti mogućim. Ako taj dečak jednog dana bude na nebu, onda znam da je ustvari Bog taj koji ga je izveo na pravi put.

Kada sam shvatila da sam iscrpela svu svoju mudrost i konačno shvatila da ja ne mogu da ga usmeravam, tada se Bog radikalno umešao i započeo da radi na njemu. Ohrabruje me to kada vidim da za Boga ne postoje beznadežni slučajevi.

S. P.

PREDANJE ISUSU

Šta je predanje? Da li time ostajem bez svoje volje ili dobijam na čvrstini? Šta može da ometa naše predanje? Koji je blagoslov povezan sa mojim predanjem? Da li je dovoljno ako se predanje dogodi jednom u životu?

Sveti Duh je Isusov krunski dar njegovim učenicima. Bog nije mogao nešto više da nam da. Sveti Duh je dar koji donosi sa sobom i sve druge darove.

Ali je primanje darova povezano sa uslovima. Mnogi govore o Hristu i Svetom Duhu, ali ipak ne primaju blagoslove? Zašto? Oni se, u stvari, ne predaju Bogu da bi ih On mogao voditi i upravljati. Mnogi se nisu pokorili Bogu, često iz neznanja, nego sami određuju način svog života. To bi mogao da bude razlog nedostatka Svetog Duha. Zbog toga je i nastala ova tema: predanje Isusu.

Lično svedočanstvo

Bio sam komercijalista u starosti od 36 godina kada je iznenada umro jedan moj prijatelj. Tada mi se preko savesti pojavila misao: šta ako te Bog pozove u propovedničku službu? To nisam uopšte želeo. Celu jednu sedmicu sam imao tešku borbu sa tim. Pregovarao sam sa Bogom ujutro, u podne i uveče i svaki put mu ponavljao svoje razloge iz kojih ne želim da budem propovednik i šta bi ja sve umesto toga mogao da radim.

Nakon jedne sedmice sam morao da priznam sam sebi da Bog izgleda uopšte nije čuo moje prigovore. Kada sam kleknuo pored svog kreveta i nisam više znao šta još da kažem, sasvim tiho mi se pojavila misao: Bog te voli! Pomislio sam: da, to verujem.

Kod Jovana Magera (Johannes Mager) pročitao sam: „Predanje je pokloniti samoga sebe onome koji se voli.”¹⁹

Poverenje u Božju ljubav me je nakon nekoliko minuta dovelo dotle da sam se potpuno predao Bogu. Nakon toga sam osetio veliki mir. Gospod me je nakon godinu i po dana zaista pozvao u propovedničku službu. Zbog toga sam mu još i danas zahvalan. Bila je to čista ljubav i mudrost Božja, koja me je vodila jednim drugim putem od onoga kojim sam ja sâm hteo da idem. Danas naknadno prepoznajem sasvim jasno da je to moje predanje Bogu bilo veliki blagoslov u mom životu. Jer me je Bog tako vodio najboljim mogućim životnim putem.

Predanje - čemu?

U knjižici *Put Hristu* na veoma umesan način se objašnjava predanje: „Bog želi da nas isceli, da nas oslobodi. Ali pošto to zahteva potpunu promenu, obnavljanje cele naše prirode, mi se moramo u potpunosti predati njemu. On postavlja pred nas visinu blagoslova do koje želi da nas uzdigne svojom milošću. On nas poziva da mu se predamo kako bi mogao da izvrši svoju volju u nama. Nama je prepušteno da odlučimo hoćemo li biti oslobođeni iz ropstva grehu, da uživamo u uzvišenoj slobodi sinova Božjih.”²⁰

Naše predanje Bogu se izražava kao neizmeran blagoslov. Bog nas poziva na potpuno predanje jer nas želi isceliti i osloboditi. Od čega to, u stvari?

19 Johann Mager, *Unser größtes Bedürfnis*, Werner E. Lange, (Lüneburg, 2011) 38.

20 E. G. V., *Put Hristu*, Preporod, Beograd 1997, str. 36, 37.

Ako Isus može da vodi naš život, tada nas on može osloboditi od tiranije našeg *ja* (zavisti, ljutnje, nepopustljivosti, gramzivosti, zavisnosti, besa, ponosa, uobraženosti, obeshrabrenja, kompleksa niže vrednosti, itd.). Moramo da imamo u vidu da je svaki čovek sam sebi najveći problem. Ti si sâm sebi najveći problem. Samo je Bog u mogućnosti da nas vodi u pravu slobodu. Ali jedan grnčar može da obrađuje samo onu glinu koju ima u rukama. Zato je važno predanje.

Bog time želi da nas oslobodi sile greha i da nam pokloni Božansko vođstvo i zaštitu.

Šta kaže Biblija o predanju?

Rimljanima 6,13: „I ne dajte svoje udove grehu za oružje nepravednosti, nego predajte Bogu sebe, [...] a svoje udove Bogu za oružje pravednosti.“ (Čarnić) Prema ovom tekstu, predanje znači predati sebe Bogu potpuno, staviti mu se na raspolaganje.

Ana Smit (Hanna W Smith), jedna hrišćanska spisateljica, piše o ovom tekstu: „Nešto dati znači isto što i isporučiti, znači dato je nekom drugom u vlasništvo i na upravljanje. Naše predanje Bogu znači to isto. Nakon toga Bog ima upravljačku vlast i pravo posedovanja nad nama. To za nas predstavlja odricanje od samoga sebe, tj. samopredanje.”²¹

Rimljanima 12,1 : „Molim vas dakle, braćo, milosti Božje radi, da date tela svoja u žrtvu živu, svetu, ugodnu Bogu; to da bude vaše duhovno bogomoljstvo.“ Poslednji deo ovog stiha u Modernom srpskom prevodu, Metafizika, glasi: „da služite Bogu koristeći svoj razum“.

Koji razlog za naše predanje Bogu navodi ovaj tekst? „[...] milosti Božje radi.“ (Drugi prevodi: „jer Bog ima toliko milosti k nama“.) To nam pokazuje sasvim jasno: da treba da se predamo Bogu ljubavi.

Predanje znači potpuno se poveriti Bogu, staviti Mu se na raspolaganje; znači da Mu predajem svoj život kao žrtvu,

21 Hannah W. Smith, *Christsein täglich*, (Asslar, 1994), 38.

ali ne kao starozavetnu žrtvu, koja se spaljivala, nego kao živu žrtvu, koja od momenta predanja živi za Njega.

Ako gledam na svoj život, onda mogu reći: pre predanja mi je izgledalo da je predanje žrtva. Nakon toga sam primetio da to nije bila nikakva žrtva, nego jedan neizmeran blagoslov za mene.

Na to Jovan Mager (Johannes Mager) piše: „Predanje, isporučenje, predaja, potpuno se staviti na raspolaganje, to su teške reči i istovremeno reči koje pričinjavaju radost. Predanje nema ništa zajedničko sa osećanjima ili sa raspoloženjem. Ono znači, pokloniti sebe onome koji se voli.”²² Kao posledica toga, u 2. Korinćanima 5,15 piše: „A on je umro za sve, da živi ne žive više sami za sebe, nego onome koji je za njih umro i vaskrsnuo.” (Čarnić). Predanje znači: živeti za Isusa.

Živeti za Isusa, time se ne misli samo raditi za Njega puno radno vreme, nego: „I sve što god činite rečju ili delom, sve činite u ime Gospoda Isusa Hrista hvaleći Boga i oca kroza nj.” (Kološanima 3,17)

Čarls Stad (Charles T. Studd) piše: „Kada je Isus Hristos, koji je Bog, umro za mene, nijedna žrtva mi ne može biti prevelika koju Mu nebi mogao prineti.”²³

On je to sproveo u život. Bio je vrhunski engleski sportista. Kada se obratio, oprostio se od svoje sportske karijere, zaveštao svoje milionsko nasleđe misiji i otišao u Kinu da radi kao misionar, zatim u Indiju i na kraju u Afriku. Misionarsko društvo koje je on osnovao deluje i dan danas sa 1.800 misionara širom sveta. On je svoj život potpuno predao Isusu.

22 Johann Mager, *Unser größtes Bedürfnis*, Werner E. Lange, (Lüneburg 2011), 48.

23 Norman P. Grubb, Charles Studd – Kein Opfer zu groß, (Basel, 1986).

Isusovo predanje nama i za nas

Moramo da pazimo da ne previdimo nešto veoma značajno – predanje nije jednostrano delo. Isus se prvi dao za nas. On je dao sve, šta Bog može da nam dâ i on poziva i nas, da i mi damo sve što jedan čovek može da dâ. Tu se ulaže sve za sve. Jedino što je između Božjeg sve i mog sve razlika kao između neba i zemlje. Ali niko ne može da dâ više od svega.

Pet nivoa predanja

Jedan autor govori o pet nivoa predanja: Dati

- ▶ novac je najniži stepen predanja. Zatim
- ▶ dolazi predanje našeg vremena.
- ▶ Zatim predanje naših snaga i sposobnosti i našeg zalaganja.
- ▶ Zatim predanje svih mojih strahova i nada, zatim ono sve što do sada navedeno uključuje.
- ▶ Predanje mog potpunog *ja*, to podrazumeva predanje moje volje i mog života (misli se na predanje života Hristu).²⁴ Ova poslednja tačka opisuje istinsko predanje.

Jedan tragičan događaj

Jedan događaj iz Francuske nam to može pojasniti. Supruga jednog bogatog Francuza poverila se nekoj osobi. U svojoj ruci je imala flašicu sa otrovom u nameri da si zbog problema u braku oduzme život. Rekla joj je: „Tek juče sam se požalila svom mužu; ali on mi je potpuno iznenađen i van sebe uzvratilo: ‘Šta ti ustvari želiš? Imaš moju čekovnu knjižicu (time je mislio, *raspolazeš mojim novcem*), poseduješ moju kuću, jedeš za mojim stolom. Sve što bogatstvo i položaj u društvu mogu da ti obezbede pripada ti i ti se još žališ?’ Rekla sam mu, ispričala je žena: ‘Ja želim tvoje srce, želim da me voliš.’ A on mi je rekao: ‘To ne možeš da imaš.’

²⁴ Dean M. Kelley, *How Adventism can stop growing*, Ministry (februar. 1983), 4.

Ti znaš da moje srce pripada drugoj. Sve pripada tebi, ali moje srce, moja ljubav, to ne možeš od mene da tražiš, to je nemoguće.”²⁵

Niko ko nekoga voli, ne može time biti zadovoljan. Ženi svakako nije bilo stalo do bogatstva, do imovine njenog muža, nego do njega samog.

„Naš veliki Bog ne želi nešto od mene. On želi mene. Isus ne želi jedan deo našeg vremena ili naše imovine, ni moje darove i sposobnosti.”²⁶ On želi mene jer me voli i želi me učiniti srećnim.

Mi treba da se predamo, isporučiti se sa svime što mi jesmo i šta sve imamo. Mi treba da se isporučimo Božjoj brizi, njegovom vođstvu, njegovoj volji i staviti mu se potpuno na raspolaganje. To je razumno bogoslužjenje na koje nas on poziva u Rimljanima 12,1 (NSP – Metafizika, 2010).

Kada Božja reč o potpunom predanju kaže: „da služite Bogu koristeći svoj razum”, to znači da je predanje Bogu ipak najrazumnije što mi možemo da učinimo. Šta može biti razumnije nego da naš slučaj predamo u ruke sposobnom lekaru kad smo bolesni? Šta je razumnije kada sam zalutao nego da se predam vođstvu jednog sigurnog vodiča?

U poređenju sa Bogom, ja sam siromašan, glup i bespomoćan. Da li onda nije razumno za mene da se potpuno predam u Božje ruke? Radi se o tome da se predam onome, koji me je stvorio, koji me je želeo, koji me voli i koji se može brinuti o svim mojim potrebama. To znači da su mojim predanjem Bogu, od tada, njegova beskonačna ljubav i njegova neograničena sila na mojoj strani. Potpuno predanje nije gubitak, nego naprotiv – veliki dobitak. To je ulazak u život pod Božjim vođstvom.

Naše potpuno predanje je početak jednog života u punini (Jovan 10,10), koji nam Isus želi dati. I to predanje sasvim jasno ima veze sa pobedom nad zlom jer u Otkrivenju 12,11

25 Oswald Smith, *Der Mensch, den Gott gebraucht*, 26.

26 Johann Mager, *Unser größtes Bedürfnis*, Werner E. Lange, (Lüneburg 2011), 48.

piše: „I oni ga (sotonu) pobediše (1) krvlju jagnjetovom, (2) rečju svedočanstva svojega (3) i ne mariše za život svoj do same smrti.“ To nam pokazuje da je potpuno predanje neophodno za pobedu nad grehom i nad sotonom i to je nešto najbolje što mi možemo da učinimo.

U knjizi *Hristove priče* piše: „Neka niko ne kaže: ja ne mogu da pobedim svoje greške i svoje slabosti. Ako dođeš do tog zaključka, onda nećeš sigurno naslediti večni život jer onda nećeš ni moći da pobediš. Prava teškoća, u stvari, nastaje iz pokvarenosti neposvećenog srca i iz nedovoljne odlučnosti, da se potpuno pokori Bogu.“²⁷

„Isusu je Sveti Duh bio dat u punoj meri. On će isto tako biti darovan i svakom Hristovom sledbeniku kada mu potpuno preda srce (i da se svakodnevno moli našem Gospodu za Svetog Duha) da bude njegovo prebivalište.“²⁸

Šta može da nas sprečava u našem predanju?

Kod mene je to bila moja briga oko zanimanja. Ili tačnije rečeno, bila je to bojazan da bi me Bog nakon potpunog predanja mogao pozvati u propovedničku službu.

Edvin Or (Edwin Orr) imao je drugačije prepreke. Kao mladom čoveku, bilo mu je jasno „da sam se potpuno predao Bogu [...] Prvi put sam u svom životu osetio kako mi Bog govori. Govorio mi je u srcu preko Svetog Duha. Izjavio sam Gospodu svoju potpunu spremnost da mu sve predam. Glas u srcu mi je onda postavio pitanje: ‘A kako stoji stvar sa tvojim omiljenim gresima?’ [...] priznao sam ih i zarekao se da ih više nikada neću činiti. Glas me onda zapita: ‘Kako je sa tvojom voljom?’ To me je sasvim iznenadilo [...] Tada sam rekao Gospodu da sam spreman, svuda da idem gde god On želi da idem, ali isto tako i da ostanem kod kuće [...] A onda je Duh Gospodnji govorio sa mnom o jednom idolu u mom životu. Radilo se o jednoj devojci koju sam jako voleo. Gospod me zatim i to

27 E. G. W., *Christi Gleichnisse*, (Hamburg 1966) 251, (Engl. COL).

28 E. G. V., *Misli s gore blagoslova*, Preporod, Beograd, 1983, god. 37.

pitao, da li sam spreman i nju da ostavim ako On to od mene bude tražio. Tada mi je postalo jasno da se moja volja na tom mestu isprečila. Toliku žrtvu nisam želeo da podnesem. [...] Onda je Sveti Duh prestao da razgovara sa mnom, a moje srce je iznenada postalo zastrašujuće prazno. Nije trajalo dugo dok sam to shvatio i čežnja za duhovnom puninom mi se povratila. Ovaj put sam svoju volju bezrezervno predao Gospodu. Bio sam spreman da mu predam i taj deo svog života. [...] Srce mi se tada ispunilo neopisivom ljubavlju, radošću i silom. Po prvi put u svom životu sam osetio da poznajem svog Gospoda i Spasitelja i da je hrišćanstvo mnogo više od neke nauke ili filozofije.”

Bog je učinio velike stvari kroz život Edvina Ora.²⁹

Kod mene je problem predstavljalo moje zanimanje, kod Edvina je to bila jedna devojka. Sasvim svejedno šta kod tebe može da bude razlog, u slučaju da se do sada nisi potpuno predao Bogu, predaj se zajedno sa svojim problemom u Božje ruke i Bog će ti pokloniti beskonačne blagoslove.

Bog poštuje naše odluke

Imaj poverenja u Boga. Kada bi bio sveznajuć, onda bi sigurno želeo da ideš onim istim putem kojim te Bog želi voditi. Mi možemo da se oslobodimo svakog straha i svakog ograničenja koja se suprotstavljaju našem potpunom predanju, našem Bogu punom neograničene ljubavi. Bog neće nikada učiniti nešto protiv naše slobodne volje jer naš divni Gospod poštuje našu ličnost. Sloboda je najdragoceniji dar koji nam je Bog dao, zbog toga on čeka na našu saglasnost i deluje tek onda kada ga mi za to molimo. Sloboda je osnovni božanski preduslov jer se samo pod njom može razviti ljubav.

29 J. Edwin Orr, *Volle Hingabe*, (Kassel, 1965) 108ff, skraćeno.

Da li predanje Bogu znači da se moramo odreći svoje sopstvene volje?

Da li mi predanjem Bogu postajemo osobe bez sopstvene volje? Postajemo li mi tako marionete koje Bog, poput glumca u lutkarskom pozorištu, pomera uz pomoć kanapa? Ne! Zašto ne?

Mi predanjem Bogu samo zamenjujemo svoju budalastu, pogrešno usmeravanu, neznanjem ispunjenu i neslobodnu volju, za savršenu, divnu i mudru volju Božju. Tako se mi, u stvari, nalazimo pod božanskom navigacijom.

Mi, u stvari, i ne treba da predamo svoju slobodnu volju nego samo njeno pogrešno korišćenje. Naša volja koje mi treba da se odrekemo je, u stvari, ona koja se razlikuje od Božje volje. Jasnije rečeno, tu se radi samo o ostavljanju naše samovolje.

E. G. Vajt piše: „Ali može neko (možda) da se zapita: Mogu li ja sam da odlučujem i idem svojim putem? Ne, ti ne možeš ići svojim putem i stići u carstvo Božje. Tamo nema više

– mog puta; u nebeskom carstvu nema mesta za ljudske puteve, oni se moraju izgubiti u Božjim putevima.”³⁰ (v. Isaija 53,6)

Ko ne dozvoli da bude vođen od Boga i Božje reči, živi na temeljima svog ograničenog razuma umesto da se osloni na „božansku navigaciju”.

„Kada naša volja postane jedno sa Božanskom voljom, onda ona ostaje nedimuta i bilo bi čak naopako da je se odrekemo.”³¹

E. G. Vajt čak piše: „Ako naša volja radi u saradnji sa Božjom voljom, onda ona postaje svemoguća. Šta god da nam Bog zapovedi, to se može u njegovoj sili i učiniti. Svi njegovi nalozi su istovremeno opremljeni i sposobnošću da se mogu i izvršiti.”³²

„Ako dozvolimo Svetom Duhu da nas vodi, onda naš delokrug nije ni sužen ni ograničen. Štaviše, mi tada živimo u najvećoj mogućoj slobodi. U 2. Korinćanima 3,17 (Čarnić) piše: „A gde je Duh Gospodnji onde je sloboda.”³³

30 E. G. W., *Das Wirken des Heiligen Geistes*, (Lüneburg, 2006) 287 (Eng. YRP).

31 H. W. Smith, *Christ sein täglich*, 73.

32 *Im Dienst für Christus* (Advent-Verlag), 315 (Engl. CS).

33 David Wolkwitz, *Der Weg zu einer kraftvollen Erweckung*, (NRW-Vereinigung), 25; Biblijski tekst je iz Čarničevog prevoda Novog zaveta.

Život pod božanskom navigacijom

Ne stoji li tekst u Pričama 3,5-6 nasuprot ovome? „Uzdaj se u Gospoda svim srcem svojim, a na svoj razum ne oslanjaj se. Na svim svojim putevima imaj ga na umu, i on će upravljati staze tvoje.”

Neki misle da se ovde govori o tome da čovek treba da isključi svoj razum. Nehajno se ponekad kaže: „Moram li ja svoj razum da obesim na vešalicu?” Ništa nije pogrešnije od toga, jer Bog želi da koristim svoj razum, poziva me da ga povežem sa svojim beskonačnim razumom.

Zar nije on Danilu i njegovim prijateljima koji su mu bili poslušni kako u malim tako i u velikim stvarima, poklonio desetostruku mudrost? Bog želi da mi iscrpimo celokupni potencijal našeg razuma, ali da ga istovremeno povežemo sa svojim beskonačnim razumom.

Događa se isto kao i kada vozim auto sa navigacionim uređajem. Za samu vožnju moram svoj razum da koristim u potpunosti, ali na raskrsnicama, pri ograničenjima brzine, obaveštenjima o zakrčenju saobraćaja, zaobilaznicama, koji je najbolji put koji me vodi do cilja, koliko dugo će još trajati moje putovanje itd. – dobro je da se oslonim na navigacioni uređaj. Sećam se sasvim dobro da sam jednom prilikom pozajmio navigacioni uređaj da bi u jednom meni nepoznatom delu Minhena stigao na sahranu. On me je izvanredno vodio i bez problema me doveo do cilja.

Osloni se na Gospoda, na njegov red, na njegove principe i na njegove savete i tako idi svojim putevima uz božansku navigaciju.

Sumnja u instrumente

Za vreme Drugog svetskog rata je poleteo jedan engleski avion sa Sicilije prema Severnoj Africi. Pošto su svi aerodromi bili zamračeni, piloti su se morali oslanjati isključivo na svoje instrumente. Iako nisu bili stigli do cilja, njihovi instrumenti su pokazivali, da su već stigli na cilj. Ali pošto su oni smatrali da je to nemoguće, nastavili su svoj let i tek duboko iznad Sahare primetili svoju grešku. U tome im je nestalo goriva, pa su morali prinudno

da slete u pustinju, a pošto nisu imali dovoljno vode cela posada je izgubila život.

Kada je avion kasnije pronađen, ustanovljeno je da su svi instrumenti radili savršeno tačno. Avion je zapao u jednu vazдушnu struju tako da je leteo znatno brže nego obično i tako ranije stigao na cilj. Međutim, piloti su više verovali svojim proračunima nego instrumentima i to se završilo kobno po njih. Jednostavno su doneli pogrešnu odluku.³⁴ Mi se možemo potpuno osloniti na Božje vođstvo, mnogo je bolje imati poverenja u Njega i Njegovu reč nego u svoje zaključke.

Ljudi sa čvrstim stavom

Svojim predanjem Isusu Hristu mi ne postajemo ljudi bez volje, nego postajemo ljudi sa čvrstim stavom, koji svoje stanovište zastupaju mudrošću i ljubaznošću. Da se još jednom prisetimo Danila i njegovih prijatelja. Oni su kao mladi ljudi pokazali čvrstinu karaktera i poverenje u Boga pri odbijanju nezdrave hrane u 1. glavi, a i donošenjem čvrste odluke ispred usijane peći u 3. glavi, kada su već bili u nekim srednjim godinama. A i Danila i njegovog stava, koji je doneo, kao već stariji čovek pred lavovskom jamom u 6. glavi.

Naša i Hristova vrednost

Ko se preda Hristu, ne mora se više brinuti o svojoj vrednosti jer on tada ima mnogo viši stepen vrednosti u Hristu. U knjizi *Stopama velikog lekara*, piše: „Mnogi koji su osposobljeni da čine mnogo, čine premalo jer premalo pokušavaju. Hiljade prolaze kroz život kao da nemaju nikakav veliki cilj pred sobom, za koji žive, kao da nemaju nikakvo uzvišenije shvatanje koje treba da dostignu. Jedan od razloga za to je što sami sebe premalo poštuju. Hristos je platio beskonačnu cenu za nas i zato želi da se mi u skladu sa tom cenom i vrednujemo.”³⁵

34 Aller Diener, II/III (1983) 142.

35 E. G. W., *Der Weg zur Gesundheit*, (Winterswijk, 1985) 388 (Engl. MH).

Jedna molitva za predanje sopstvene volje

Jedan mladić je zahtevao dušebrižnički razgovor, jer je želeo da bude ispunjen Svetim Duhom. Imao je problema i propovednik ga je pitao: „Da li ste svoju volju potpuno predali Bogu?“. „Mislim da nisam sasvim.“ „Onda“, odgovori mu propovednik, „neće ni biti neke koristi od molitve [za ispunjenje Svetim Duhom], dokle god vaša slobodna volja ne bude potpuno predata Bogu. Želite li možda da je sada predate Bogu?“ „Ali ja to ne mogu“, odgovori mladić. Da li ste onda spremni da to Bog učini za vas?“ „Da“, stigao je odgovor. „Onda ga molite za to.“

I on se molio: „O Bože, oslobodi me moje samovolje. Dovedi me do potpunog predanja Tvojim volji. Odloži moju volju od mene i umesto mene. Molim Te u ime Isusovo.“ Zatim je usledilo propovednikovo pitanje: „Da li se desilo?“ „Zaista mora“, stigao je odgovor. „Molio sam Boga za ono što je po njegovoj volji i znam da me je uslišio, te da imam ono za šta sam ga molio. (1. Jovanova 5,14-15) Da, desilo se, moja volja je tu položena.“ Onda je propovednik dodao: „Molite ga za krštenje Svetim Duhom [ispunjenje Svetim Duhom]. I on je započeo: „O Bože, krsti me, molim Te, upravo sada Svetim Duhom. Molim Te u ime Isusovo.“ I desilo se u trenuću oka, čim je svoju volju predao Bogu.³⁶

Divno je kada naš nebeski otac, koji je pun ljubavi, čak spreman da na našu molitvu u nama samima stvori potrebne uslove, za uslišenje naše molitve.

Na primeru ove molitve možemo prepoznati dve stvari: prvo, da je mladić već znao za mogućnost povezivanja molitve sa obećanjima. On se u svojoj molitvi oslonio na Božje obećanje da Bog uslišava molitve koje su po Njegovoj volji i da nas istog momenta uslišava, čim Mu iznesemo te molitve. (Divan put molitve na osnovu obećanja opširno i praktično je objašnjen u brošuri *Koraci ka ličnom probuđenju* od H. Hau-

³⁶ R. A. Torrey, *der Heilige Geist-Sein Wesen und Wirken* (Herold-Verlag, 1966), 150.

bajla, 4. glava (koji je autor i ove brošure, prim. prevodioca); drugo, odlučio se da prihvati Božju pomoć za svoje predanje.

Kormilo našeg života: odluke

Moramo znati da je sposobnost volje upravljački mehanizam našeg života. Da navedem samo jedan primer kako bismo potpuno shvatili značaj ove sposobnosti. Trup poznatog putničkog broda Kraljica Elizabeta je 1.300 puta teži od kormila. To znači da se kormilom upravlja masa koja je 1.300 puta veća. Naša sposobnost da donosimo odluke u svom životu odgovara kormilu na brodu. Kada se mi odlučimo da sprovedemo Božju volju, On nam stavlja na raspolaganje svu potrebnu pomoć.

Izazovi

U interesu našeg predanja Hristu važno je doneti principijalnu odluku, da li ti želiš da živiš sâm za sebe ili za Boga.

Posebno mladi ljudi, ali i svi ostali moraju da se zapitaju, da li njihovo *ja* ili njihov egoizam treba da određuju njihov život ili oni žele da služe Bogu. Materijalna sredstva i čulna zadovoljstva mogu nas voditi ka iluziji da se osećamo srećnima, ali ove stvari ne mogu da nas zadovolje, tako da uvek želimo više. Što više ima, to više želi, njegove žalbe neće nikada ućutati, tako glasi jedna dobro poznata izreka. Na kraju shvatimo da su te stvari zavládale nad nama.

Jedan dalji izazov sa kojim moramo da se suočimo sastoji se u tome da eventualno druge osobe koje imaju određeni uticaj na naš život, kao, npr., porodica, škola, crkva, firma, društvena zajednica, imaju određene zahteve prema nama, koji se suprote Božjim očekivanjima.

Kada se predamo Isusu, imaćemo snagu i čvrstinu da Božjim očekivanjima damo prednost i da naš stav branimo mudrošću i ljubaznošću. (v. Danilo 1)

Da li je dovoljno da se jednom u životu predamo Bogu?

Postoji jedno osnovno predanje Isusu Hristu pri obraćenju. Ovo predanje koje se izvrši molitvom, po pravilu se nakon određenog biblijskog podučavanja i osvedočenja zapečati biblijskim krštenjem i ono treba da ima važnost za svu večnost. Božja reč ovo osnovno predanje Isusu označava kao zavet (ugovor) sa Bogom.

Nešto drugo je pak svakodnevno predanje. Pošto se ono često izražava i drugim terminima, kao npr.: predaja, predanost, tj. potpuno predanje, obraćenje, posvećenost ili posvećenje, to može ponekad da izazove određenu zbunjenost, zato ću ga zbog boljeg razlikovanja nazvati *posvećenje*. Pod pojmom svakodnevno posvećenje ili predanje, ili predaja, ili obraćenje, podrazumeva se da ja po tom svom zavetu sa Bogom, koji sam zaključio sa Isusom Hristom, takođe i danas želim da živim i da i danas potpuno stojim iza njega. Iz tog razloga je dragoceno (po pravilu) svakodnevno se moliti u tom smislu:

„Gospode, ja Ti se posvećujem sa svime što imam i što jesam.”

Ako zaista stojim uz taj zavet, onda nije potrebno da se za bilo šta brinem. Bog je u stanju da sačuva ono što mu je povereno i on u svakom slučaju drži svoju reč. On neće podneti zahtev za razvod iako je naš zavet sa Hristom upoređen sa brakom.

Moris Venden piše na to: „Ženiti se nema nikakvog smisla ako se ne misli i ostati u braku. A ostati u braku se može jedino onda ako smo pre toga sklopili brak i ako svakog dana priznamo svog bračnog druga i obnavljamo svoje predanje njemu.”³⁷

Da bismo dobre rezultate tog osnovnog predanja održali, neophodno je i ostati u Isusu. Iz tog razloga Isus i govori o ostajanju u Njemu, npr. u Jovanovom Jevanđelju 15. glave dvanaest puta, npr., u stihovima 5 i 7.

„[...] i koji bude u meni i ja u njemu, on će roditi mnogi rod; jer bez mene ne možete činiti ništa.”

„Ako ostanete u meni i reči moje u vama ostanu, šta god hoćete ištitite, i biće vam.”

37 Moris L. Venden, *95 Thesen über die Erlösung aus dem Glauben* (Advent-Verlag), 103.

Vidimo da život u punini, zavisi od toga, da li smo ostali u Isusu. Zahvaljujući našoj zajednici sa Njim smo u situaciji da vodimo jedan plodonosan život, život pun zadovoljstva, sile, pobjede i dragocenih sposobnosti. I onda je Bog u mogućnosti da kroz naš život učini velike stvari. Ako nas ova istina prosto zgrabi, to će revolucionarno promeniti naš život.

Proučavanje o predanju Isusu Hristu zaključićemo jednom pesmom, koja je, u stvari, jedna molitva:

Nimm mich ganz hin, o Gottes Sohn,
Du bist der Schöpfer, ich bin der Ton
Mach aus mir etwas nach deinem Sinn
Während ich harre, nimm mich ganz hin.

Nimm du mich ganz hin, o Gottes Sohn
Prüfe, erforsch mich am Gnadenthron
Weißer den Schnee, Herr, wasche mich rein,
dass ich dein eigen immer mag sein.

Nimm du mich ganz hin, o Gottes Sohn
Mit deinem Geiste jetzt in mir wohn,
sei mir im Herzen König allein,
lass alle sehen, dass ich ganz dein.³⁸

(Prihvati me sasvim, Sine Božji, Ti si
Stvoritelj, ja sam glina

Učini od mene nešto prema svom razumu
Dokle ja čekam,* prihvati me sasvim.
Prihvati me sasvim, Sine Božji,

ispitaj me, istraži me pred prestolom milosti operi me
Gospode, da budem belji od snega

da mogu da budem uvek Tvoj.
Prihvati me sasvim, Sine Božji, Svojim
Duhom stanuj sada u meni, Budi u
mom srcu kralj jedino Ti,
Daj da svi vide da sam sasvim Tvoj.)**

** Pesmu sam preveo što je moguće doslovno kako ne bi izgubila skoro ništa od značenja poruke u originalu.

38 Text von CD, Männerquartett, „Die Hoffnungsträger“, 59302 Oelde.

* U originalu reč koja označava dugo, željno čekanje, iščekivanje.

ISUS U TEBI

Pod kojim uslovima Isus živi u meni?

Šta čini „Hristos u meni” u mom životu?

*Vrhunac svega dostignutog: ispunjen svom
božanskom puninom.*

E. G. Vajt: (Prava) religija znači da Hristos stanuje u srcu.³⁹

„Hristos prebiva u nama posredstvom Duha, a Božji Duh, primljen verom u srce, početak je večnog života.”⁴⁰

Obratimo pažnju da:

1. Isus stanuje u nama Svetim Duhom.
2. Svetog Duha primamo verom.
3. To je početak večnog života.

Za mene je veoma dragoceno saznanje da Isus kroz Svetog Duha želi da stanuje u mom srcu i on zaista i stanuje ako sam ispunjen Svetim Duhom. To je jedna divna biblijska istina.

Ostati u Hristu

Isus ne želi da ima samo blisku zajednicu sa nama time što će stanovati u nama Svetim Duhom nego mu je stalo do

39 E. G. W., *R&H*, 24.5.1892, citirano u *Christus unsere Gerechtigkeit* (Hamburg 1962), 50.

40 E. G. V., *Čežnja vekova*, Preporod, Beograd, 2011, str. 330 (388).

toga da istovremeno budemo postojani i da produbimo našu vezu s Bogom.

On je rekao u Jovanu 15,1-17: „Budite u meni i ja u vama.” To je jedan divan poziv, ali istovremeno i zapovest. To znači da je u sili Gospodnjoj sasvim moguće biti postojan hrišćanin.

Isus 12 puta potvrđuje pojam *ostati*, jer on želi da mi imamo trajnu vezu sa Njim.

E. G. Vajt to objašnjava ovako: „Biti u Hristu znači (kao prvo) stalno primati njegov Duh, [kao drugo] znači život potpunog predanja Njegovoj službi.”⁴¹

Na jednom drugom mestu ona piše: „Nama je potrebna stalna veza sa božanskim pomoćnikom, da bismo mogli napredovati. Možda imamo neku određenu meru Božjeg Duha, ali molitvom i verom trebalo bi trajno stremiti da dobijemo još veći deo Duha.”⁴² I još ovo: „On (Isus) će živeti u vama i daće vam uticaj Njegovog Svetog Duha, koji prenosi svoju životnu silu u ljudsku dušu.”⁴³

Davidovu molitvu iz 51. psalma možemo da prihvatimo kao obećanje dato i nama: „Učini mi, Bože, čisto srce, i duh prav ponovi u meni.” (Psalam 51,10)

Crpsti iz Božjeg izvora snage

Mnogi i neznaju kako da crpe iz Božjeg izvora snage i zbog toga žive u duhovnom siromaštvu, iako „[...] nam je njegova božanska sila darovala sve što služi životu i pobožnosti.” (2. Petrova 1,3; Čarnić)

U Teksasu se nalazi jedno bogato nalazište nafte koje su nazvali Yates Pool. U godinama velike američke privredne krize tu je postojao ranč jednog uzgajivača ovaca koji se zvao Yates. Gajeći ovce, on naravno nije mogao da zaradi dovoljno novaca, kako bi platio svoje dugove. Dok jednog dana nije došla jedna naftna kompanija u to područje i rekla mu da se

41 E. G. V., *Čežnja vekova*, Preporod, Beograd, 2011, str. 676.

42 E. G. W., *Das Wirken des Heiligen Geistes*, (Lüneburg 2006), 243 (Eng. YRP).

43 E. G. W., *Das Wirken des heiligen Geistes*, (Lüneburg 2006), 242 (Eng. YRP).

možda na njegovom imanju može naći nafta. Predložili su mu jedno probno bušenje i on je pristao i potpisao ugovor.

Na dubini od 365 metara, pronašli su jedno ogromno nalazište nafte i naravno od tog istog dana je ono pripadalo gospodinu Yates-u jer kada je kupio imanje, stekao je pravo i na naftu i sva eventualna rudna bogatstva. Multimilioner, koji je živio u siromaštvu.

U čemu se ogledao njegov problem? U neznanju, jer nije znao da na svom imanju ima naftu.⁴⁴

Da li ti je poznato, šta piše Apostol Peter? „[...] nama je njegova Božanska sila darovala sve što služi životu i pobožnosti” – (dalji deo bih prepričao svojim rečima) – kroz blisku vezu sa Isusom i u toj vezi „[...] su nam darovana skupocena i najveća obećanja” (2. Petrova 1,3-4).

U istom trenutku u kome verom u Hrista postajemo deca Božja, postajemo takođe i naslednici Božji i time nam stoji na raspolaganju sve njegove riznice. Sve što nam je potrebno, uključujući mudrost, ljubav i silu, da bismo postali ljudi i žene Božji i plodonosni svedoci Hristovi, stoji nam na raspolaganju. Ali mnogi hrišćani žive u duhovnom siromaštvu jer ne znaju kako bi iskoristili duhovna bogatstva koja im je Bog već stavio na raspolaganje. Kao i gospodin Yates pre nego što je pronađena nafta na njegovom imanju i oni žive u neznanju o neograničenoj imovini koja im stoji na raspolaganju.⁴⁵

Najsnažniji Isusov poziv: moliti se za Svetog Duha

Postoji jedno jedinstveno mesto u Bibliji na kome nas naš Gospod Isus deset puta poziva da se molimo za Svetog Duha. Ne poznajem nijedno drugo mesto u Bibliji na kome nam Isus nešto toliko uverljivo i sa toliko mnogo ljubavi stavlja na srce, osim poziva da ostanemo u njemu. Ovo mesto

44 Bill Bright, *Erfüllt vom Heiligen Geist-wie erfährt man das?* (Neuhausen-Stuttgart, 1971), 27. Ova džepna knjiga se može čitati na internet adresi: www.missionsbrief.de-nachfolge.Jüngerschaft-Mitteilbare-Konzepte.

45 Bill Bright, *Erfüllt vom Heiligen Geist – Wie erfährt man das?* (Neuhausen-Stuttgart, 1971), 27.

se nalazi u Njegovoj pouci o molitvi, koja se nalazi zapisana u Luki 11,9-13. (Bliže objašnjenje pročitati u 1. glavi, Isus i Njegov najveći poklon)

Moliti se u veri

Poenta je u molitvi u veri. Da li „[...] Duha primiste kroz dela zakona ili kroz čuvenje vere?“ „A bez vere nije moguće ugoditi Bogu [...]“ (Jevrejima 11,6) „Da se Hristos useli verom u srca vaša [...]“ (Efescima 3,17) Neophodno je da nakon moje molitve za Svetog Duha znam da sam Ga i primio. Naš predivni Bog nam je pokazao put kako možemo da verujemo na lak način. A to je molitva na osnovu obećanja. (Ova tema je opširno obrađena u brošuri *Koraci ka ličnom probuđenju*, 4. glava, „ključ ka praksi“ ili primeni).

E. G. Vajt čak piše: „Božja sila očekuje njihov zahtev i prihvatanje.“ (U Engleskom je ovde upotrebljen glagol *to demand*, koji znači *zahtevati*, *tražiti*.)

Na to David Volkvic (David Wolkwitz) kaže: „Možete li da zamislite da nešto zahtevate od Boga – u ovom slučaju, izuzetan dar Svetog Duha? Takva jedna misao može i da nas uplaši da ustuknemo jer zvuči kao nepoštovanje i čak bogohulno da o tome uopšte i razmišljamo. A ipak, sluškinja Gospodnja na više mesta u svojim spisima koristi upravo taj pojam. Šta ona misli time?

Najpre u tome prepoznajemo da Bog veoma rado želi da nam da taj dar jer nas On voli i zna da nam je On neophodan. Kao drugo, to znači da nam je taj dar izuzetno potreban. Da nam se tu kaže da taj dar čeka na naš zahtev, pokazuje nam jasno: ako stalno čeznemo za Isusovim prisustvom u našem životu da bi nas On mogao voditi i upravljati, onda smo svesni svog potpunog predanja Bogu i puni poverenja i pouzdanja da mu postavimo taj zahtev. O tome se mora duboko i temeljno razmisliti.“⁴⁶

46 David Wolkwitz, *Der Weg zu einer kraftvolle Erweckung*, (NR Abt. Heimatmission), 205.

Pojam *zahtevati* izražava snažan interes, radi se o nečemu što mi je neophodno ili što svakako želim da imam, znači zahteva potpunu ozbiljnost od strane molioca. Sve ono što nas sputava da „zahtevamo“ možemo slobodno da odbacimo ako razmislimo o tome da je On „veoma zadovoljan kada od Njega najviše traže u želji da proslave Njegovo ime.“⁴⁷

Zaista se radi o tome da se svakodnevno celim srcem predamo Isusu da bismo u veri primili veliki dar Svetog Duha u svoja srca.

Jedna divna posrednička molitva apostola Pavla

U ovoj našoj temi želimo da se oslonimo na poslanicu apostola Pavla koju je uputio Efescima. U Efescima 3,14-21 čitamo divnu posredničku molitvu apostola Pavla za crkvu u Efesu. Pregled:

1. On se moli za njih za silu Svetog Duha;
2. da kroz nju Hristos stanuje u njima;
3. da se u njima razvije – rod Duha – Hristov karakter, i
4. da oni time dosegnu puninu Božju.

„Toga radi preklanjam kolena svoja pred ocem Gospoda našega Isusa Hrista, po kome se sva čeljad i na nebesima i na zemlji zovu, da vam da silu po bogatstvu slave svoje, da se utvrdite Duhom njegovim za unutrašnjeg čoveka, da se Hristos useli verom u srca vaša, da budete u ljubavi ukorenjeni i utemeljeni; da biste mogli razumeti sa svima svetima šta je širina i dužina i dubina i visina, i poznati pretežniju od razuma ljubav Hristovu, da se ispunite svakom puninom Božjom.“

47 E.G.V., *Čežnja vekova*, Preporod, Beograd, 2011, str. 579 (668).

Kako dobijam unutrašnju silu?

Temelj verskog života pokazuje nam 16. stih: „da vam da silu po bogatstvu slave svoje, da se utvrdite Duhom njegovim za unutrašnjeg čoveka“.

Nama je potrebna sila, život pun sile pričinjava radost. Naš divni Gospod želi da imamo bogatstvo sile u svom životu. A tu silu za našeg unutrašnjeg čoveka mi primamo kroz Svetog Duha. U knjizi *Koraci ka ličnom probuđenju*⁴⁸ objašnjeno je zašto je neophodno da se svakodnevno posvetimo Isusu i da se takođe molimo za Svetog Duha. I da mi molitvom na osnovu obećanja možemo biti sigurni da smo nakon takve molitve i primili Svetog Duha. Molim vas, pročitajte to još jednom jer je veoma važno.

Hristos u nama

Šta se događa dalje prema 17. stihu? „[...] da se Hristos useli verom u srca vaša.“

Da li nam je ova divna činjenica dovoljno jasna? Ako živimo u Svetom Duhu, onda je činjenica da time Isus živi u našem srcu. Mi to ne možemo ni osetiti ni izmeriti, nego je bitno da to verujemo. Ako ti to veruješ, onda razgovaraj ponekad sa Njim i reci mu: „Hvala, Gospode Isuse, što si u mom srcu.“ Ili: „Gospode, kako se radujem što ti živiš u meni.“

Endru Mari (Andrew Murray) piše: „Isus te na taj način uzima u životnu zajednicu sa samim sobom sa ciljem da Njegov život postane deo tvog života.“⁴⁹

E. G. Vajt piše: „Uticaj Svetog Duha je Hristov život u vernima.“⁵⁰ I: „U planu ponovnog uspostavljanja slike Božje u ljudima bilo je predviđeno da Sveti Duh predstavlja Hri-

48 Helmut Haubeil, Schritte zur persönlichen Erweckung. Ova brošura se može besplatno dobiti u željenom broju primeraka, kod Wertvoll leben, im Kiesel3, D-73635 Rudersberg/Württ. Tlf.: +49(0)7183/3099847; www.stashop.de; www.wertvollleben.com

49 Andrew Murray, *Bleibe in Jesus*, (Leun, 2012), 149.

50 Hrsg. Francis D. Nichol, *Adventist Bible Commentary*, Vol. 6 (Hagerstown, 1980), 1112.

stovo prisustvo i da menja karakter ljudi.”⁵¹ Kao i: „Zdrav hrišćanin je onaj u kome Hristos, 'nada slave Božje' (Kološanima 1,27) obnavlja svoj lik.”⁵²

Tekst kaže da Hristos stanuje kroz veru u našim srcima. Srž vere je poverenje. Poenta je u tome da ja sa punim poverenjem sav svoj život poverim Isusu. Ovde se radi o našem prvom osnovnom predanju, a nakon toga o našem svakodnevnom predanju Isusu Hristu.

Zašto je stalno i potpuno predanje Bogu tako važno?

Božja reč nas u Rimljanima 12,1. poziva: „Zato vas, braćo, usrdno molim Božjom samilošću da svoja tela date kao žrtvu živu, svetu, ugodnu Bogu, da služite Bogu koristeći svoj razum.” (N. s. p. Metafizika, 2010). U Pričama 23,26. se nalazi poziv „Sine moj, daj mi srce svoje.”

Značaj našeg predanja Bogu je opširno opisan u 2. poglavlju u temi „Predanje Isusu” i izvrsno objašnjen knjizi „Put Hristu” u poglavlju ‘Posvećenje’: Naše predanje ljubavi Božjoj deluje kao veliko dobročinstvo. Kada Isus može da upravlja našim životom, onda nas on može osloboditi tiranije našeg ja. (zavisti, ljutnje, nepopustljivosti, itd.)

E. G. Vajt : „Davanje Duha je davanje Hristovog života. On ispunjava primaoca Hristovim osobinama.”⁵³

A na jednom drugom mestu piše: „Mi ne možemo izvojevati pobedu svojim velikim naporima ili svojom silom, nego potpunim predanjem Isusu.”⁵⁴

Shvatiti jednu otkrivenu tajnu

Da se vratimo opet do Efescima poslanice 3,18. a „da biste mogli razumeti sa svima svetima.”

51 E. G. W., *Das Wirken des Heiligen Geistes* (Lüneburg, 2006), S.45 (Engl. YRP).

52 Isto, 41.

53 E. G. V., *Čežnja vekova*, Preporod, Beograd, 2011, str. 695 (805).

54 E. G. W., *Sons and Daughters of God* (www.egw writings.org) S.275.¹

Šta to mi svi treba da razumemo? Ono što je izraženo u prethodnom tekstu: tajna da Isus stanuje u nama (kroz Svetog Duha) i da se time naš život menja, jer smo tako ukorenjeni i utemeljeni u ljubavi Božjoj. Time se misli da Isus Hristos razvija svoj karakter u nama.

Jedan brat piše: „Istina *biti u Hristu i Isus u nama* tako je jednostavna, ali ipak teško shvatljiva da je mnogi hrišćani nisu sasvim prepoznali.”⁵⁵

Pavle piše sledeće u Kološanima 1,24-27: „[...] koje je crkva, kojoj ja postadoh sluga po naredbi Božjoj koja mi je dana među vama da ispunim reč Božju, tajnu koja je bila sakrivena [...] a sada se javi [otkrivena je] svetima njegovim.” Kakva je to tajna? Stih 27: „Kojima [svetima] Bog naumi pokazati kako je bogata slava tajne ove [...] koje je Hristos u vama, nada slave.”

Sakrivena i u međuvremenu otkrivena tajna jeste da sâm Isus želi da živi u nama kroz Svetog Duha. Tekst nam još kaže da je to za nas nada u buduću slavu. To znači da je punina života koju nam je Bog dodelio za ovaj život istovremeno i put kojim nam On garantuje i onaj večni.

E. G. Vajt piše u vezi sa ovom tajnom „Hristos u vama nada slave” (Kološanima 1,27). „Poznavanje ove tajne je ključ za svaku drugu. Ono otvara duši riznice svemira, mogućnosti neograničenog razvitka.”⁵⁶

Božja reč koristi izraz *Hristos u vama* ili srodne izraze, kao, npr., *u Hristu, u Njemu, u Gospodu, u voljenom*. Ovaj izraz je, npr., ključna reč u Poslanici Efescima.

Da se setimo, npr., svedočanstva apostola Pavla. „Tako ne živim više ja, nego Hristos živi u meni.” (Galatima 2,20; Čarnić)

U Rimljanima 15,18: „Jer se neću usuditi da kažem nešto što Hristos nije učinio preko mene.” (Čarnić)

I drugi tekstovi koji su nam dobro poznati: „Ali hvala Bogu koji nama svagda daje pobedu u Hristu Isusu” (2. Korinća-

55 Dennis Smith, *Abiding in Christ*, 12.

56 E. G. V., *Vaspitanje*, Preporod, Beograd, 1980, str. 155 (172).

nima 2,14); „ako je ko u Hristu, nova je tvar” (2. Korinćanima 5,17). Ovde se radi o promenama karaktera kroz plodove Duha. „Sazdani u Hristu Isusu za dela dobra” (Efescima 2,10);

„I mrtvi u Hristu vaskrsnuće najpre” (1. Solunjanima 4,16); „A koji drži reč njegovu, u njemu je zaista ljubav Božja savršena; po tom poznajemo da smo u njemu.” (1. Jovanova 2,5) „Posla Bog sina svojega [...] da se pravda zakona ispuni u nama [...]” (Rimljanima 8,3-4.)

Ako potražimo u nekom konkordansu, naći ćemo još mnoge dragocene tekstove na ovu temu ako tražimo pod pojmovima: *u Hristu, u voljenom, u Gospodu i u Njemu* (Hristu).

E.G.V. O „HRISTU U VAMA”

Rezultati jedinstva sa Hristom

„Kada su Božja deca jedno u Duhu, onda će svako farisejstvo i svaka samopravednost (najveći gresi Jevrejske nacije) nestati iz njihovih srca [...] Bog će objaviti svoju tajnu, koja je bila sakrivena od postanja sveta. On će pokazati kako je bogata tajna slave ove među neznabošcima, koje je Hristos u vama, nada slave (Kološanima 1,27).⁵⁷

Josif, Danilo i drugovi

„Pripremite se da počete putem ovih plemenitih mladića. Nemojte nikada da se postidite zbog svoje zastave; razvijte je pred pogledima ljudi i anđela. Ne dopustite da vama ovlada neka lažna skromnost ili lažna opreznost koja bi vam nalažala da postupate suprotno ovom savetu. Ispovedajte svoju veru biranim rečima, doslednim ponašanjem, svojom učtivošću, svojom usrdnom pobožnošću, odlučni da sačuvate Hrista na prestolu hrama duše. Položite bez ustezanja svoje talente do njegovih nogu da ih upotrebi u svojoj službi.”⁵⁸

57 E. G. W., *Für die Gemeinde geschrieben*, 406 (Engl. SM Bd. 1-2);

58 E. G. V., *Poruka mladim hrišćanima*, Preporod, Beograd, 1968., str. 11.

Porodični život

„Hristos stvara jedinstvo. Ako se ispuni Božja volja, supružnici će poštovati jedno drugo i negovati ljubav i poverenje. Sve što može da pomuti mir i jedinstvo porodice treba odlučno ukloniti, a uzdići ljubaznost i ljubav. Onaj koji pokaže duh nežnosti, strpljenja i ljubavi, osetiće da mu se uzvraća istim duhom. Tamo gde vlada Božji Duh, neće se govoriti o neprikladnosti bračne zajednice. Ako se Hristos, nada slave, nastani u nama, u domu će vladati jedinstvo i ljubav. Hristos koji živi u srcu supruge potpuno će se slagati sa Hristom koji živi u srcu supruga. Oni će se zajedno boriti za domove koje Hristos priprema za one koji ga ljube.”⁵⁹

„Želite li da imate porodični život kao Avram? On je određivao kako će njegovo domaćinstvo da bude vođeno. On je učio sve članove svog domaćinstva da budu poslušni Božjim zapovestima. Tome morate i vi majke, strpljivo da naučite svoju decu. Vi ne možete da si priuštite da svoje vreme protraćite takvim stvarima koje su upravo u modi. Učite svoju decu da ona pripadaju Hristu. Mi moramo danas da oblikujemo njihove karaktere. Mladići i devojke, vi danas odlučujete o svojoj budućoj sreći. Prihvatite Hrista u svoja srca i on će vas štititi od iskušenja.”⁶⁰

Pobeda

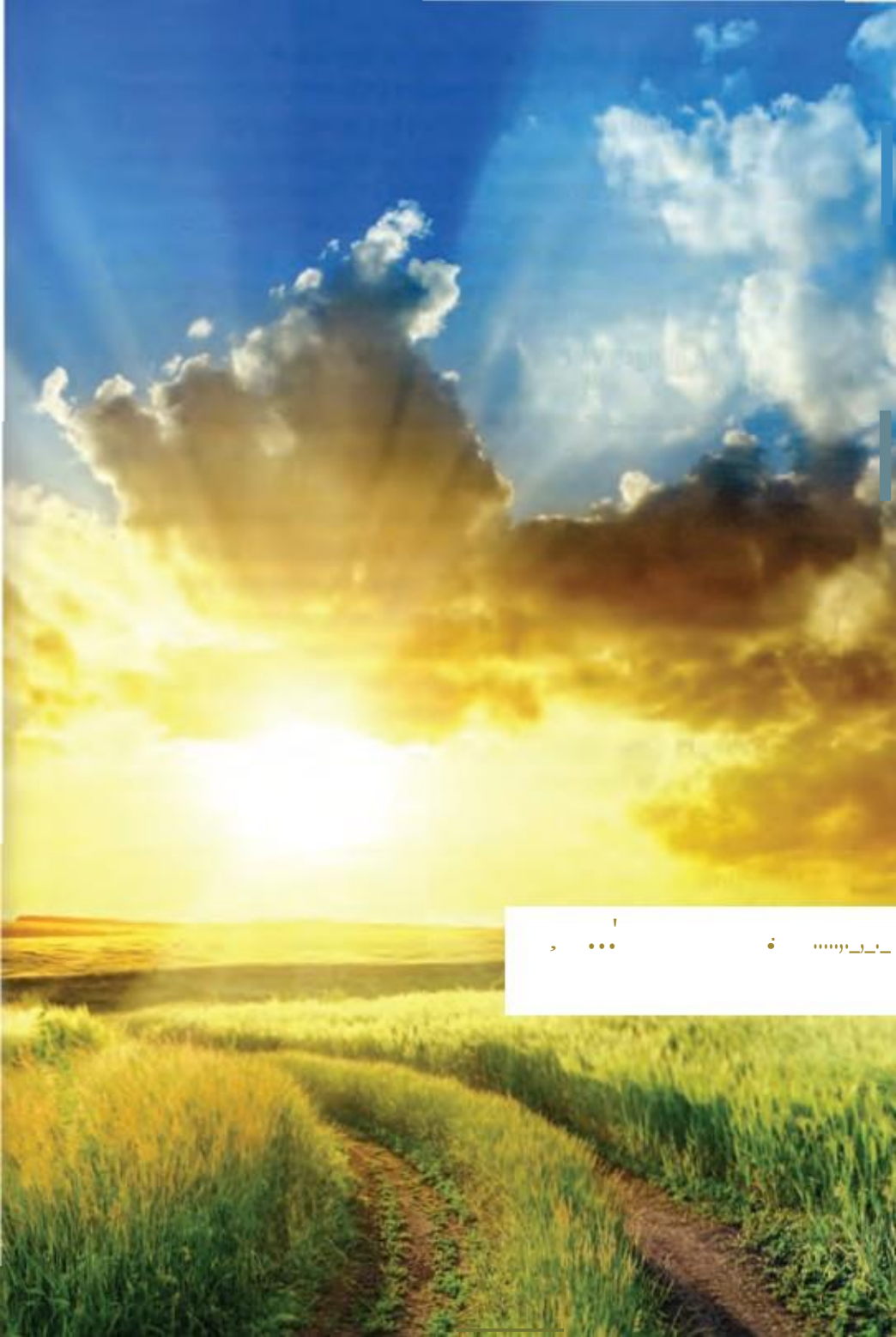
„Zato ako je ko u Hristu, nova je tvar: staro prođe, gle, sve novo postade.” (2. Korinćanima 5,17) Hristovom silom, ljudi i žene uspevali su da prekinu lance grešnih navika. Uspevali su da se oslobode sebičnosti. Bogohulnik je postajao pobožan, pijanica trezvenjak, raskalašan neporočan. Duše koje su nosile sotonin lik, preobražavale su se i postajale slične Bogu. Ova promena sama po sebi predstavlja čudo nad čudima. Ova promena izazvana Božjom rečju, jedna je od najdubljih tajni Reči. Mi je ne možemo razumeti; možemo samo verovati, kao što stoji u Pismu, da je ‘Hristos u nama, nada slave.’”⁶¹

59 E. G. V., *Temelji srećnog doma*, Preporod, Beograd, 1984, str. 95 i 96.

60 E. G. W., *Ein Tempel des Heiligen Geistes*, 317 (Eng. Te).

61 E. G. V., *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, Preporod, Beograd, 2004,

str. 331/332 (475).

Isusova pisma

„U svakom svom detetu Isus šalje poslanicu svetu. Ako ste vi Hristovi sledbenici, On u vama šalje pismo porodici, mestu, ulici u kojoj živite. Isus, koji boravi u vama, želi da progovori srcima onih koji Ga još ne poznaju. Možda oni ne čitaju Bibliju, ili ne čuju glas koji im govori preko njenih stranica; oni ne vide u Božjim delima njegovu ljubav. Ali ako ste vi pravi Isusovi predstavnici, može se dogoditi da preko vas shvate bar deo Njegove dobrote i budu pridobijeni da Ga ljube i da Mu služe.“⁶²

Sasvim lična strana Božje ljubavi

Kroz srdačnu vezu, koju Hristos preko Svetog Duha može i želi da ima sa tobom i sa mnom pokazuje se lična strana velike Božje ljubavi. Sasvim je neshvatljivo da Hristos stanuje u meni, ali Njegova reč nam to potvrđuje i onda je to sigurno tako.

U Efescima 3,18 piše: „Da biste mogli razumeti sa svim svetima šta je širina i dužina i dubina i visina [...]“

Jedan otac koji je bio na putu preko okeana, hteo je da svom sinu objasni ljubav Božju. Zato mu je rekao: „Pogledaj preko pramca broda u daljinu. A sada preko krme takođe, to je dužina Božje ljubavi. A sada pogledaj na levo i na desno, preko bokova broda, to je širina Božje ljubavi. A sada pogledaj u vis prema nebu, to je visina Božje ljubavi. Zatim pogledaj u vodu. Okean je jako dubok ispod nas, to je dubina Božje ljubavi.“ Dečak je na trenutak razmišljao o ovom objašnjenju pre nego što je sijajući od sreće odgovorio: „Tata, znaš li šta je najlepše u svemu tome? Najlepše je da se mi nalazimo u sredini.“

Svako od nas, koji svoj život svakodnevno posvećuje Hristu i dozvoljava da ga Sveti Duh svakodnevno ispunjava, nalazi se u centru ljubavi Božje. Ne postoji bolji položaj u životu u kome bismo mogli da živimo. Ja se molim svako jutro da me naš predivni Otac čvrsto drži baš u tom položaju.

62 E. G. V., *Put Hristu*, Preporod, Beograd, 1997, str. 93.

Vrhunac svega dostižnog: život u punini

U Efescima 3,19 Pavlu je stalo do toga, da mi prepoznamo Isusovu ljubav k nama i da time budemo ispunjeni svom puninom Božjom. Stih 19 glasi: „I poznati pretežniju od razuma ljubav Hristovu, da se ispunite svakom puninom Božjom.”

Primećujemo da sve zavisi od toga da li Hristos živi u nama? To je put ka punini Božjoj. Isus je rekao u Jovanu 10,10b da je On došao da imamo život u izobilju. U Kološanima 2,9.10 piše: „Jer je u njemu [Hristu] utelovljena sva punina božanstva telesno. I da budete ispunjeni u njemu [...]” Imaš li i ti tu puninu? Bog želi da ti je pokloni, a ti učini odgovarajuće korake da je primiš.

Uslišenja koja prevazilaze naše molitve

Mi možemo da se molimo da Gospod usliši naše molitve na osnovu svog obećanja u Efescima 3,20 (NSP – Metafizika, 2010). „A onome koji svojom silom koja deluje u nama može učiniti neizmerno više od svega što molimo ili zamislimo.” Na osnovu ovog obećanja možemo se moliti da nam naš divni Gospod naše molitve ne samo usliši onako kako smo Mu se molili, nego i mnogo više od onoga koliko mi možemo da shvatimo, neizmerno više, prema bogatstvu svoje sile i slave. Dodatno se možemo moliti na osnovu teksta u Jeremiji 33,3 – da nam Bog odgovori i da nam objavi velike i neshvatljive stvari: „Zovi me, i odazvaću ti se, i kazaću ti velike i tajne stvari, za koje ne znaš.”

Kako se odražava Isusov život u meni?

U 1. Korinćanima 1,30 (NSP – Metafizika, 2010): „Ali Bog vam je omogućio da budete u jedinstvu s Hristom Isusom, koji je nama postao mudrost od Boga, i pravednost i posvećenost i oslobođenje otkupninom.” Isus nam je dat za mudrost jer zahvaljujući tome da je Isus u nama, mi možemo da delujemo mudrije. Priče 8,11 (NSP – Metafizika, 2010): „Jer je mudrost bolja od bisera, i ništa od onoga što je čoveku drago se ne može izjednačiti s njom.” Knjiga propovednikova 2,13: „I vi-

deh da je bolja mudrost od ludosti, kao što je bolja svetlost od mraka." Isus nam je dat za pravednost. To znači da pravednost koja je izgubljena padom u greh možemo ponovo zadobiti. Na ovu temu imamo jedan veoma dragocen tekst u Rimljanima 8,4 (Čarnič): „Da bi se pravednost koju zakon zahteva ispunila na nama – koji ne živimo po telu nego po duhu." Molim vas, obratite pažnju da nam tekst ukazuje na to da se pravednost ispunjava u nama kroz Isusa i to u onima koji žive po duhu. Time je Isus u nama.

Denis Smit piše: „Da pravda iz vere ima opravdavajući i posvećujući aspekt. Opravdanje znači da Bog verne oslobađa greha i kazne za greh i obraćenog grešnika pokriva Hristovom pravdom (savršenom poslušnošću)."⁶³ Time se postiže najdivnija moguća razmena: Hristos preuzima moju krivicu i poklanja mi svoju pravednost. Zahvaljujući toj razmeni, mi stojimo pred Bogom Ocem kao da nismo nikada sagrešili. „Koliko je istok daleko od zapada, toliko udaljuje od nas bezakonja naša." (Psalam 103,12)

Zahvaljujući Božjoj milosti, možemo neopterećeni grehom da koračamo kroz život.

Hristos nam je dat za posvećenje. Šta je posvećenje? „Istinsko posvećenje označava savršenu ljubav, savršenu poslušnost, savršenu usklađenost sa voljom Božjom."⁶⁴ Velikim značajem koji ima Isusov boravak u nama za život u radosnoj poslušnosti više ćemo se baviti u 4. glavi *Poslušnost u Isusu*.

Hristos nam je dat za spasenje. To znači oproštenje svih naših krivica, oslobađanje od naše povezanosti sa grehom i večni život u slavi Božjoj. Isus je svojom žrtvom platio otkupninu za nas. U ono vreme kada je vladala trgovina robljem u Africi, uhvaćenim ljudima je stavljana metalna ogrlica oko vrata koja se zaključavala i onda su kroz tu ogrlicu svi

63 40-Tage [...] (Buch 2) Andachten und Gebete zur Vertiefung Deiner Gottesbeziehung, 26, (Wien 2013).

64 E. G. V., *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, Preporod, Beograd, 2004, str. 393 (564).

međusobno povezivani lancem. Usput se moglo desiti da neko i otkupi nekoga od ovih jadnih ljudi. Kada je plaćena otkupna cena, dotični rob je bio oslobođen metalne kragne. Isus je nas oslobodio, On je platio otkupnu cenu za nas.

Šta još Isus izaziva u meni?

Isusovo delovanje se razvija u nama korak po korak. Moleći se za to, možemo da koristimo obećanje iz Filibljanima 2,5: „Imajte u sebi istu misao koju Hristos Isus ima.” (Čarnić) Ako dozvolimo Hristu, onda će On u nama razviti Njegov način razmišljanja i delovanja. Tada ćemo i mi voleti ono isto što on voli, a držaćemo se podalje od onoga što On ne želi.

On me osposobljava da budem njegov svedok

Isus je došao „da nađe i spase što je izgubljeno” (Luka 19,10). Zato će sasvim prirodno takođe i preko mene uticati na posvećenje ljudi. „Isus, koji boravi u vama, želi da progovori srcima onih koji ga još ne poznaju.”⁶⁵ (U nemačkom prevodu ovaj tekst glasi: „Kad Hristos živi u vama, on čezne da preko vas razgovara sa onima koji ga još ne poznaju [...]”

– prim. prev.) „Nego ćete primiti silu kad siđe Duh sveti na vas; i bićete mi svedoci [...]” (Danailo 1,8) Na ovo ćemo doći ponovo u 5. glavi – „Atraktivna vera”.

Moliti se Svetim Duhom/moliti se u ime Isusovo/ moliti se na osnovu Božjih obećanja

Mi smo pozvani: „Molite se Duhom Svetim” (Juda 20) Ako Isus kroz Svetog Duha stanuje u nama, onda se možemo Svetim Duhom moliti u ime Isusovo. Isus nam garantuje: „I što god zamolite u moje ime, učiniću, da se Otac proslavi u sinu.” (Jovan 14,13; NSP – Metafizika, 2010) Jasno nam je rečeno: „Mi

65 E. G. V., *Put Hristu*, Preporod, Beograd, 1997., Str. 93

ne treba samo da se molimo u ime Isusovo, nego je potrebno da se pri tom nalazimo pod uticajem Svetog Duha.⁶⁶

Šta to znači moliti se u Isusovo ime? „Moliti se u Isusovo ime znači znatno više nego samo spomenuti njegovo ime na početku i na kraju molitve. To znači moliti se po Isusovom umu i duhu, verujući njegovim obećanjima, oslanjajući se na njegovu milost i čineći Njegova dela.”⁶⁷

Moliti se u Isusovo ime sadrži četiri aspekta:

1. Moliti se u Hristovom duhu znači biti ispunjen Svetim Duhom.
2. Držati se njegovih obećanja znači moliti se koristeći njegova obećanja.
3. Imati poverenja u Njegovu milost znači da se tu radi o poverenju, o veri, o tom divnom međusobnom odnosu poverenja sa Bogom.
4. Činiti u Njegovom duhu znači u Njegovom Duhu i kroz Njega biti poslušan u svemu.

Njegovom milošću su ovi svi uslovi ispunjeni u nama ako smo u Hristu. Moliti se u ime Isusovo znači moliti se koristeći Njegovu punomoć jer je On obećao da će nas uslišiti. To znači da Isus u one koji se nalaze u Njemu ima ogromno poverenje.

Molitva na osnovu obećanja.⁶⁸ ako je Isus u nama, onda imamo pravo da koristimo sva obećanja. „Jer koliko god ima Božjih obećanja, u njemu su da.” (2. Korinćanima 1,20; Čarnić). Uz to se savršeno uklapa i 2. Petrova 1,3-4 (Čarnić). „Kako nam je njegova božanska sila darovala sve što služi životu i pobožnosti, poznanjem onoga koji nas pozvao svojom sopstvenom slavom i krepošću, [time se misli na usku vezu sa Isusom Hristom] čime su [tom vezom sa Hristom] nam daro-

66 E.G.W., *Bildervom Reiche Gottes*, 115.2 (www.egwwritings.org) (Eng. COL).

67 E. G. V., *Put Hristu*, Preporod, Beograd, 1997, str. 81.

68 *Moliti se uz korišćenje obećanja opširno* i praktično je obrađeno u delu: „Schritte zur persönlichen Erweckung”, Helmut Haubeil, 4. glava. Može se dobiti kod: Wertvoll Leben.

vana skupocena i najveća obećanja, da pomoću njih postanete učesnici u Božjoj prirodi [...]” Obratimo pažnju na ovaj divan Božji put:

- ▶ Bog nam je već poklonio sve što nam je neophodno za život i pobožnost.
- ▶ Taj poklon dobijamo zahvaljujući našoj bliskoj vezi sa Hristom.
- ▶ U toj vezi, On nam taj poklon daruje kroz molitvu sa obećanjem. To znači da mi molitvom vere dobijamo učešće u božanskoj prirodi.

Oslobađanje od sile greha

„Zato za one koji su u jedinstvu sa Hristom Isusom nema osude. Jer zakon tog Duha koji daje život u jedinstvu sa Hristom Isusom oslobodio te je zakona greha i smrti.” (Rimljanima 8,1-2; NSP – Metafizika, 2010)

Zašto nema ni prokletstva ni osude za one koji su u Hristu Isusu? Prvo, jer je Isus preuzeo moju krivicu.

Drugo, kada je On u nama, onda je time ropstvo grehu ukinuto i ja sam oslobođen od zakona greha. To znači da mi ne moramo, takoreći, neizbežno da grešimo, ali možemo da pogrešimo. O oslobođenju od sile greha imamo takođe dragocenu poruku u Galatima 5,16. „Po Duhu živite, [to znači živeti stalno pod vođstvom Svetog Duha] pa nećete udovoljavati željama tela.” (NSP – Metafizika, 2010)

Nakon toga sledi objašnjenje u Galatima 5,17-18, da to ima veze sa životom pod vođstvom Svetog Duha. A nakon toga se u stihovima 19-21 nabrajaju dela telesna, koja mi više ne činimo ako živimo pod vođstvom Svetog Duha. Hristos u nama štiti nas od greha i od palih anđela: „Mi znamo da nijedan koji je rođen od Boga ne greši nego ko je rođen od Boga, njega On čuva i zli ga se ne dotiče.” (Direktan prevod iz brošure – prim. prev.) Hristos kroz Svetog Duha stvara natpritisak u našem srcu, tako drži zlo izvan njega. Na ovom mestu moramo posebno da mislimo na to da se unutrašnji čovek obnavlja iz dan u dan. (2. Korinćanima 4,16; Čarnić)

Ohrabrenje kroz Isusa u nama da ne grešimo

U 1. Jovanovoj 3,6-9. nalaze se veoma ozbiljne reči o grehu: „Svako ko ostaje u njemu, ne greši; svako ko greši, nije ga video niti poznao. Dečice, niko da vas ne dovodi u zabludu. Ko tvori pravednost pravedan je – kao što je on pravedan. Ko tvori greh od đavola je, jer đavo greši od početka. Zato se javio sin Božji – da razori dela đavolova. Niko ko je od Boga rođen, ne čini greha, jer njegovo seme ostaje u njemu; i ne može da greši, jer je od Boga rođen.” (Čarnić)

Stručnjaci za grčki jezik nam kažu da se ove drastične reči o činjenju greha odnose na grešiti iz navike. Prema grčkom izvornom tekstu: „[...] on ne greši stalno, tj. iz navike – [on ponekad padne u greh]. Kao deca Božja mi postupamo pravedno i držimo Božje zapovesti [...]”⁶⁹

To znači da Hristos deluje u nama i sa nama da bismo mogli da odbacimo grešne navike. Naš život sa Hristom u nama pomaže nam da pobedimo i najupornije grehe.

Da li padom u greh ponovo postajemo telesni?

Moramo da imamo u vidu da ovom divnom promenom ne postižemo nivo bezgrešnosti. Mi možemo iz slabosti ili iz brzopletosti ili iz gluposti da zgrešimo. Ako nam se dogodi takav slučaj, onda treba „disati duhovno”. To znači da priznamo greh da bismo dobili oprostjenje i molimo se ponovo za ispunjenje Svetim Duhom. Dokle god „dišemo duhovno”, kao duhovni hrišćani, nećemo biti telesni. Grehom se naša duhovna veza ne prekida, ali je to jedna smetnja sa kojom se moramo suočiti.

Mi postajemo ponovo telesni tek onda kada dozvolimo neverovanju da napreduje u nama i više ne „dišemo duhovno”. Tada naša grešna priroda ostaje sve do drugog Hristovog dolaska. Nijedan apostol nije nikada tvrdio da je bezgrešan. Ali se kroz Hrista u nama pojavljuje odlučujuća promena našeg odnosa prema grehu.

69 Werner E. Lange, *Unser größtes Bedürfnis* (Lüneburg, 2011), 31.

Praktičan rezultat

Zbog toga nam apostol Jovan piše: „Ovo vam pišem da ne grešite; i ako ko sagraši, imamo zastupnika kod oca, Isusa Hrista pravednika.“ (1. Jovanova 2,1) To je Božja želja za nas, da kroz Hrista u nama ne grešimo, ali ako nam se desi, možemo da molimo našeg Zastupnika za oprostjenje i da ga onda primimo.

E. G. Vajt piše: „Samo sa ogromnom silom treće osobe božanstva, koja ne dolazi smanjenom energijom, nego u punini Božanske sile, mi se možemo suprotstaviti grehu i pobediti ga.“⁷⁰

Da, samo životom sa Hristom kroz Svetog Duha sila greha se može slomiti i time se značajno smanjiti učestalost greha.

Dobro zdravlje

Hristos želi da se pobrine za naše dobro zdravlje: „Ljubazni, molim se Bogu da ti u svemu bude dobro, i da budeš zdrav, kao što je tvojoj duši dobro.“ (3. Jovanova 2) „Neka vas sam Bog mira potpuno posveti. I neka, braćo, sav vaš duh i duša i telo budu sačuvani besprekornima do vremena dolaska našeg Gospoda Isusa Hrista. Veran je onaj koji vas poziva. On će to i učiniti.“ (1. Solunjanima 5,23-24; NSP – Metafizika, 2010)

Skoro sam slušao jedno predavanje dr Sanga Lia (Sang Lee), koji se bavi genetikom. On tvrdi da ukoliko gajimo vezu poverenja sa Hristom, naši geni rade izvanredno i proizvode hormone zdravlja.

U knjizi Denisa Smita *40 – Dana [...]* br. 3 piše: „Pobožnost i molitve o zdravlju u poslednje vreme⁷¹ nam se prikazuje sasvim drugi pristup k zdravlju od onoga koji mi uobičajeno poznajemo. Tu se radi o motivaciji i sili Svetog Duha

⁷⁰ E. G. W., *Das Wirken des Heiligen Geistes* (Lüneburg, 2006), 11 (Eng. YRP).

⁷¹ Ta knjiga se, pored ostalog, može nabaviti na nemačkom jeziku na: <http://www.adventistbookcenter.de/>.

za promenu stila našeg života i zbog toga emocionalno zdravlje zauzima široki prostor.”

On sam o tome piše: „Ova četrdesetodnevna kratka molitvena bogoslužnja* treba da nam pokažu kako da sarađujemo sa Bogom da bismo postigli savršeno telesno, emocionalno i duhovno obnobljenje, koje nam on želi dati kao iskustvo.”⁷² Jedan poslovan čovek je napisao:

„Ja sam zdravstvenu poruku prihvatio zahvaljujući svakodnevnom ispunjavanju Svetim Duhom. Ranije, nijedan zdravstveni seminar nije imao bilo kakav uticaj na mene. Ranije sam voleo meso i pri njegovom korišćenju nisam bio posebno izbirljiv, a pio sam kafu i crni čaj. I nisam uopšte razmišljao da bi to moglo predstavljati neki problem, tako da sam ponekad prihvatao i ponuđeno pivo. Od 2009. godine redovno se molim za ispunjenje Svetim Duhom. I on me je osvedočio da ostavim meso, kafu, crni čaj i pivo. Tako sam postao vegetarijanac. Spoznao sam da je život u Svetom Duhu temelj pobeđe u svim stvarima, kao i po pitanju umerenosti i načina života.”⁷³

Velika promena u životu Hadsona Tejlora (Hudson Taylor)

Kada je Hadson Tejlor bio vođa Kineske unutrašnje misije, dobio je jedno pismo od svog kolege misionara Makartija (McCarthy). Bog je iskoristio ovo pismo da mu otvori oči za divnu istinu o ostajanju u Hristu i Njegovom boravku u nama. Radilo se o istini tajne jedinstva vernika sa Hristom. I od tog dana je Tejlorov put sa Bogom postao put mira, spokojsva i pobeđe. Ova zadivljujuća promena je bila svakako primećena od strane njegovog kolege misionara. Oni su na to rekli: „Hadson Tejlor je krenuo novim putem, kao novi

72 Dennis Smith, 40-Tage Andachtsbuch Nr. 3 über Gesundheit (Wien, 2014),

* Ovde, kao i na svim ostalim mestima, gde se govori o ovim knjigama, upotrebljen je nemački izraz Andaht. Andaht u religioznom smislu predstavlja skup misli u molitvi, kao i kratko bogoslužje koje je prvenstveno posvećeno molitvi. (prim. prev.)

73 E-Mails eines Geschäftsmannes vom 7.3. und 21.3.2013, gekürzt, bearbeitet.

čovjek, u novom svetu, da bi dalje govorio šta je sve Bog učinio za njega.”

O tome je Tejlor napisao pismo svojoj sestri u Engleskoj, u kome je pokušao da joj objasni tu divnu istinu koju je otkrio i divno iskustvo koje je imao sa svojim Bogom. U tom pismu je napisao: „Moj posao nije bio do sada tako obiman, tako odgovoran i tako težak kao sada, ali su sada i pritisak i opterećenje potpuno nestali. Ovaj poslednji mesec je verovatno bio najsrećniji u celom mom životu. Čeznem za tim da ti kažem barem jedan deo od onoga što mi je Bog učinio, ali ne znam koliko sam u mogućnosti da ti to dovoljno razumljivo opišem, u stvari, ne postoji ništa novo ili neobično ili tako divno – a ipak je sve tako novo! U jednoj rečenici: ‘Gde sam do sada bio slep, sada vidim.’”

Kada je moje opterećenje bilo najveće, Bog je iskoristio jednu rečenicu iz Makartijevog pisma da mi skine „ljuske” s očiju. Duh Božji mi je otkrio istinu o jedinstvu sa Isusom, koju do tada nisam nikada poznao.

Tejlor je nastavio u svom pismu da opisuje kako mu je Bog otvorio razum za Hristove reči, da je on čokot, a vernici loze. Radosno je napisao: „O radosti što sam uvideo ovu istinu!” I nastavio: „Najsladši deo ako se o nekom delu uopšte može govoriti da je on slađi od nekog drugog, jeste sigurnost koja donosi potpunu identifikaciju [podudarnost, predanje] sa Hristom. Od kada mi je to postalo jasno, više se ne brinem ni o čemu. Jer je On, to znam, u situaciji da svoju volju i sprovede, a Njegova volja je i moja volja. Nije uopšte bitno gde će me On postaviti ili kako će me upotrebiti, jer je mnogo neophodnije da On o tome razmišlja nego da ja to činim. On mora da mi pokloni milost i u najjednostavnijim situacijama, ali mi je i u najtežim okolnostima Njegova milost takođe dovoljna.”

Denis Smit piše o ovom doživljaju:

„Hadson Tejlor je pronašao tajnu pobeđe na svom putu sa Bogom. Otkrio je kako se u svim okolnostima u svojoj službi za Hrista može imati veliki mir. Bog nudi svakom svom detetu istu takvu pobeđu i isti takav mir. Čezneš li i ti za

takvom pobjedom i takvim mirom? Moja je molitva da svi koji čitaju ovu knjigu, tačno to i pronađu: pobjedu i mir u Hristu, radost koja je ranije izgledala tako nedostižna.”⁷⁴

I ja se priključujem ovoj molitvi i želim svakome u kome Hristos stanuje Svetim Duhom, jedan izobilan i plodonosan život za Hrista, koji je obeležen natprirodnom silom Svetog Duha. „Ko ostaje u jedinstvu sa mnom i ja u jedinstvu s njim, on donosi mnogo ploda.” (Jovan 15,5b; NSP – Metafizika, 2010)

Isus je rekao o sebi: „Otac, koji ostaje u meni, on čini dela.” (Jovan 14,10b; Čarnić) Velika je Hristova želja da ti i ja možemo reći: „Isus Hristos, koji je u meni, čini svoja dela.”

„Hristos u srcu, Hristos u životu, to je naša sigurnost.”⁷⁵

Preporuka literature

Bill Bright, *Beständiges Leben im Heiligen Geist – Wie lernt man das?* (Neuhausen – Stuttgart 1971). Ovo džepno izdanje je rasprodato i nije ponovo štampano, ali se može čitati ili odšampati preko interneta sa adrese: [www.missionsbrief.de-Nachfolge-Jüngerschaft-Mitteilbare Konzepte](http://www.missionsbrief.de-Nachfolge-Jüngerschaft-Mitteilbare-Konzepte).

Dennis Smith, *40 Tage [...] (Buch Nr. 1) – Andachten und Gebetet zur Vorbereitung auf die Wiederkunft Jesu: 4. Tag, Seite 26: Christus in dir, sowie in demselben Buch vierter Teil: Geisterüllt in Christus bleiben, 25-32 Tag, Seite 115-147* (Wien 2012).

⁷⁴ Dennis Smith, *Abiding in Christ*, 10-11.

⁷⁵ E. G. W., *Der Weg zur Gesundheit* (Winterswijk, 1985), 398 (Engl. MH).

POSLUŠNOST KROZ ISUSA

Kako mogu da budem veseoi uposlušnosti? Koje osobine ima poslušnost u veri? Zašto je ona radosna? Zašto je poslušnost u mom vlastitom interesu? Poslušnost kroz božansko-ljudsku saradnju. Ko u tome šta radi? Kolika se poslušnostočekuje od mene i zašto?

Hadson Tejlor (Hudson Taylor) upoređuje Bibliju sa voznim redom

Ostareli kineski misionar je na jednoj konferenciji u Frankfurtu na Majni upitan od strane studenata teologije kako može da veruje svakoj biblijskoj reči? Odgovorio je sledeće:

„Ako sledećeg jutra želite da putujete nazad svojoj kući, otvarate vozni red da biste videli kada vam polazi voz. I ako u njemu piše da prvi voz polazi u 7 ujutro, vi ne istražujete ništa dalje, nego ujutro idete na železničku stanicu i tamo nalazite voz. Isto tako kako vi postupate sa voznim redom, ja postupam već 50 godina sa Biblijom, njenim zapovestima i njenim obećanjima. Ja sam doživeo u svom dugom životu i u životnim opasnostima stotinama puta da se uverim da su njena uputstva uvek tačna. Ako, npr., u Bibliji piše: 'Ištite najpre carstva Božjega, i pravde njegove, a sve drugo će vam se dodati', ja sam se po tome upravljao i ni u jednoj kritičnoj

životnoj situaciji nisam bio razočaran. Ako i vi tako postupate, moći ćete i vi da steknete ista takva iskustva.”⁷⁶

Poslušnost kroz Hrista ima jedno posebno ime, poslušnost u veri.

Čemu Bog poziva propovednike?

U Rimljanima 1,5 (Čarnić) kao propovednik pronašao sam za sebe programske reči od velikog značaja.

„Njegovim smo posredstvom dobili blagodat i apostolstvo da za njegovo ime privedemo poslušnosti veri sve narode.”

To znači: Bog poziva u svoju službu da bi ljudi mogli da budu vođeni ka poslušnosti u veri. To pretpostavlja da ja tu želju dobro razumem i da u tome uz Božju pomoć budem primer drugima. Kada to činim, delujem u Njegovo ime, a to znači po ovlašćenju Isusa Hrista.

Dopuna ovome se nalazi u završnim rečima Poslanice Rimljanima. U Rimljanima 16,25-27 (Čarnić) vidimo na koji način Bog želi da u nama izradi poslušnost verom.

Usled čega nastaje poslušnost u veri?

„A onome koji može da vas utvrdi po mom jevanđelju i propovedi o Isusu Hristu, po otkrivenju tajne o kojoj se vekovima nije govorilo, a sad se javila i kroz proročka Pisma, obznanjena svima narodima po zapovesti večnoga Boga – da bi se pokorili veri, jedinom mudrom Bogu, posredstvom Isusa Hrista, njemu slava u sve vekove! Amin.”

Ovde nam se objašnjava da je jedna tajna otkrivena sa određenom namerom. Naime, da bi se uspostavila poslušnost (ili pokornost) u veri.

76 Izveštaj prof. dr Karla Hajma (Karl Heim) u jednoj knjizi o kratkom molitvenom bogoslužjenju, koju nemam na raspolaganju (prim. autora).

Na ovom mestu se ne objašnjava o kojoj se tajni radi. To objašnjenje nalazimo u Kološanima 1,27 (NSP– Metafizika, 2010).

„Kojima je Bog hteo da obznani slavno bogatstvo ove tajne među neznabošcima. Ta tajna je Hristos u jedinstvu s vama, da ćete s njim deliti njegovu slavu.“

Šta čini Hristos u nama?

Dakle, tajna je Hristos u nama. I kakav je rezultat nastanka poslušnosti kroz veru u nama kroz Hrista?

„Dakle, ako je neko u jedinstvu s Hristom, on je novo stvorenje. Ono što je staro prošlo je, i evo, novo je nastalo.“ (2. Korinćanima 5,17; NSP – Metafizika, 2010)

Kroz Hrista u nama mi dobijamo novi život. Da li možemo da primetimo kod sebe određene promene u karakteru koje nam na to ukazuju? Poslušnost u veri se postiže kroz Hrista u nama. Na jednom drugom mestu se ovakav život na ovaj način opisuje: „[...] da se ispunite svakom puninom Božjom.“ (Efescima 3,19)

Kako mi osećamo život poslušnosti u veri?

U 1. Jovanovoj 5,3: „[...] zapovesti njegove nisu teške.“ U Mateju 11,30; „[...] breme je moje lako.“ U psalmu 119. psalmista piše: „Radujem se zapovestima tvojim“ (stih 47); „[...] one su moje blago“ (stih 56); „[...] bolji mi je od hiljade zlatnika i srebrnika“ (stih 72; NSP – Metafizika, 2010); „[...] slađe od meda.“ (stih 103); „Hodam veselo (u našem prevodu: slobodno) jer tražim zapovesti tvoje“ (stih 45).

Da, poslušnost (ili pokornost) u veri pričinjava veoma veliku radost.

Za život nam je potreban siguran temelj

Danas su mnogi ljudi u velikoj duševnoj nevolji jer zbog nedostatka vere, više nemaju nikakav siguran temelj. Bog

želi jednom uskom vezom sa sobom da nam da siguran temelj na osnovu svoje reči.

Matej Klaudije (Matthias Claudius) piše: „Čovek mora da ima nešto sigurno gde bi mogao da 'baci svoje sidro', nešto što ne zavisi od njega samoga, nego nešto od čega on sâm zavisi.”⁷⁷

Ovaj hrišćanski pesnik nam pokazuje: za život nam je potrebno dvoje, siguran temelj i pouzdana merila. Gde mogu da nađem siguran temelj? Bog je još davno postavio takav temelj. On se zove Isus Hristos: „Jer temelja drugoga niko ne može postaviti osim onoga koji je postavljen, koji je Isus Hristos.” (1. Korinćanima 3,11) Isus je jedini koji može da nam dâ siguran temelj.

Gde nalazimo najbolja merila za naš život?

Ko je uopšte ovlašćen da uspostavlja prava merila? Ko može da određuje? Ko može da određuje šta je pravo? Biblija nam na to pitanje daje jasan odgovor u Psalmu 99,4: „Ti si [Bože] utvrdio pravdu; sud i pravdu ti si uredio [...]” Psalm 111,7-8 dopunjuje ove reči: „[...] verne su zapovesti njegove; tvrde su za vavek veka.” (v. psalam 148,6)

Bog Stvoritelj odredio je šta je pravo. Niko osim Njega nije ovlašćen da uspostavlja norme i merila. Ovo pravo pripada isključivo Stvoritelju kao vlasniku svega. Osim toga, niko drugi i nije u položaju da određuje šta je pravo jer niko drugi nema takvu preglednost svega koju Bog ima, pošto je jedino Bog sveznajući i poseduje svu mudrost.

Osim toga, od velikog značaja je i karakter onoga ko uspostavlja merila. Biblija nam pokazuje da je Bog ljubav, On je izvor ljubavi, istine, radosti i pravde.

Zbog njegovog divnog karaktera, njegovih neograničenih mogućnosti i njegovog sveznanja, Bog može sve savršeno da uspostavi, kako za anđele i stanovnike drugih svetova, tako i za ljude i životinje. Naš Stvoritelj pun ljubavi stvorio je najbolje uslove za život.

⁷⁷ Mattias Claudius (Edition Steinkopf, 1982), 10.

On to nije učinio samo sa prirodnim zakonima, kao, npr., određivanja zemljinih konstanti, rastojanje od Sunca i Meseca, orijentacija Zemljine ose. Ne, On je takođe preduzeo mere za sreću ljudi i na običajno-moralnom području (v. Jeremija 7,23). Naš brižni nebeski Otac za nas je stvorio divne propise. Tu činjenicu moramo da imamo na umu kada govorimo o značajnom fenomenu u poslednjem vremenu, a taj fenomen je velika zbrka u vezi sa poslušnošću prema božanskim propisima.

Zbrka oko božanskih propisa

U 2. Korinćanima 4,3-4 čitamo: „Ako li je pak pokriveno jevanđelje naše u onima je pokriveno koji ginu, u kojima Bog sveta ovoga oslepi razume nevernika, da im ne zasvetli videlo jevanđelja slave Hristove, koji je obličje Boga, koji se ne vidi.”

Sotona prikriva i zaslepljuje. A zaslepljen smisao može da ima dva značenja. Prvo, da se određene stvari uopšte ne vide. A neke stvari bivaju „otkriveno-pokriveno”. Drugo, može da bude začaran. Time se misli da se na pogrešna mišljenja gleda kao na ispravna, tako da čovek uopšte i ne primeti kako lukavo mu se one podvale. U svakom slučaju prikrivanje i zaslepljivanje sprečavaju ispravan pogled.

Tekst nam kaže da se to događa nevernima. Ono što može da nas uplaši to je da se to isto u principu događa i telesnim hrišćanima. Oni se nisu potpuno predali Hristu, i zbog toga „bog ovog sveta” može i njih da zaslepi. Međutim, ja sam ubeđen da sotona to isto pokušava i kod duhovnih hrišćana jer je Isus rekao u Mateju 24,24 – „[...]da bi prevarili, ako bude moguće, i izabrane.”

„Sotona ne zarobljava samo svet, nego njegove obmane i zavaravanja prožimaju čak i one crkve koje ispovedaju veru u našeg Gospoda Isusa Hrista.”⁷⁸

Isus u svojoj eshatološkoj propovedi u Matejevom Jevanđelju u 24 i 25, samo jedan jedini znak poslednjeg vremena

78 E. G. W., *Christi Gleichnisse* (Egwwritings.org) 408.2 (Eng. COL).

pominje četiri puta: obmanu ili prevaru. Njeno delovanje je već sada jako izraženo, a u budućnosti će se još višestruko pojačati. Ali zbog zaslepljenosti neće biti dovoljno, ili čak uopšte neće biti prepoznata.

Jedno područje na kome je obmana jako izražena, jeste područje poslušnosti volji Božjoj, prema reči Božjoj kao i prema Božanskim propisima. Mnogima nije jasno koju vrstu poslušnosti Bog očekuje i želi od nas, te kako nam je moguće da budemo poslušni. Tu se radi o poslušnosti u veri. To je posebna vrsta poslušnosti.

Šta je poslušnost u veri?

Postoji više mogućnosti da se objasni ovaj pojam, koji je tako snažno uticao na apostola Pavla. Ono što je sasvim jasno: u svakom slučaju, to je poslušnost koja se tačno pridržava uslova koje je Bog propisao za spasenje. Radi se o tome da uđem u odnos potpunog poverenja sa Hristom kroz Svetog Duha. Rezultat toga će biti moje spasenje kroz Hristovu žrtvu. Moje predanje Isusu uključuje držanje zapovesti silom Svetoga Duha. To nije poslušnost sopstvenom silom. Pavle je jasno izneo svoj stav protiv farisejske vernosti zakonu, kojom se želi obezbediti ulazak u nebesko carstvo, tačnim držanjem zapovesti. Ali on takođe jasno daje do znanja da je poslušnost neophodna za sve prave Hristove sledbenike. Međutim, to je sasvim drugačija vrsta poslušnosti od jevrejske poslušnosti. To je radosno prihvatanje spasenja kroz Isusa Hrista. On, Sveti Duh, u meni Hristovom sledbeniku, čini dela poslušnosti.

Ova poslušnost se zasniva na poverenju jer ona dolazi iznutra, iz srca. Denis Smit piše: „Ako neko živi u uskoj vezi sa Bogom kroz Svetog Duha, onda će poslušnost sasvim prirodno, sama po sebi, doći iznutra, iz srca, a da mi o tome ne moramo mnogo da razmišljamo.”⁷⁹ To je poslušnost koja

79 D. Smith, *40 Tage Andachten und Gebete zur Vorbereitung auf die Wiederkunft Jesu* (Wien, 2012), 31.

postoji zahvaljujući božansko-ljudskoj saradnji. Na tu temu ćemo se kasnije vratiti, uz nešto opširniji osvrt

Bog je otkrio jednu tajnu

Da sažmemo tekst iz Rimljanima 16,25-27:

Po zapovesti večnoga Boga otkrivena je jedna tajna da bi se uspostavila poslušnost u veri.

Po nalogu Božjem se kroz ovu tajnu – Isus u nama – postiže poslušnost u veri. Poslušnost u veri je, dakle, poslušnost koja nastaje dobrovoljno a počiva na veri, poverenju i ljubavi. Mi ulazimo u odnos poverenja sa Bogom; iz tog poverenja i našeg saznanja da su njegovi propisi za naše dobro, odlučujemo se za tu poslušnost

Vera nas osposobljava za poslušnost

„Umesto da nas oslobodi poslušnosti, upravo nas vera, i samo vera, čini učesnicima u Hristovoj blagodati, što nas osposobljava da budemo poslušni.“⁸⁰

U čemu je onda tajna?

Apostol Pavle nam kaže u Kološanima 1, 25-27 za sebe:

„Kojoj [crkvi]; v. stih 24 – prim. prev.) ja postadoh sluga po naredbi Božjoj koja mi je dana među vama da ispunim reč Božju (u boljim prevodima, ovaj deo teksta glasi: *da propovedam reč Božju u punini* – prim. prev.) tajnu koja je bila sakrivena [...] a sada se javi svetima njegovim.“ Kojta je to tajna?

„Kojima (njegovim svetima) Bog naumi pokazati kako je bogata slava tajne ove [...] koje je Hristos u vama, nad slave.“ -

Tajna koja je bila sakrivena a koja je u međuvremenu otkrivena, jeste ta da sâm Isus, kroz Svetog Duha, želi da živi u nama. Tekst nam kaže da je to za nas nada slave.

A to znači da nam je život u punini, koji je Bog planirao za nas u ovom sadašnjem i u onom večnom životu u slavi,

80 E.G.V., *Put Hristu*, Preporod, Beograd, 1997, str. 50.

samo tako zagaranтовan i dostižan. U toj bliskoj vezi koju Isus kroz Svetog Duha može i želi da ima sa nama, pokazuje se velika Božja ljubav na sasvim drugačiji način. „Hristos u nama” – to je srž ove tajne; u najširem smislu to je jevanđelje ili plan spasenja.

U Rimljanima 16,25-26 rečeno nam je da se kroz ovu tajnu uspostavlja i deluje poslušnost u veri. To znači da mi kroz Hrista u nama ne samo da možemo da budemo poslušni, nego to i želimo.

Čime je Isus u nama?

Kako dolazi do toga da Hristos stanuje u nama, da živi u nama?

U Efescima 3,16.17.19 piše: „Da vam da [Bog Otac] silu po bogatstvu slave svoje, da se utvrdite Duhom njegovim za unutrašnjeg čoveka, da se Hristos useli verom u srca vaša, da budete u ljubavi ukorenjeni i utemeljeni [...] da se ispunite svakom puninom Božjom.”

Ovde se kaže sledeće:

1. Mi kroz Svetog Duha dobijamo bogatu silu za unutrašnjeg čoveka;
2. Hristos stanuje u nama verom, preko Svetog Duha;
3. time mi postajemo u ljubavi ukorenjeni i utemeljeni.

Ako Isus Hristos stanuje u nama, onda on u nama razvija svoj karakter ljubavi. Biblija to naziva rodом Duha (Galatima 5,22);

4. To čini u nama život u punini Božjoj (v. Jovan 10,10 – Čarnić; i Kološanima 1,9-10).

Ako je Hristos u nama, to znači da je sada moguće ostvariti našu poslušnost jer ju je Hristos doneo. E. G. Vajt piše:

„Kada čovek prihvati Hrista, on dobija silu da živi Isusovim životom.”⁸¹

81 E. G. W., *Christ Object Lessons*, 314/315.

On stanuje tek onda u nama ako imamo potpuno poverenje u Njega, a to znači da mu se potpuno poverimo. I tada nastala poslušnost u stvari je poslušnost u veri. Hristos želi da živi u nama svoj pobjednički život.

U Galatima 4,19 nalazi se još jedna dragocena misao. Pavle piše: „Dečice moja, koju opet s mukom rađam, dokle Hristovo obličje ne postane u vama.“

Pavle se veoma brinuo za to da Hristos živi u vernima. On piše: „Dokle Hristovo obličje ne postane u vama.“ Koliko dugo traje dok u čoveku ne postane Hristovo obličje? Možda 16-17 godina? Ja mislim da apostol Pavle ipak time nagoveštava jedan proces. To znači ako se mi svakodnevno posvećujemo Hristu i svakodnevno se u veri molimo za Svetog Duha, onda je Hristos u nama, ali u tom međusobnom odnosu mora i da se raste.

Nejasnoće

Nažalost, u vezi sa poslušnošću postoje i neke nejasnoće. Kao prvo, želimo da obratimo pažnju na ono osnovno što je Isus rekao o našem verskom životu: „[...] jer bez mene ne možete činiti ništa.“ (Jovan 15,5v) To sasvim sigurno važi i za ovo važno područje poslušnosti.

Kao drugo, da pročitamo izuzetne reči E. G. Vajt koje nam prenose osnovne aspekte poslušnosti: „Onaj koji pokušava da zadobije nebo svojim sopstvenim delima time što drži zakon, pokušava nemoguće. Nijedan čovek ne može biti spasen bez poslušnosti, ali ta dela poslušnosti ne treba da dolaze od njega samoga. Hristos treba da čini u njemu, da želi i radi ono što je po Njegovoj volji.“⁸²

Ovde su nam predložene tri važne tačke:

1. Nemoguće je zadobiti nebo svojim delima. To znači da smo u velikoj zabludi ako želimo da svojim trudom, u smislu opravdanja delima, nešto zaslužimo pred Bogom.

82 E. G. W., *Review and Herald*, 1.7.1890.

2. Poslušnost je neotuđivi deo života sa Bogom. Tu smo mi kao sledbenici Hristovi pozvani da živimo kako Bog želi.
3. Naša poslušnost ne treba da bude naš posao. Dakle, da ne nastaje našom sopstvenom silom, nego je potrebno da postoji želja da se ona dogodi kroz Hrista u nama.

Kako se to, u stvari, događa u praksi, želimo da razmotrimo malo pobliže.

Nemogućnost

Mnogi ljudi smatraju da moraju sasvim ili delimično da zasluže nebo. Oni misle da moraju ići tim pogrešnim putem jer ne poznaju onaj divni put koji je Bog predvideo. Oni time pokušavaju nemoguće. Svaki onaj u kome ne živi Hristos kroz Svetog Duha, pokušava nemoguće, sasvim svejedno da li sledi jednu dugu ili kratku listu tačaka poslušnosti.

Božja reč nam kaže sasvim jasno da mi ne možemo biti spaseni svojim delima (delima zakona), nego isključivo kroz poverenje u Boga. Rimljanima 3,28 (Čarnič): „Smatramo, naime, da se čovek opravdava verom bez dela zakona“ – ovde ne piše *bez dela vere*.

Poslušnost je neophodna

Sa druge, strane Isus zahteva poslušnost. Njegove poslednje reči upućene učenicima bile su: „Učeći ih da drže sve što sam vam zapovedio.“ (Matej 28,20) Sasvim je jasno da se ovde govori o poslušnosti. Zapovesti Božje, koje je Isus napisao svojom rukom i dao ih Mojsiju na Sinaju,⁸³ zahtevaju od nas poslušnost. Ovo Božje očekivanje o kome nam Biblija svedoči, E. G. Vajt je na ovaj način sažela:

83 Siehe Helmut Haubeil, Andreasbrief Nr. 10; www.missionsbrief.de/Andreasbriefe.

„Bog nam obećava sve svoje darove pod uslovom da mu budemo poslušni.”⁸⁴

U knjizi *Hristove priče*, pored ovoga, piše i sledeće:

„Karakter Božji se pokazuje u njegovom zakonu i ako želiš da budeš u harmoniji sa Bogom, onda moraju principi koji se nalaze u osnovi njegovog zakona, da budu izvor svih tvojih postupaka. Hristos ne umanjuje zahteve zakona, nego prepoznatljivim jezikom postavlja pokoravanje na isti način kao uslov za večni život [...]”⁸⁵

Jovan nam pokazuje da je poslušnost najbolji pokazatelj toga da li poznajemo Boga: „I po tome znamo da smo ga poznali, ako držimo njegove zapovesti.” (1. Jovanova 2,3; Čarnić). „Ko govori: poznajem ga, a zapovesti njegove ne drži laža je i u njemu nema istine.” (1. Jovanova 2,4; Čarnić) „Ko drži njegove zapovesti, ostaje u njemu i on ostaje u njemu.” (1. Jovanova 3,24; Čarnić)

Poslušnost je takođe pokazatelj toga da li volimo Boga:

„Jer ljubav prema Bogu ovo znači: da držimo njegove zapovesti; a njegove zapovesti nisu teške.” (1. Jovanova 5,3; Čarnić)

Biblija nam pokazuje da je poslušnost znak prepoznavanja ostatka, koji je crkva poslednjeg vremena.

Otkrivenje 12,17: „[...] koje drže zapovesti Božje.” Otkrivenje 14,12: „[...] koji drže zapovesti Božje.”

Čarls Finej (Charles Finney), najverovatnije najuspešniji propovednik probuđenja novijeg vremena, piše: „Probuđenje je novi početak poslušnosti Bogu.”⁸⁶

Isto tako jasno želimo da se držimo onoga što se nalazi u pouci od 31.8.2011: „Poslušnost nije sredstvo spasenja, nego sredstvo koje u životu spasenog jasno pokazuje rezultat i blagoslove spasenja.”

84 E. G. W., *Christ Object lessons*, 145.

85 E. G. W., *Christi Gleichnisse*, 386. 1+2 (Eng. COL).

86 Citirano u: *Unser größtes Bedürfnis*, Hrsg. Werner E. Lange, (Lüneburg, 2011) 102.

Poslušnost u Hristu i kroz Hrista

Samo kroz Hrista u nama mi možemo biti poslušni, On jedini to može učiniti. Isus nam je u svom zemaljskom životu bio pravi primer u poslušnosti. Jevrejima 5,8: „lako i bijaše sin Božji, ali od onoga što postrada nauči se poslušanju.“

Sledeći stih nam kaže sasvim jasno:

„I došavši do savršenstva postade – [koji su mu poslušni] – začetnik večnog spasenja.“ (stih 9; Čarnić)

Dela 5,32 ovo potvrđuju: Bog daje svetog Duha onima koji su mu poslušni.

Da li to znači da je naša poslušnost Božjim zapovestima uslov za naše spasenje? Ni u kom slučaju. Naprotiv, ovde se izražava ono što je Pavle uvek naglašavao: samo kroz veru i poslušnost Bogu možemo doći do spasenja. Onda će On kroz svog Duha delovati na čudesan način da mi rado živimo onako kako On hoće.

To je tačno ono šta Pavle piše u Rimljanima 8,3-4 (Čarnić): „Jer što zakon nije mogao, zato što je zbog tela bio slab, učinio je Bog na taj način što je poslao svoga Sina u obličju sličnom grešnom telu, i za greh, osudio greh u telu, da bi se pravednost, koju zakon zahteva, ispunila na nama – koji ne živimo po telu nego po duhu.“

Trajno živeti u Svetom Duhu

‘Živeti po duhu’ znači trajno živeti u Svetom Duhu. U ovom tekstu nam se sasvim jasno pokazuje da se neophodna poslušnost ispunjava u nama samo kroz Hrista i to u onima koji žive u Svetom Duhu. Bog je poslao svoga Sina da bi se pravda koju zahteva zakon preko Njega ispunila u nama. Obratimo pažnju na to da tekst ne kaže da se pravda ispunjava kroz nas, nego se ispunjava u nama.

Šta u Galatima 2,20 Pavle kaže o svom životu? „A ja više ne živim, nego živi u meni Hristos.“ Pavle ovde sasvim jasno piše da njegov život, u stvari, vodi Hristos.

U Jezekilju 36,27 Bog nam kaže: „I duh svoj metnuću u vas, i učiniću da hodite po mojim uredbama i zakone moje da držite i izvršujete.”

Da li nam je jasno šta ovaj tekst kaže? Bog želi da nam da svog Duha da bude u nama i time On želi da od nas načini ljude koji žive po Njegovim zapovestima, želi da se preko Svetog Duha pobrine za našu poslušnost. Osim toga, iz teksta vidimo jasno da naša poslušnost nastaje kroz Svetog Duha i Hrista. Tako nastaje poslušnost od srca. Bez ovakve zajednice, mi možemo da postignemo samo nedovoljnu spoljašnju poslušnost

„Istina je da se ljudi mogu naoko besprekorno ponašati i bez Hristove obnoviteljske sile . Želja za uticajem u društvu i za poštovanjem drugih može pokrenuti nekog da živi urednim životom. Samopoštovanje nas može navesti da se naoko čuvamo zla. I sebično srce može da čini velikodušna dela.”⁸⁷

Može se desiti da želimo držati Božje zapovesti iz osećaja odgovornosti ili jer se to od nas očekuje. O tome čitamo: „Ko pokušava da drži zapovesti iz osećanja odgovornosti jer se to od njega zahteva ili očekuje, neće nikad okusiti radost koju donosi poslušnost. On, u stvari, i nije poslušan. Dokle god Božje zahteve smatramo teretom jer su oni suprotni našim ljudskim sklonostima, dotle mi uopšte ne vodimo hrišćanski život. Prava poslušnost dolazi iznutra.”⁸⁸

Čime Hristos živi u nama?

Da se podsetimo: prvim osnovnim i potpunim predanjem života nastaje veza sa Isusom. On na to predanje odgovara, „valja vam se nanovo roditi” – novorođenje (Jovan 3,1-21) Ovaj od Boga poklonjeni novi život održava se svakodnevnim obnavljanjem veze sa Hristom. A to je povezano sa našim

87 E. G. V., *Put Hristu*, Preporod, Beograd, 1997, str. 47.

88 E. G. W., *Christi Gleichnisse*, (Hamburg 1966), 68/69 (Engl. COL).

svakodnevnim posvećenjem, kao i svakodnevnim molitvama vere za novo ispunjenje, takoreći jedno osveženje Svetim Duhom. Na taj način Isus živi u nama. „Da se utvrdite Duhom njegovim [...] Da se Hristos useli verom u srca vaša.” (Efescima 3,16-17)

Ispitaj se da li je Hristos u tebi

Božja reč od nas zahteva da ispitamo sami sebe, da li je Hristos u nama. U 2. Korinćanima 13,5 piše o tome: „Sami sebe okušajte jeste li u veri, sami sebe ogledajte. Ili ne poznajete sebe da je Isus Hristos u vama? Već ako da u čemu niste valjani.”

Bog želi da mi poznajemo svoje duhovno stanje. Kada mi to nismo valjani? Naša valjanost je obezbeđena kroz Hrista u nama ako smo ispunjeni Svetim Duhom. Nasuprot tome, ako nismo ispunjeni Svetim Duhom, onda nismo valjani. To stanje Biblija naziva *telesnost*. Kada naš auto nije *valjan*? Naravno, kada nije u voznom stanju. U određenim okolnostima, kada ostane bez goriva. Šta možemo da činimo? Možemo da guramo auto ili da nabavimo gorivo. Naravno da ćemo nabaviti gorivo. Bez Isusa u srcu, naša poslušnost se može uporediti sa guranjem automobila bez goriva.

Da li nam postaje sve jasnije, koliko veliko značenje Isus ima za našu veru i naš život? Isus je za nas nezamenjiv. „Ko ima Sina Božjega ima život” (1. Jovanova 5,12) „Ja sam put i istina i život; niko neće doći k ocu do kroza me.” (Jovan 14,6)

Isus nam je potreban. Bez Njega nam nema spasenja, ni života u punini ovde, kao ni onog večnog.

Da li sve više shvatamo kako, u stvari, nastaje poslušnost? Svojim svakodnevnim predanjem i stalnim pozivanjem Svetog Duha mi pokazujemo Isusu svoju spremnost da on u nama izgradi poslušnost. To možemo dobro razumeti ako pročitamo tekst u 1. Korinćanima 1,30: „Iz kojega [Boga] ste vi u Hristu Isusu, koji nam posta premudrost od Boga i pravda i osvećenje i izbavljenje.” Sve to Isus želi i može da nam učini. Ako se kaže da nam je Isus postao posvećenje (u

našem prevodu, osvećenje), onda to sasvim jasno znači da nam je On to i postao da bismo mi mogli živeti u poslušnosti.

Kada se događa naše spasenje?

Zašto je odgovor na ovo pitanje važan? Ako sam ja već spasen, onda je time jasno da je moja poslušnost posledica, a ne uzrok mog spasenja. Ono se događa u vreme mog prvog osnovnog i potpunog predanja Isusu Hristu. Radi toga u Efescima 2,8-9 piše:

„Jer ste blagodaću spaseni kroz veru; i to nije od vas, dar je Božji. Ne od dela, da se niko ne pohvali.“

Kada je apostol Pavle pisao Efescima, saopštio im je da su oni već spaseni. Ali u Rimljanima 8,24 napisao je: „Jer se nadom spasosmo [...]“ Dakle, imamo slobodu da ostanemo kod Boga ili otići od Njega.

Jasno je da se naše spasenje (nadom) zasniva samo na jednom: ostati u Hristu do kraja našeg života ili do Njegovog drugog dolaska. Mi smo spaseni „kroz veru“ (Efescima 2,8), a nakon toga je potrebno da ostanemo u veri. „Kako dakle primiste Hrista Isusa Gospoda onako živite u njemu.“ (Kološanima 2,6) Dakle, važno je ostati u potpunom predanju Hristu. O tome Denis Smit piše: „Ostati u njemu, nije delo koje nam je postavljeno kao uslov da bismo se radovali spasenju. Više je to naša saglasnost sa time da mu dozvolimo da deluje za nas, u nama i kroz nas.“⁸⁹

Zašto i čemu je naše potpuno predanje, u stvari, dobro i neophodno?

Da kažemo na samom početku: zbog oslobađanja od tiranije našeg ja, jer je naše ja, u stvari, uzrok naših problema. Zbog toga jedna izreka glasi: „Svaki čovek je sâm sebi najveći problem.“ Naše ja je uvredljivo, povredljivo, ono se ljuti, želi ostvariti svoj cilj, zavidno je, itd. Značenje predanja Hristu

89 Dennis Smith, *40 Tage-Andachten und Gebete zur Vertiefung Deiner Gottesbeziehung* (Wien, 2013), 60.

je opširnije objašnjeno u poglavlju „Predanje Hristu“i izvršno objašnjeno u knjižici „Put Hristu“ u 5. glavi. (Ova glava je u nemačkom izdanju prevedeno kao *predanje*, dok je kod nas prevedeno kao *posvećenje*. Zato je bilo potrebno ovde objasniti da se radi o istoj glavi. Međutim, mora se napomenuti i sledeće, predanje bez posvećenja nije predanje, a posvećenje bez predanja ne postoji. Zato sam ja upotrebio pri prevodu ovaj izraz, kako stoji u originalnom nemačkom tekstu – prim. prev.)

„Bog želi da nas isceli, da nas oslobodi. Ali pošto to zahteva potpunu promenu, obnavljanje cele naše prirode, mi se moramo u celosti predati njemu.“ „On postavlja pred nas visinu blagoslova do koje želi da nas uzdigne svojom milošću. On nas poziva da mu se predamo kako bi mogao da izvrši svoju volju u nama. Nama je prepušteno da odlučimo hoćemo li biti oslobođeni iz ropstva grehu, da uživamo u uzvišenoj slobodi sinova Božjih.“⁹⁰

Život pod vlašću našeg ja život je u ropstvu greha. Nasuprot tome je Hristov život u nama, život veličanstvene slobode dece Božje. Zbog toga je naše predanje važno. Svaki lončar može da formira samo onu glinu koja mu je u rukama.

Nakon našeg predanja je najvažnije i ostati u Hristu, jer ako ostanemo u Njemu, onda se naše spasenje nastavlja do u večnost, naravno nakon Hristovog drugog dolaska, u sasvim drugoj dimenziji.

Biblijska poslušnost

Kod biblijske poslušnosti se ne radi o zaslugama ili opravdanju delima. Svakako ne, to je logična posledica mog poverenja u Boga, mog predanja, mog spasenja, mog odnosa prema Hristu. Biblijska poslušnost jednog novorođenog hrišćanina, koji je ispunjen Svetim Duhom, nije ništa drugo nego ljubav prema Bogu koja se pokazuje na delu. Poslušnost u sili Svetoga Duha pričinjava zadovoljstvo, čak oduševljenje, kako to možemo da pročitamo kod E. G. Vajt:

90 E. G. V., *Put Hristu*, Preporod Beograd, 1997, str. 36/37.

„Svaka poslušnost dolazi iz srca. To znači celim srcem raditi sa Hristom. Ako želimo, On će se tako izjednačiti sa našim mislima i ciljevima, tako dovesti naša srca i umove u sklad sa svojom voljom, da ćemo slušajući Njega, u stvari, postupati u skladu sa svojom voljom, da ćemo slušajući Njega, u stvari, postupati u skladu sa svojim prirodnim podsticajima. Volja očišćena i posvećena naći će svoje najuzvišenije zadovoljstvo u službi Njemu.”⁹¹

Mora da nam bude sasvim jasno da mi svojom silom ne možemo biti poslušni. U knjizi *Patrijarsi i proroci* Gospod nam kaže:

„[...] nisu imali pravilno shvatanje o Božjoj svetosti, o beskrajnoj grešnosti svoga srca, o svojoj krajnjoj nesposobnosti da svojom snagom budu poslušni [...]”⁹²

Mi ne možemo držati Božje zapovesti svojom silom. Tajna poslušnosti se ogleda u Isusovom boravku u nama, kroz Svetog Duha. Ako zaista volimo Isusa i imamo poverenja u njega, ako on kroz Svetog Duha stanuje u nama, onda nam poslušnost pričinjava veliko zadovoljstvo. Ako je Isus u nama, onda On utiče na to da Njegov zakon imamo u srcu.

Kako se praktično ostvaruje poslušnost kroz Isusa u nama?

Pre nego što pređemo na ovu temu, želim da ponovim citat E. G. Vajt koji nam pokazuje pravac delovanja. „Onaj koji pokušava da zadobije nebo svojim sopstvenim delima, time što drži zakon, pokušava nemoguće. Nijedan čovek ne može biti spasen bez poslušnosti, ali ta dela poslušnosti ne treba da dolaze od njega samoga. Hristos treba da čini u njemu, da želi i radi ono što je po Njegovoj volji.”⁹³

91 E. G. V., *Čežnja vekova*, Preporod, Beograd, 2011, str. 579 (668).

Poslednja rečenica u nemačkom je prevedena: „[...] svoje najuzvišenije zadovoljstvo, naći će u tome da sledi njegov primer predanja.” (prim. prev.)

92 E. G. V., *Stvaranje – Patrijarsi i proroci*, Preporod, Beograd, 2001, str. 335.

93 E. G. W., *Review and Herald*, 1.7.1890.

Čudo poslušnosti na svadbi

Svima nam je poznat izveštaj sa svadbe u Kani, na kojoj je Isus učinio svoje prvo čudo. On je pretvorio vodu u vino, to je bilo neprevrelo vino, koje mi danas nazivamo groždani sok. Šta se desilo tamo? Marija, Isusova majka, čula je da je nestalo vina i o tome je obavestila Isusa. Ali Isus nije reagovao onako kako je ona očekivala. Uprkos tome, ona je smatrala da će se On na neki način pobrinuti za rešenje problema jer je rekla slugama: „[...] što god vam reče [Isus] učinite.” Marija je time podstakla u slugama poverenje prema Isusu. Kad im je Isus nakon toga rekao „Napunite sudove vodom” (Čarnić), oni su odlučili da upravo to i urade. Onda im je rekao: „[...] zahvatite sada i odnesite domaćinu svadbe” (NSP – Metafizika, 2010), i oni su to učinili.

Ovde možemo da utvrdimo sledeće: pošto su sluge stekle poverenje u Isusa, odlučile su da dobrovoljno izvrše Njegov nalog. Drugačije rečeno: njihova spremnost i njihova odluka bile su prepoznatljive po postupcima kojima su pokazali poslušnost, čineći ono što im je rečeno. Isus je od vode načinio jedan napitak izvanrednog ukusa. To je bilo Njegovo prvo čudo.

Da razgledamo pojedinačne korake.

- ▶ Marija je svojim ukazivanjem u slugama izgradila poverenje prema Isusu.
- ▶ Sluge su pokazale svoje poverenje i svoju spremnost time što su učinile ono što im je Isus naložio.
- ▶ U pretvaranju vina u vodu ni Marija ni sluge nisu imali svog udela. Čudo je učinio sâm Isus.

Ali: da li bi se čudo dogodilo i bez svih ovih pripremnih koraka? Dakle, važno je da smo poslušni Isusu. Takođe je važno da Mu svoju volju i svoju odluku stavimo na raspolaganje i time praktično pokažemo svoju poslušnost. Ako to činimo, onda Isus – i to On sâm – može da učini čudo. Takođe, On sâm čini i čudo poslušnosti u nama. Na taj način, u stvari, i nastaje poslušnost u veri. Isus nam je dat od Boga za: mudrost, pravdu, posvećenje i spasenje (1. Korinćanima 1,30). Naša odluka da prihvatimo Njegovu volju i naši pripremni

koraci poslušnosti predstavljaju, u stvari, ključ za ostvarenje čuda poslušnosti, koja Isus čini u našem životu.

Božansko-ljudska saradnja

Ovde će nam od velike pomoći biti jedan izveštaj iz knjige *Proroci i carevi*:

„Dok je Bog delovao na Danila i njegove prijatelje da hoće i čine kao što mu je ugodno, oni su gradili svoje spasenje (Filibljanima 2,13). Time se na delu otkrilo načelo, bez koga se ne može postići nikakav istinski uspeh. Ljudski naponi lišeni božanske snage ne vrede ništa; bez ljudskog nastojanja ni božanski naponi kod mnogih ništa ne mogu da postignu [...]

Bog će udeljujući svoga Duha, podržati svaku dobru nameru, svaku plemenitu odluku. Oni koji hode putem poslušnosti, naići će na mnoge prepreke [...] Njegovom snagom oni mogu da savladaju svako iskušenje da pobede svaku teškoću.”⁹⁴

„Bog je planirao da njegova božanska sila sarađuje sa ljudskim trudom.”⁹⁵

Mark Finli je napisao: „Delovati zajedno sa Bogom je najveće zadovoljstvo i ispunjenje.”⁹⁶

Koji je udeo čoveka, a koji udeo ima Isus u nama?

1. Radi se o našem poverenju u Isusa, koji u nama deluje da želimo i činimo što Mu je ugodno. On u nama stvara atmosferu volje da učinimo Njegovu volju, tako da mi znamo šta treba činiti, ali On čeka na našu odluku da to sprovede.
2. Isključivo je naš zadatak da donesemo odluku da prihvatamo Božju volju. Tu Bog u potpunosti poštuje našu

94 E. G. V., *Istorija proroka i careva*, Preporod, Beograd, 2000, str. 312 (487).

95 E. G. W., *Das Wirken des Heiligen Geistes* (Lüneburg 2006), 8.

96 Mark Finley in seinem Buch Entscheidung.

ličnost i našu slobodnu volju, On može da deluje tek nakon naše odluke i On čeka na tu našu odluku.

3. Naš je zadatak da odluku poverenja prema Isusu koju smo doneli učinimo vidljivom i da je izrazimo kroz postupke poslušnosti. Ovi postupci koji ukazuju na našu poslušnost mogu po svom obimu da budu veoma različiti. O tome će kasnije biti još nekih primera.
4. Tada Bog sâm preuzima najvažniji deo na sebe i zahvaljujući našem poverenju i pripremnom delu, još nam pomaže u ispunjavanju naših obaveza. Pritom ne smemo da zaboravimo da je velika razlika između toga da li je moja odluka i moja poslušnost postignuta mojom ili božanskom silom. Moj deo je urađen u božanskoj sili ako Isus Hristos kroz Svetog Duha stanuje u meni. To čini poslušnost radosnom, svejedno da li se radi o manjim ili većim stvarima.

Pitanja

Postoje različita shvatanja o tome kako ustvari dolazi do toga da postajemo poslušni. Neki zastupaju stav da je to rezultat božansko-ljudske saradnje; drugi kažu da Bog, tj. Hristos, to sve čini sam. Kako se to podudara? Mnogi su i u Isusovo vreme smatrali da je dovoljno samo prihvatiti istinu. O tome čitamo u *Čežnji vekova*: „Najveća obmana ljudskog uma u Hristove dane bilo je saznanje da samo pristajanje uz istinu sačinjava pravdu.”⁹⁷

Bog ne očekuje od nas da mi pasivno prihvatamo Njegovu volju, nego očekuje da mi na nju reagujemo. Dakle, očekuje našu povratnu reakciju. To znači da sa Hristom u srcu donosimo pozitivne odluke i da ih zatim sprovedemo u praksi.

„Mi smo izabrani da uzmemo sve oružje Božje i da se borimo u dobroj borbi vere, mi smo zato izabrani da koristimo

97 E. G. V., *Čežnja vekova*, Preporod, Beograd 2011. god.; Str. 256.(309.)

sredstva koja nam je Bog stavio na raspolaganje. Mi smo izabrani za postojanu veru.”⁹⁸

„Neka niko ne iznosi shvatanje po kome čovek ne treba da čini ništa ili ima da učini tek malo u velikom delu pobede nad svojim gresima jer Bog ne čini ništa za čoveka bez njegove saradnje [...] od prvog do poslednjeg koraka, čovek mora da bude Božji saradnik. Nikada i nikoga nemojte navesti da pomisli kako čovek treba da učini samo malo ili ništa; umesto toga, učite ljude da sarađuju sa Bogom kako bi uspešno pobedili svoje grehe.”⁹⁹

Kada uključimo našu odluku i sve pripremne korake, onda je sasvim jasno da je to rezultat saradnje Boga i ljudi, iako se čak i svi pripremni koraci vrše tek ako je Isus kroz Svetog Duha u nama. Prema mom ličnom saznanju, to je pravi pogled, tu Bog pokazuje da potpuno poštuje čoveka i ne deluje bez njegove saglasnosti. I tu svoju saglasnost čovek treba da pokaže vidljivo, svojim postupcima poslušnosti. Jasno je takođe da je Bog preuzeo na sebe odlučujući deo. Mi moramo da vidimo sve faze jednog ovakvog događanja, a time i obe strane (Boga i čoveka) na zajedničkom poslu.

Dobar primer božansko-ljudske saradnje imamo u borbi Izraelaca i Amaličana u pustinji (v. 2. Mojsijeva 17,8-16). Isus Navin se borio sa svojim trupama, ali pobeda je došla jer se Mojsije molio uz pomoć Arona i Ora.

RAZLIČIT STEPEN POSLUŠNOSTI

Marija Isusova majka

Kada je anđeo Gavriilo Mariji najavio Isusovo rođenje, ona je samo izrazila svoju saglasnost sa Božjom voljom. Ona je rekla: „Evo sluškinje Gospodnje; neka mi bude po reči tvojoj.” (Luka 1,38) Više od toga nije mogla da učini, osim da u potpunom poverenju čeka na delovanje Božje. Dakle, za nju je

98 E. G. W. : Testimonies, to Ministers and Gospel Workers, 453f,

99 E. G. W., *A New Life*, 38/39; citirano u Biblijskoj pouci, od 6.9.2013, str. 83.

u tom momentu bila važna samo saglasnost. Ovo prihvatanje volje Božje za nju je sadržavalo velike promene i, ljudski gledano, jedan visoki rizik. Vidimo da je Marija živela u potpunom predanju.

Deset gubavaca

Vikali su: „Isuse učitelju! Pomiluj nas.“ Isus je video njihovo poverenje i odgovorio im: „Idite i pokažite se sveštenicima. I oni idući očistiše se.“ (Luka 17,13-14)

Ovi ljudi su pokazali svoje poverenje i svoju odluku time što su odmah krenuli. Isus ih nije poštdeo hodanja. Da li su oni ozdravili hodom? Ne! Oni su ozdravili jer ih je Isus iscelio na osnovu njihovog poverenja koje su pokazali poslušnošću. U procesu svog ozdravljenja oni nisu imali nikakav udeo. Ipak je njihovo poverenje i pokazivanje tog poverenja praktičnom poslušnošću, bilo ključ da Isus može da učini čudo za njih. Ali je to čudo učinio on sam.

Nemanovo isceljenje

Sećamo se sigurno Nemanovog isceljenja od gube. Božji nalog preko njegovog sluga Jelisija glasio je: „Idi i okupaj se sedam puta u Jordanu, i ozdraviće telo tvoje, i očistićeš se.“ (2. o carevima 5,10) Neman je ovaj nalog naljutio, tako da je tek na nagovaranje svojih slugu stekao dovoljno poverenja da bi poslušao i učinio šta mu je rečeno. Bog ga nije poštdeo odlaska do Jordana i uronjavanja. Nakon sedmog uronjavanja Neman je bio isceljen od gube. Da li ga je sedmostruko uronjavanje iscelilo? Ne! Praktično pokazana poslušnost, kao rezultat njegove slabe vere pokrenula je božansko isceljenje. Ovde vidimo ponovo: nešto poverenja u Boga i praktične poslušnosti vode k čudima Božjim. U ovom čudu On nije imao udela, ali se ono ne bi dogodilo da nije bilo njegovih pripremnik koraka.

Rudi i Marija Ane (Anne) Hiršman (Hirschmann)

Nakon drugog svetskog rata jedan mladi bračni par, koji je upravo bio kršten u Adventističkoj crkvi, stanovao je u Grosdinghartingu (Großdingharting) kod Bad Ajblinga (Aibling). Marija Ane je očekivala svoju prvu bebu i morala je iz zdravstvenih razloga dati otkaz u školi, gde je radila kao učiteljica. Rudi je tražio radno mesto i zbog toga je sedmicama putovao uzalud za Minhen (München). Njihova ušteda se polako topila sve do šest maraka. Osim toga, imali su novaca u jednoj koverti, koji je pripadao Bogu. To je bio desetak koji su oni ostavili na stranu. Šta da rade? Marija Ane je rekla: „Rudi, kada utrošimo sav svoj novac, bićemo u iskušenju da uzmemo Božji novac, zato će biti najbolje ako ga ne budemo imali u kući. Kada ujutro kreneš vozom za Minhen, ponesi ga sa sobom i predaj ga blagajnici Unije.” Tako se i desilo. On je novac dao blagajnici, a ona ga je naravno pitala: „Kako ste?” I on joj je ispričao. „Sačekaj jedan momenat” Kratko je telefonirala i onda mu je rekla: „Mislim da smo ti našli posao. Idi na ovu adresu i pitaj za gospodina Bauera (Bauer).” Nakon pola sata on je već bio primljen na posao. Ovaj bračni par je dao svoj desetak iako su bili ostali bez para. Oni su svoje poverenje u Boga pokazali praktičnom poslušnošću, a tada je Bog delovao.¹⁰⁰

Turistička kompanija na ostrvu Guam

Jedan bračni par, kome je pripadala jedna turistička kompanija na ostrvu Guam, obratio se Bogu. Prvo se krstila supruga, a suprug ju je sledio u januaru 2004. godine. Uz mnoge molitve su pripremali firmu za svetkovanje subote. Otkazali su svim hotelima svoje usluge za subotu. Zatim su objasnili razloge svog otkazivanja, putničkim agencijama, hotelima, trgovcima, a ovi su im rekli da će morati svoje naloge da daju konkurentskim firmama. Njihovi zaposleni su bili veoma zabrinuti za svoja radna mesta jer je ova odlu-

100 Helmut Haubeil – Predigtmappe # 156 – Aus Maria Anne Hirschmann I changed Gods.

ka izgledala kao smrtna presuda firmi. Neka nam naš brat sam ispriča kako je bilo: „Dobro se sećam još uvek prve subote kada je naša firma ostala zatvorena. U Petak uveče smo na našem telefonu uključili automatsku sekretaricu radi očekivanih rezervacija. Ove prve neradne subote vreme se sasvim neočekivano promenilo i ceo dan je pljuštala kiša. U subotu uveče smo ustanovili da je naša automatska sekretarica bila puna rezervacija za nedelju. I svih narednih šest meseci vreme se ponašalo prema istom principu: petkom lepo vreme, subotom strašna kiša i lepo vreme u nedelju. Bog se pobrinuo za nas.“ Naš brat nas izveštava i o daljim čudima u vezi sa ovim slučajem, koje mi radi prostora ne možemo ovde da napišemo. (Iskustvo je opširno opisano u časopisu *Missionsbrief* Nr. 40 – mart/april 2014. god.)¹⁰¹ Poverenje i postupci pripreme bili su zadatak naše braće, ali sva čuda koja su sledila je mogao samo Gospod da učini.

Da malo razmišljamo o tome:

„Kada je čovečja volja udružena u zajedničkom delovanju sa voljom Božjom, ona tada može sve. Sve što se treba uraditi po Božjoj zapovesti, može se i uraditi u Njegovoj sili jer sve njegove zapovesti daju i sposobnost za izvršenje zadatka.“¹⁰²

Na poslušnosti počivaju bogati Božji blagoslovi. A poslušnost je u osnovi samo živeti sa poverenjem i u predanju Bogu.

Zašto je poslušnost u našem sopstvenom interesu?

Bog je tako isplanirao da je poslušnost za naše dobro. U Jeremiji 7,23 piše sledeće: „[...] slušajte glas moj i biću vam Bog i vi ćete mi biti narod, idite svim putevima koje vam zapovedih, da bi vam dobro bilo.“

Svaki lekar će nam reći da lek samo onda pomaže ako se savesno primenjuje. To znači da je neophodno biti poslušan

101 Steve Kasperbauer, *Gott ist treu* (Copyright Brigitte Kinder, Braunau 2013) – može se dobiti kod *Adventist Book Center*: www.Adventistbookcenter.de

102 E.G.W., *Christi Gleichnisse* (Hamburg, 1966), 253 (Eng. COL).

lekaru da bismo ozdravili. Nijedan lekar koliko god da je dobar, ne može pomoći nekom pacijentu ako on ne poštuje njegova uputstva.

To znači da poslušnost nije samo logična posledica mog poverenja i mog predanja, nego da je poslušnost izrazito u mom sopstvenom interesu jer su svi božanski principi dati za naše dobro.

Kako je ono bilo sa zmijom od bronzе (4. Mojsijeva 21,4-9)? Ako su ljudi u skladu sa Božjim uputstvom pogledali u zmiju, ozdravljali su. Da li je okretanje glave izazvalo ozdravljenje? Naravno da nije. Oni su ozdravljali jer su tim pogledom pokazali svoje poverenje u Boga, a onda ih je On iscelio, to je samo njegovo delo. Poslušnost je i ovde bila u njihovom interesu.

„Verom Noje [...] obuzet strahopoštovanjem načini kovčeg za spasenje svoga doma.“ (Jevrejima 11,7; Čarnić) Gradnja broda je bila posledica Nojeve vere i on je pokazao da je njegova vera bila prava. On je svu svoju imovinu i sve svoje vreme uložio u ostvarenje tog projekta. I sigurno je da se zbog toga nije pokajao. Zar njegova poslušnost nije bila izrazito u njegovom interesu? On to nije znao unapred, ali se nadao. Pri tom nam je svakako jasno da se gradnja broda takođe odvijala pod Božjim vođstvom i Njegovom silom.

Jednostrani pogledi

Nažalost danas se na Božje principe gleda potpuno jednostrano. Misli se o Božjim zakonima samo kao o zapovestima, često samo u smislu ograničenja, kojima se treba samo pokoravati. Pritom su Božji zakoni najpre Njegova obećanja nama. Naredbe Božje nam pokazuju šta On, u stvari, može da učini u našem životu ako smo mi povezani sa Njim poverenjem i ljubavlju. Božji zakoni su zakoni blagoslova.¹⁰³ Poslušnost je, jednostavno rečeno, stav kojim možemo božansku mudrost i silu uvesti u naše delo. Ako na poslušnost

103 Nach Anmerkung in Andrews Study Bible, 767, zu Ps. 119,38.

gledamo iz ove perspektive, onda nas ona više ne plaši nego nam pričinjava radost.

Poslušnost kao dar Božji

„Ako Isus ostvaruje poslušnost u nama, to znači da je poslušnost dar, poklon Božji. Kada poslušnost shvatimo kao dar, onda nam to pomaže da izbegnemo dve opasnosti: Kao prvo da izbegnemo zabludu 'jeftine milosti' i drugo, prevaru legalizma.

Pod pojmom 'jeftina milost' najčešće se podrazumeva to da je čovek spašen ako prihvati Hrista, onda poslušnost više nije neophodna jer je zakon ukinut, a pored toga, mi Ga i tako i tako ne bismo mogli držati. To izgleda sasvim tačno od strane telesnog čoveka. Ali u sili Božjoj, mi možemo i želimo biti poslušni. Shvatanje da se držanjem zakona može zaslužiti spasenje velika je zabluda, a osim toga, ako se prihvati ozbiljno, predstavlja veliki teret. Ako Isus kroz vezu sa našom odlukom i našom voljom ostvaruje poslušnost u nama, tada vidimo da je poslušnost veoma važna, a pored toga, postaje jasno da naša poslušnost nema karakter zasluga jer smo je dobili kao poklon.”¹⁰⁴

Poslušnost je neophodna kao rezultat i plod naše veze sa Bogom i rezultat spasenja, ali nikako nije uslov spasenja. Svaki čovek može doći Isusu bez ikakvih preduslova, onakav kakav je, ali niko ne može ostati onakav kakav je. Ili možda mislimo da jedan lopov kada se obrati – dakle, bude spašen – može i dalje slobodno nastaviti sa svojim lopovlukom?

Nas same i naše dužnosti staviti u veće ruke

Važno je da se mi oslobodimo sami sebe i svojih obaveza i sve poverimo Božjem vođstvu. Nije potrebno da sami sebe smatramo toliko važnim. I to važi za sve stvari, jer mi ne

104 Studienanleitung Standardausgabe, 31.3.2011, 11 (ovaj tekst se nalazi i u našoj pouci od 31.3.2011. na 10 str. ali je skraćen, zato sam tekst preveo iz nemačke pouke – prim. prevodioca).

treba ništa da zadržimo za sebe. Da li je potrebno da nešto zadržim za sebe ako ja to sve mogu da položim u mnogo veće ruke, u ruke Božje? Da li bi to bilo mudro?

Ako želimo da se Gospod brine za nas, da zadovoljava naše potrebe, da nas štiti od naših neprijatelja, da nas vodi najboljim putevima, onda je sasvim logično da moramo da slušamo Njegov glas i da idemo onim putevima koje on za nas izabere.

Priče 3,5-6. „Uzdaj se u Gospoda svim srcem svojim, a na svoj razum ne oslanjaj se. Na svim putevima svojim imaj ga na umu, i on će upravljati staze tvoje.”

Ovo ukazivanje mi danas možemo dobro da razumemo. Mnogi vozači danas koriste neki navigacioni sistem. Mi se oslanjamo na bolji pregled koji ima naš navigacioni sistem, ali naš razum zbog toga nije isključen. On je uprkos tome nužan jer vožnja ipak ostaje naš zadatak. Ali smo mi povezani sa jednim „vođom” koji ima mnogo bolji pregled i kaže nam gde treba da skrenemo ili da je potrebno zbog nekog usporenja saobraćaja koristiti zaobilaznicu; ili možda prebrzo vozimo itd. Mi na osnovu milosti Gospodnje imamo pravo da idemo kroz život koristeći „božansku navigaciju”. Zbog toga je važno da se celim svojim srcem oslonimo na našeg divnog nebeskog vođu koji nam daje razum. On obećava da će nas voditi ispravno, i to nam čak garantuje svojim ugledom. „[...] vodi me stazama pravednim imena radi svojega.” (Psalam 23,3) I ovde je takođe poslušnost u našem interesu.

Zbog pokoravanja božanskim zakonima, svedjedno da li se radi o prirodnim ili duhovnim zakonima, kod svakog čoveka se pokazuju dobri rezultati. Ne samo kod vernih nego i kod nevernih, pokazuju se dobri rezultati ako su poslušni Božjim zakonima. Ja to nazivam prirodnim blagoslovom. Ali se i na duhovnom području poslušnošću događa mnogo toga, sve do pravih čuda. To nazivam natprirodnim blagoslovom.

Poverenje i poslušnost se međusobno obogaćuju. „Vidiš da je njegova vera delovala zajedno s njegovim delima, i delima mu se vera usavršila.” (Jakov 2,22; NSP – Metafizika,

2010) Poverenje u Boga potpomaže poslušnost, a poslušnost potpomaže naše poverenje u Boga.¹⁰⁵

Ovde želim da ponovim pogodan citat Denisa Smita: „Ako neko živi u uskoj vezi sa Bogom kroz Svetog Duha, onda će poslušnost sasvim prirodno, sama po sebi, doći iznutra iz srca, bez da mi o tome moramo mnogo da razmišljamo.”¹⁰⁶

Ako poslušnost shvatimo ispravno, onda ćemo takođe ispravno razumeti i divne izjave o zakonu Božjem u psalmima (posebno u psalmima 19 i 119). Oni nam pokazuju da posvećenje, spasenje i zakon idu zajedno. Svaka spasena osoba će visoko ceniti Božji zakon i životom pod vođstvom Svetog Duha, sa Isusom u srcu, biće rado poslušna. Ja mislim da nijedan telesni hrišćanin ne može uopšte da razume izjave psalmiste u 119. psalmu. Verovatno ih smatra preteranim. Dok se duhovni hrišćanin, nasuprot tome, može sasvim saživeti sa onim šta psalmiste piše.

Rasti u poslušnosti verom

Bog nam je poručio: „Ako mi u poslušnosti iz dana u dan hodamo u svetlu Gospodnjem, naš unutrašnji čovek će napredovati, dok uzrastemo do savršene visine Hristove.”¹⁰⁷

Koliku poslušnost Bog očekuje?

Koliku poslušnost Isus želi da izgradi u nama? Malo, mnogo ili u svemu?

U Mojsijevom životu o tome imamo jedan dobar primer. O tome piše u 2. Mojsijevoj 4,24-26: Mojsije je tu u Madijanskoj pustinji dobio nalog da izvede Izrael iz Egipta. „Na putu (za Egipat) Mojsije je doživeo jedno iznenadno i strašno upozorenje, zbog nezadovoljstva Gospodnjeg. Jedan anđeo mu

105 Knjiga koja se može rado preporučiti je *Vera i dela* (Glaube und Werke, Advent-Verlag, 139 Seiten).

106 D. Smith, *40 Tage Andachten und Gebete zur Vorbereitung auf die Wiederkunft Jesu* (Wien, 2012), 31.

107 E. G. V., *Poruka mladim hrišćanima*; nemački: (RJ 9.3, DE, Eng.: MYP 15,3 egwwirtings.org). Ovog citata nema u našem prevodu.

je stao na put u pretećem položaju, kao da želi da ga ubije na licu mesta. Ovo se dogodilo bez ikakvog objašnjenja, ali se Mojsije odmah setio da je jedan Božji zahtev bio izgubio iz vida.

Nagovoren od svoje supruge propustio je da obreže svog najmlađeg sina sve do tog trenutka." Tada je dečak odmah obrezan. „Nakon toga je anđeo dozvolio Mojsiju da nastavi put Svojim nalogom da ode Faraonu, Mojsije se našao u veoma opasnoj situaciji, njegov život je mogao da bude sačuvan samo anđeoskom zaštitom.

Takva zaštita nije bila moguća dokle god je on svesno zapostavljao barem jednu dužnost" Sada je na redu pouka za nas, čitamo u Patrijarsima i prorocima sledeće: „U vreme velike nevolje neposredno pre Drugog Hristovog dolaska, pravednici će biti sačuvani uz pomoć nebeskih anđela; ali prestupnici Božjeg zakona neće uživati nikakvu zaštitu. Anđeli tada neće moći da štite prestupnike bilo kojeg božanskog propisa."¹⁰⁸

Za našu je zaštitu, za našu sreću i za naše dobro da poštujemo sve zapovesti Božje. Znamo da su Adam i Eva morali da napuste carstvo Božje zbog jednog greha.

Mislim da ovde imamo jasan odgovor na pitanje koliko poslušnost Bog očekuje. Sasvim je razumljivo da Bog očekuje poslušnost u svemu kada imamo na umu da je ta poslušnost koju Isus čini u nama za naše dobro u svim stvarima. Isus želi da i u nama tako verno ispuni volju Božju, kako je to činio i u svom zemaljskom životu. Njegov stav, za vreme Njegovog zemaljskog života bio je sledeći: „Hoću činiti volju tvoju, Bože moj, i zakon je tvoj meni u srcu." (Psalam 40,8) A svojim učenicima je rekao: „[...] ja održah zapovesti oca svojega [...]" (Jovan 15,10) Osim toga, ako potpuna poslušnost znači i potpunu sreću, život u punini sada i u večnosti, onda je sasvim jasno da svako umanjeње poslušnosti predstavlja gubitak blagoslova. Svi oni koji su u carstvu Božjem i koji će biti u

108 E. G. V., *Stvaranje, Patrijarsi i proroci*, Preporod, Beograd, 2001, str. 228 (256).

njemu, biće radosno poslušni Bogu u svemu. Time će ljubav i sklad biti osigurani među svim stvorenjima.

Završna misao

U tekstu Jeremija 7,23 nalazi se sažetak cele ove teme. Te reči su bile date Izraelcima pri izlasku iz Egipta: „[...] slušajte glas moj i biću vam Bog i vi ćete mi biti narod, i idite svim putevima koje vam zapovedih, da bi vam bilo dobro.” Ovde nam Gospod daje jedno dragoceno obećanje. Šta nam on to obećava ako ćemo biti poslušni njegovoj reči? „[...] biću vam Bog i vi ćete mi biti narod [...]” Ali on još dodaje i ovo da idemo celim putem radi našeg ličnog dobra. Ovaj tekst možemo koristiti kao obećanje u molitvi za poslušnost od srca.

Apostol Jovan

Divan rezultat poslušnosti u veri možemo da vidimo u životu Jovana, Isusovog učenika. O tome u knjizi *Put Hristu* piše sledeće: „Iz dana u dan Hristos je sve više privlačio njegovo srce, sve dok na kraju nije izgubio sebe iz vida, ispunjen ljubavlju prema svom učitelju. Njegov gnevljiv, častoljubiv temperament došao je pod uticaj sile koja preobražava. Preporučujući uticaj Svetog Duha obnovio je njegovo srce. Sila Hristove ljubavi preobrazila je njegov karakter. To je sigurna posledica sjedinjenja sa Isusom. Kada Hristos boravi u srcu, cela priroda se menja. Hristov Duh, Njegova ljubav, omekšava srce, obuzdava dušu, uzdiže misli i želje prema Bogu i Nebu.”¹⁰⁹

E. G. Vajt piše: „Gospod je tako odredio, da svaka duša koja je poslušna Njegovoj reči, ima Njegovu radost, Njegov mir i Njegovu postojanu silu.”¹¹⁰

Moja je želja i molitva da svi verni prodru do velike radosti u poslušnosti kroz veru.

109 E. G. V., *Put Hristu*, Preporod, Beograd 1997, str. 59.

110 E. G. W. HP 53.4 (egwwritings.org); (Cela adresa glasi: <https://egwwritings.org/> – prim. prev.)

Neka nam Bog daruje velike pobeđe u našoj poslušnosti verom kroz Isusa Hrista i Svetog Duha u nama. „[...] koji tvori volju Božju ostaje doveka.” (1. Jovanova 2,17)

„Ali milost Gospodnja ostaje od veka i do veka na onima koji ga se boje [...] koji drže zavet njegov, i pamte zapovesti njegove, da ih izvršuju.” (Psalam 103,17-18)

ATRAKTIVNA VERA KROZ ISUSA HRISTA

Šta je temelj atraktivne vere? Čime se postiže jedinstvo među vernima? Šta čini našu veru atraktivnom za našu porodicu i svet? Probudjenje pokreće misionstvo – čime?

Moj partner mi je u molitvi u toku 40 dana molitvenih bogoslužjenja rekao: „Želim da imam privlačnu veru da bi i moja deca sledila Isusa.

Meri Džons (Mary Jones), devojčica iz Velsa (Wales), kod jedne udaljene porodice, koja je posedovala Bibliju, mogla je jednom sedmično da čita iz te Biblije. To se događalo od njene 10. do njene 15. godine. Ona je volela Bibliju od sveg srca i zbog toga je radila mnoge poslove da bi zaradila dovoljno novca da može da kupi jednu Bibliju. Šest godina je štedela svaki cent, da bi u 16. godini putovala 40 kilometara, bosa do jednog pastora, da kupi Bibliju. Pastor joj je rekao da ima samo još dve Biblije, ali su one obe već rezervisane za neke određene ljude. Na to se Meri gorko rasplakala. Pastor ju je pitao zašto toliko plaće. Onda mu je ona ispričala da već šest godina štedi svaki novčić da bi kupila Bibliju. To pastor više nije mogao da podnese i dao joj je jednu Bibliju. Tada je Meri presrećna krenula kući. Da li je Biblija za nju bila atraktivna? Da li je vera za ovu devojčicu bila atraktivna? To se dogodilo 1800. godine. Taj događaj je tako snažno zainteresovao pastora da je osnovao prvo biblijsko

društvo u svetu, Britansko i inostrano biblijsko društvo. Nakon toga su osnovana i mnoga druga biblijska društva. I to samo zato što je jedna devojčica tako silno volela Bibliju. Atraktivna vera utiče.¹¹¹

Šta se podrazumeva pod pojmom 'atraktivno' (privlačno)?

Rečnici objašnjavaju: 'atraktivno' je privlačno, zadobijajuće, fascinantno, poželjno. Ko ne bi pozeleo jednu takvu veru? Mislim da svako ko o tome dublje razmišlja želi da ima jednu atraktivnu, fascinantnu veru.

Kako bih voleo tu veru? Kako ona treba da izgleda?

1. Ona treba da mi nudi siguran temelj za život na koji se mogu potpuno osloniti.
2. Ona treba da bude osnovana na istini, a ne na zabludi ili laži.
3. Ona treba da počiva na otkrivenjima našeg brižnog i premudrog Oca, ne pomešana sa ljudskim naukama, da bi služila za naše dobro.
4. Ona treba potpuno da osvedočava i pričinjava veliko zadovoljstvo.
5. Ona treba da donosi značajne prednosti za život.
6. Ona treba da bude postojana i u teškim životnim okolnostima, kao što su bolest, nevolja ili čak smrt.
7. Ona treba da daje razumnu nadu za večnost.

Sve ove navedene tačke imaju veze sa nama, ali jedna atraktivna vera bi trebalo da ima još jedan uticaj. Moj partner za molitvu je rekao: želim da imam jednu atraktivnu veru da bi i moja deca sledila Isusa. Atraktivna vera treba

¹¹¹ Aus Wikipedia, Mary Jones (Pastor se zvao Tomas Čarls – prim. prevodioca).

da dovede do toga, da se naši dragi, ali i drugi ljudi zainteresuju za tu veru i da požele da je i oni imaju. Zbog toga:

Još jedan važan uticaj

8. Ta vera bi trebalo da bude privlačna za ljude koji su nam bliski, ali i za one sa kojima imamo samo kontakt

Šta se podrazumeva pod atraktivnom verom?

Da kažemo unapred: atraktivna vera je duhovno hrišćanstvo, život sa Isusom Hristom u nama kroz Svetog Duha.

Sledeći citat iz Biblije bi trebalo dobro zapatiti, Efescima 3,16.17.19: „[...] da vam da silu po bogatstvu slave svoje, da se utvrdite Duhom njegovim za unutrašnjeg čoveka, da se Hristos useli verom u srca vaša, da budete u ljubavi ukorenjeni i utemeljeni; [...] da se ispunite svakom puninom Božjom.”

Ovde nam je objašnjeno da Duhom Božjim postajemo snažni da time Hristos stanuje u nama. A tada On u nama razvija svoj karakter ljubavi. Time ćemo biti oslobođeni ropstva našem ja i doživeti veličanstvenu slobodu dece Božje.

U Jovanu 14,6 zapisane su Isusove reči: „[...] ja sam put i istina i život; niko neće doći k ocu do kroza me.”

Ako je Isus kroz Svetog Duha u mom srcu, onda je On takođe, moj put k Ocu, moj vođa u istini, i On je život. A to znači najviši kvalitet života.

Kako Isus opisuje atraktivnu veru?

Isus ovu veru naziva „život u punini”; „[...] ja sam došao da imaju život i da ga imaju u izobilju.” (Jovan 10,10b; Čarnić; označava količinu ili trajno bogatstvo)

Efescima 3,19b: „[...] da se ispunite svakom puninom Božjom. Jer u njemu (Isusu) telesno obitava sva punina Božanstva, a vi ste puni u njemu.” (Čarnić)

To je vrhunac onoga što se može dostići u ovom životu. I to Bog u svojoj ljubavi želi da nam dâ.

Zatim je u Jovanu 4,14 naziva: „[...] izvor vode koja teče u život večni.” To znači da ja mogu da pijem iz tog izvora i moja čežnja će biti zadovoljena. Svi ljudi čežnu za srećom, a ne znaju da je to u stvarnosti čežnja za ličnim odnosom sa Bogom jer prema Propovedniku 3,11 (NSP – Metafizika, 2010) „čak je (Bog) i večnost stavio u srce ljudima.” *(Ko nije pronašao prisnu zajednicu sa Bogom, ima vakum u srcu – Blez Paskal)* Zbog toga postoji stalna želja za sve višim.

U Jovanu 7,38 Isus je rekao za takvog čoveka: „[...] iz njegova tela poteći će reke žive vode.” To znači da oni imaju izobilan život, zrače dobrotom i vrše dragocen uticaj na druge.

Atraktivna vera predstavlja jedan bogato ispunjen život na ovom svetu i jednu još neshvatljivu dimenziju u večnosti.

Gde nam Božja reč pokazuje da je moja vera atraktivna za druge?

Da pročitamo iz Isusove molitve u Jovanu 17,20-23: „Ali ne molim samo za ove, nego i za one koji na njihovu reč veruju u mene, da svi budu jedno, kao što si ti, Oče, u meni i ja u tebi, da i oni budu jedno u nama, kako bi svet poverovao da si me ti poslao. Dao sam im slavu koju si ti dao meni, da budu jedno kao što smo mi jedno; ja u njima, a ti u meni, da budu savršeno ujedinjeni, da zna svet da si me ti poslao, i da si ih ljubio kao što si ljubio mene.” (Čarnić); Jov. 13,34.35 (Čarnić): „Dajem vam novu zapovest, da ljubite jedan drugoga, kao što sam ja vas ljubio, da i vi ljubite jedan drugoga. Po tom će svi poznati da ste moji učenici – ako budete imali ljubavi među sobom.”

Isus se molio da njegovi učenici u svim vremenima budu jedinstveni. On se takođe molio i za tebe i za mene. Isus se nije molio samo zbog toga za naše jedinstvo da bismo se mi u našim zajednicama dobro osećali i jedni drugima pomagali, nego On tu jasno izražava da je međusobno jedinstvo učenika privlačno za ljude iz sveta. On je rekao da na osnovu jedinstva među učenicima svet veruje i prepoznaje tri važne stvari.

Šta prepoznaje svet po nama?

1. Svet prepoznaje na osnovu ljubavi koja se pokazuje među učenicima i unutar crkve da su ti ljudi Isusovi sledbenici. To znači da svet motri na nas. Svet prepoznaje da je ljubazno ponašanje među učenicima posledica njihovog odnosa prema Isusu. („Po tom će svi poznati da ste moji učenici ako budete imali ljubavi među sobom.” Jov. 13,35; Čarnić)
2. Svet veruje na osnovu međusobnog jedinstva Isusovih učenika da je Isus poslat od Boga. („[...] kako bi svet poverovao da si me ti poslao.” Jovan 17,21) To znači da ljudi po ljubaznom međusobnom odnosu učenika prepoznaju Isusa kao onoga koji je od Boga poslat spasitelj.
3. Čudno je da ljudi iz sveta na osnovu ljubaznog međusobnog odnosa među učenicima shvataju da ih Bog voli. („[...]”) da zna svet da [...] si ih [svet] ljubio kao što si ljubio mene.” Jovan 17,23b; Čarnić)

Dakle, ljudi mogu na jedinstvu učenika:

1. Prepoznati njihov odnos prema Isusu.
2. Prepoznati da je Isus poslat od Boga.
3. Prepoznati da ih Bog voli.

To znači da kroz međusobni odnos Duhom ispunjenih učenika Isus postaje prepoznatljiv svetu. Kroz duhovne hrišćane Isus deluje privlačno na svet. Probuđenje izaziva misionisko delovanje.

Zašto ljudi kroz ljubazno ponašanje učenika nešto saznaju o Bogu?

Mi ljudi smo različiti. Imamo različite darove i sposobnosti, postoje muškarci, žene, mladi, stari. Često dolazimo iz različitih kultura i različitog vaspitanja. Imamo različite temperamentе, shvatanja, iskustva. To dovodi do čestih napetosti u svetu, a može da dovede i do svađa i sukoba konkurenata. Zbog toga su ljudi zadivljeni i privlačni

ih kada nađu grupu ljudi koji se međusobno susreću u slozi u ljubavi i spremnosti da pomognu jedni drugima.

Sećam se, dok sam bio pastor u Minhenu, kada sam posetio jednog svog poslovnog prijatelja iz ranijih vremena, dok sam radio kao komercijalista. Taj prijatelj je živeo u malom gradiću Nojkeferlohu (Neukeferloch) kod Minhena. A stanovao je u istoj ulici u kojoj je u jednoj zgradi živela jedna velika adventistička rodbinska zajednica. On je znao da sam ja adventista i zato mi je rekao: „Cela ulica se divi što ovih 15-20 ljudi može da živi u slozi u istoj zgradi, bez svađe.“ Susedi su nešto приметили – a to je atraktivna vera.

Valter Šlund (Walter Schlund), iz crkve u Baknangu (Backnang) izveštava o svom doživljaju iz Rumunije: „Putovali smo u Rumuniju u jednu posetu, ali smo slučajno upali na poplavljeno područje i na udaljenosti od oko 120 kilometara od našeg cilja uopšte se više nije moglo dalje. Tada smo morali da pitamo ljude šta i kako dalje, slučajno smo se obratili jednom adventisti. On nas je odveo do pastorske porodice Biro, a oni su nam ponudili da prenoćimo kod njih, što smo mi sa zahvalnošću prihvatili. U toj porodici sam doneo odluku da svoj život predam Hristu i postanem adventista. Pokrenulo me je to što sam video na koji se način oni odnose jedni prema drugima: skladan porodični život, mir koji je tu vladao, ljubazan ton kojim su se međusobno ophodili, porodična bogoslužjenja. Tu sam doživeo takav kvalitet života koji je ostavio dubok utisak na mene. Tako nešto sam pozeleo da imam i ja.“¹¹² To je bila atraktivna vera.

Dobro se sećam da sam u Regensburgu, duže vreme svake sedmice u jednom određenom delu grada, posećivao ljude i pri tom sam uvek primećivao da u svakoj zgradi vlada napetost i svađa. Sigurno je da ljudima zapadne za oko ako je negde drugačije.

¹¹² BWgung, Mitteilungsblatt der Siebenten _Tags Adventisten in Baden-Württemberg Nr. 6/2012, 24.

Zašto atraktivna vera može doći samo iz reči Božje?

To je vera koja se temelji isključivo na Božjoj reči i to na Starom i Novom Zavetu. Isus je rekao: „Koji me veruje, kao što pismo reče.“ (Jovan 7,38) U ovom trenutku Isus je govorio o Starom zavetu, što sasvim jasno pokazuje u Jovanu 17,14: „Ja im dadoh reč tvoju“; kao i u 17. stihu: „Posveti ih istinom. Tvoja reč je istina.“ (NSP – Metafizika, 2010)

Sve religije su ustvari putevi ka Bogu, koje su izmislili ljudi. Jedina vera koja nije izmišljena od ljudi, nego nastala Božjim otkrivenjem jeste biblijska vera. Pošto je Bog ljubav a poseduje i neograničenu mudrost i moć, On je sve odredio za naše dobro. Zbog toga je Biblijska vera upoređena sa ostalim verama, ljudski gledano, najatraktivnija vera koja uopšte postoji. Ona je u stvarnosti i jedina atraktivna vera koja postoji, pod uslovom da smo biblijska učenja ispravno shvatili i da po njima živimo. Prema Isusovoj paraboli o deset devojaka, oko polovine članova crkve nema takvu veru.

Čime učenici mogu postati jedinstveni?

Potrebno je jedinstvo u braku i porodici, u crkvi i u misionarskom delu.

U Jovanu 17,22 (Čarnić), Isus je rekao sledeće: „Dao sam im slavu koju si ti dao meni da budu jedno kao što smo mi jedno.“

Šta nam je Isus to dao? Slavu! Šta se pod tim podrazumeva? Ovaj pojam je u Bibliji upotrebljen na različite načine. Jednom da nam prikaže veličanstvo i veličinu Božju, zatim za lepotu svega stvorenog, ali takođe i za veličanstveno božansko biće puno ljubavi. Mislim da nam na ovom mestu za bolje razumevanje može biti od pomoći da pogledamo u 2. Mojsijevu 33,18-19. Tamo Mojsije kaže Bogu: „Molim te daj mi da vidim tvoju slavu.“ I Bog mu odgovara: „Učiniću da sva moja dobrota prođe ispred tvog lica.“ Dobrota je ljubav koja pomaže, ljubav u akciji. Slava Božja je njegov karakter, a osobine tog karaktera su ljubav i dobrota. Razumevanje ovoga nam pomaže da ispravno shvatimo šta je Isus želeo time da nam kaže kada je rekao da nam je dao slavu Božju da bismo mogli biti

jedinstveni. Najvažniji preduslov za postojanje jedinstva je međusobna ljubav udružena sa poštovanjem i poverenjem. Božanska metoda misioniranja je da voli ljude kroz nas i to *agape* ljubavlju, koja je božanska ljubav, a koju Bog želi preko nas da proširi dalje.

O ranoj crkvi nakon izlivanja Svetog Duha rečene su nam značajne stvari: „I pošto se oni pomoliše Bogu [...] napuniše se svi Duha Svetoga i govorahu reč Božju sa slobodom. A u naroda koji verova beše jedno srce i jedna duša [...] I apostoli s velikom silom svedočahu [...] i blagodat velika beše na svima njima.“ (Dela 4,31-33)

Da li je jedinstvo neka vrsta uniformisanosti?

To jedinstvo je jedinstvo u ubeđenju, u nameri i u suštini, a pritom je ličnost svakog pojedinca poštovana jer se ne radi o ukidanju naše ličnosti. To je jedinstvo različitih ljudi i različitih karaktera. I upravo to je ona posebnost koja izaziva divljenje: jedinstvo različitih osoba. E. G. Vajt piše:

„S druge strane, najsnažniji dokaz da je Bog poslao svoga sina na svet je postojanje sklada i jedinstva među ljudima različitih shvatanja koji sačinjavaju crkvu.

Nevernici očekuju da vide da li vera takozvanih hrišćana ima posvećujući uticaj na njihov život“¹¹³

„Preobražavanje karaktera [kod učenika] svedoči svima da se u njemu nastanio Hristos.“¹¹⁴

113 E. G. V., *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, Preporod, Beograd, 2004, str. 383 (548/549).

114 E. G. V., *Istorija proroka i careva*, Preporod, Beograd, 2000, str. 151.
(Transformation of character is the testimony to the world of an indwelling Christ. PK.233.2)

Šta izaziva ovo jedinstvo?

Jedinstvo učenika nastaje kada Hristos kroz Svetog Duha živi u njima. Isus je rekao:

Jovan 17,21: „[...] da i oni u nama jedno budu.”

Jovan 17,23: „Ja u njima i ti u meni [...]” Jovan

15,4: „Budite u meni i ja ću u vama.” Apostol

Pavle to na ovaj način izražava:

Kološanima 1,27: „[...] Hristos u vama, nad slave.” Galatima

2,20 (Čarnić): „Tako ne živim više ja, nego Hris-

tos živi u meni.”

Dakle, jedinstvo je moguće samo ako Hristos živi u tebi i u meni. Bez ispunjenja Svetim Duhom to nije moguće jer bismo u tom slučaju mi mogli da budemo samo „ljubazni” jedni prema drugima.

E. G. Vajt piše: „Mi se moramo intenzivno truditi, (kao crkva) da budemo jedne misli (v. Filibljanima 2,2; *da jedno mislite*) i imamo iste namere. Samo ispunjenje Svetim Duhom nas može dovesti do toga i ništa drugo.

Ispuni moje srce svojim Duhom, da mogu da volim svoju braću i sestre, kao što Hristos voli mene.”¹¹⁵

Na jednom drugom mestu ona piše sledeće: „Kada su Božja deca jedno u Duhu, onda će svako farisejstvo i svaka samopravednost (najveći gresi jevrejske nacije) nestati iz njihovih srca. Svaki pojedinačni ud na Isusovom telu nosiće Hristovu sliku, a iz Njegovog naroda će nastati novi sudovi u koje će On moći da sipa novo vino, bez opasnosti da se oni razbiju. Bog će objaviti svoju tajnu, koja je bila sakrivena od postanja sveta. On će pokazati „kako je bogata tajna slave ove među neznabošcima, koje je Hristos u vama, nada slave” (Kološanima 1,27).¹¹⁶

115 E. G. W., *Das Wirken des Heiligen Geistes* (Lüneburg, 2006), 255.

116 E. G. W., *Für die Gemeinde geschrieben*, Band 1, (egwwritings.org FG1 406.2).

Kako se to događa da Hristos živi u meni?

To nam je jako dobro objašnjeno u Efescima 3,16-17: „Da vam da silu po bogatstvu slave svoje, da se utvrdite Duhom njegovim za unutrašnjeg čoveka, da se Hristos useli verom u srca vaša, da budete u ljubavi ukorenjeni i utemeljeni.”

Hristos živi u meni kroz Svetog Duha. Tada se naš unutrašnji čovek „obnavlja iz dana u dan” (2. Korinćanima 4,16; Čarnić). Važno je da svoje predanje Isusu Hristu obnovimo svakog jutra i da ga u veri molimo, po mogućnosti uz pozivanje na neko obećanje, kao, npr., ono iz Luke 11,13¹¹⁷ za ispunjenje Svetim Duhom. Jedno sa Hristom svakog pojedinca, vodi učenike bliže i jedne k drugima. Ti i ja u Hristu je, dakle, baza jedinstva.

To jedinstvo je dar, koji se daje vernicima preko Hrista koji u njima stanuje (Jovan 17,22-23) „Ukratko, jedinstvo počinje sa svakim od nas pojedinačno.”¹¹⁸

Kakav uticaj to ima na mene samoga, kada Isus živi u meni?

Mogu se navesti tri suštinska uticaja: rodovi Duha, darovi Duha i osposobljenost za svedočenje.

Rodovi i darovi Duha su bitni za uspešno zajedništvo. Oba područja imaju značajan uticaj na treće područje: naše svedočanstvo za Isusa. Naša lična promena je uslov za naše svedočenje i naše jedinstvo kao učenika. I to ponašanje naš Gospod koristi kao privlačnu silu za one koji nisu spaseni i za naše osposobljavanje za svedočenje. Svedočenjem postajemo Isusovi saradnici jer je on došao „da nađe i spase što je izgubljeno”. (Luka 19,10)

Da razmotrimo ta tri područja sada malo pobliže:

1. Darovi Duha – „A rod je duhovni ljubav, radost, mir, trpljenje, dobrota, milost, vera, krotost, uzdržanje.”

¹¹⁷ Luka 11,13: „Kad dakle vi, zli budući, umete dobre darove davati deci svojoj, koliko će više otac nebeski dati Duha Svetoga onima koji ištu od njega?”

¹¹⁸ Biblijska pouka od 21.11.2012.

(Galatima 5,22) Sve ove osobine igraju važnu ulogu. One su važan uslov za jedinstvo u braku i porodici, među učenicima i u crkvi. Pavle govori o plodu. Tu se radi o jednom plodu, taj rod je razvijanje Božjeg karaktera u nama. U Efescima 3,17 piše: „Da se Hristos useli verom u srca vaša, da budete u ljubavi ukorenjeni i utemeljeni.” Taj plod je, u stvari, ljubav – i to ljubav Božja. Na osnovu grčkog jezika nazivamo je agape. Ljubav je Božji karakter, suština Njegovog bića. To je nesebična ljubav, koja traži samo ono što je najbolje i za Boga i za čoveka.

Eva fon Tile-Vinkler (von Tiele-Winckler) to objašnjava na sledeći način:

- ▶ Radost je kličuća ljubav. Mir je
- ▶ poživajuća ljubav.
- ▶ Strpljenje je ljubav koja podnosi.
- ▶ Ljubaznost je blistava ljubav.
- ▶ Dobrota je ljubav koja pomaže. Vera
- ▶ je ljubav koja gaji poverenje.
- ▶ Nežnost je ljubav koja se ne brani.
- ▶ Moralnost je čista ljubav.

Mislim da možemo dobro prepoznati da je ljubav, u stvari, pravi rod. Zbog toga se i govori o rodu, a ne o rodovima u množini.

E. G. Vajt piše: „Preobražavanje karaktera (kod učenika) svedoči svima da se u njemu nastanio Hristos.”¹¹⁹

2. Darovi Duha – Drugo važno delovanje Isusovog života u meni je primanje darova Duha, a Bog nam je dao različite darove. U 1. Korinćanima, 12. glavi, Biblija upoređuje crkvu, dakle, zajednicu određenog broja ljudi, sa našim telom. Svako telo se sastoji od mnogih

119 E. G. V., *Istorija proroka i careva*, Preporod, Beograd, 2000, str. 151.

(Transformation of character is the testimony to the world of an indwelling Christ. PK. 233.2)

organa koji su ako dobro obavljaju svoje funkcije, veoma važni za život i zdravlje tela. To nam pokazuje da je naš zadatak da jedni drugima služimo svojim različitim darovima i time doprinosimo ukupnom napretku porodice, grupe i crkve. Mi nismo svi dobili da obavljamo isti posao jer nam je Bog dao različite sposobnosti.

Odlučujuće je da se ova dva elementa – rod i dar Duha – pokazuju u karakteru, što znači u mišljenjima i osećanjima, u razgovoru i delovanju. Da bi se to ostvarilo, postoji samo jedan način – da budemo ispunjeni Svetim Duhom.

Iskustva iz pokrajine Rajna-Palatinat (Rheinland)

„Sa brošurom Koraci ka ličnom probuđenju imali smo zadivljujuća iskustva. Mnoga braća i sestre se svakodnevno mole udvoje, kako je to predloženo (str. 65). I ja se tako molim sa jednom svojom prijateljicom već pet meseci. Napredak se oseća svuda, ne samo u privatnom životu. Mnoge stvari su se razjasnile i u domovima, u međusobnim odnosima u brakovima, na duhovnom području u crkvi, ali ne kroz velike sukobe, nego tiho na sasvim prirodan način. Mi smo veoma zadivljene i u tome svemu vidimo božanske oplemenjujuće procese, koji na neki način olakšavaju život jer u svemu tome mi sve više i više osećamo prisustvo Božje.“

Da li osećamo u ovom svedočanstvu kako je „Hristos u nama“ kroz Svetog Duha pozitivno delovao na međusobne odnose? Izveštaj se nastavlja dalje:

„Pre kratkog vremena jedna sestra mi je rekla: ‘Tako sam uvek i zamišljala da vodim jedan dobar i bogougodan život, ali su me uvek u tome sprečavali mnogi problemi. Konačno se moj san ostvario, a to je tek početak.’“¹²⁰

Ova sestra je pronasla privlačnu veru.

120 E. S. i-mejl, poslat H. Haubajlu, 18.12.2012.

3. Isusovi svedoci – „Nego ćete primiti silu kad siđe Duh Sveti na vas; i bićete mi svedoci i u Jerusalmu i po svoj Judeji i Samariji i tja do kraja zemlje.” (Dela 1,8) Isus je rekao svojim učenicima da će ih sila Svetog Duha osposobiti da budu Njegovi svedoci. Ispunjenjem Svetim Duhom doživljavamo duhovno obnovljenje, to jest probuđenje. Šta je to probuđenje? Denis Smit objašnjava: „To je vreme u kome se život hrišćanina obnavlja u Hristu. Radost spasenja ispunjava njegovo srce, a čežnja za spasavanjem ljudi počinje da plamti u njemu. To znači da mi kao duhovno probuđeni hrišćani, čeznemo za spasavanjem drugih ljudi.”¹²¹

E. G. V. piše: „Bez prisustva Svetog Duha neće biti dirnuto nijedno srce i nijedan grešnik neće biti pridobijen za Hrista. Ako su Hristovi sledbenici povezani sa Njim, ako poseduju darove Duha, tada će čak i najsiromašniji i najneupućeniji među njima posedovati moć, koja osvaja srca. Bog čini od njih kanal za delovanje najmoćnijeg uticaja u celom univerzumu.”¹²²

Najpoznatiji jevanđelista i propovednik probuđenja R. A. Torej (R. A. Torrey) izveštava o jednom značajnom iskustvu. Jedna jako dobra pastoralna asistentkinja je dva sata razgovarala sa jednim čovekom o njegovom spasenju i nije ništa postigla. Tada je zamolila Toreja, da on porazgovara sa njim. Nakon samo 10 minuta čovek je doneo pozitivnu odluku. To je ovu saradnicu jako iznenadilo jer je Torej koristio iste biblijske stihove koje je koristila i ona. Na to je on rekao:

„Pošto ona nije ništa postigla i on se bojavao da neće ništa postići. Zbog toga je molio Boga u svojoj bespomoćnosti, da Sveti Duh učini to delo i on je to učinio.”¹²³

121 Dennis Smith, *40-Tage-Vertiefung deiner Gottes Beziehung*, Bd.2 (Wien 2013), 38.

122 E. G. W., *Das Wirken des Heiligen Geistes* (Lüneburg, 2006), 244.

123 R. A. Torrey, *Der Heilige Geist* (Frankfurt, 1966), 37/38, sažeto.

Probuđenje pokreće misionstvo

E. G. Vajt : „Tek kada prihvatite Svetog Duha, onda možete da propovedate njegovu vest u sili. Tek tada ćete shvatiti šta sve Bog može da učini kroz vas.“¹²⁴

Bog je tako predvideo da gledajući naše lično ponašanje i naše zajedništvo puno ljubavi, drugi ljudi bivaju privučeni istini. To naročito važi za našu decu i mlade, naše članove porodice, ali takođe i za naše rođake, poznanike, susede, kolege, prijatelje, ali takođe i za sasvim nepoznate ljude. To znači da će ljudi biti spremniji da razgovaraju o veri, a Bog će moći da nam dovodi ljude. Sledeće reči nam pokazuju koliko jak uticaj ima naše ponašanje: „Kada bismo bili prijazni, ljubazni, taktični i saosećajni, tada bi se danas stotinu obratilo istini, gde je sada samo jedan.“¹²⁵

Ali zato je neophodan Sveti Duh. E. G. Vajt upozorava nas propovednike: „One (crkve) su nesposobne da objasne velike i veličanstvene istine iz svete reči, koje kroz posredničko delovanje Svetog Duha mogu da osvedoče i promene druge ljude. Božanska sila čeka da bude zatražena i primljena.“

Postoji, takođe, i još jedno gledište.

Kako se može očuvati jedan duhovni pokret?

Godine 1893. došlo je do jednog probuđenja u adventističkim institucijama u Betl Kriku (Battle Creek, USA), koje je ubrzo propalo. Bog je sestri Vajt dao objašnjenje uzroka tom neuspehu. Ona je napisala: „Da su mnogi tada prosvetljeni verni odmah krenuli da drugima predaju ono što je Bog njima dao za tu svrhu, oni sami bi dobili više svetlosti i veću silu.“¹²⁶

124 E. G. W., *Das Wirken des Heiligen Geistes*, 223.

125 David Wolkwitz, *Der Weg zu einer kraftvollen Erweckung*, Hrsg. Nordrein-Westf. Vereinigung, der STA, Abt. Heimatmission, 41.

126 E. G. W., *Wie man die neue Erfahrungen sichert*, in Unser Größtes Bedürfnis, Hrsg. Werner E. Lange, (Lüneburg, 2011), 165.

Mi dobijamo više svetlosti i veću silu ako jevanđelje nosimo ljudima. Ako se mi brinemo za druge ljude, onda nastaje jedno dragoceno povratno delovanje na naš sopstveni život

Zbog toga je posebno dragoceno da takođe u okviru četrdesetodnevni molitvenih bogoslužjenja ljudi budu pokrenuti da se posebno mole za one ljude koji još nisu dosegnuti jevanđeljem. Ima jako dobrih predloga o tome kako to činiti. (v. *40-Tage-Buch Nr.1 und Nr. 2: Einführung und Überblick*. Oder www.missinsbrief.de – 40-Tage-Anleitung / Konzept für eine 40-TageGebetszeit mit anschließenden evangelistischenTreffen.)

Gde treba započeti sa misionskim radom?

Isus je rekao svojim učenicima gde treba započeti sa misionskim radom. Trebalo je da započnu sa radom tamo gde su se nalazili. To za nas danas znači: započni kod svoje kuće. Započni tamo gde si poznat. Zašto je Isus predvideo baš ovaj redosled? Tamo gde nas ljudi poznaju, tamo će i prihvatiti naše svedočanstvo, naravno ako postoji odgovarajuće ponašanje sa naše strane. Svedočanstvo našim životom mora da se podudara sa našim usmenim svedočanstvom. Da li smo mi zaista ispunjeni Svetim Duhom pokazuje se kod kuće.

Koji značaj ima Isusova nova zapovest?

Ovde želim ukratko da se vratim značenju Isusove nove zapovesti. Isus je rekao u Jovanu 13,34-35 (Čarnić): „Dajem vam novu zapovest, da ljubite jedan drugoga, kao što sam ja vas ljubio, da i vi ljubite jedan drugoga.

Po tom će svi poznati da ste moji učenici – ako budete imali ljubavi među sobom.” Život ispunjen Svetim Duhom vodi ka još jednom važnom rodu duha: ka poniznosti. Poniznost je Isusov način mišljenja. Poniznost je suštinski važna za dobro zajedništvo. Sigurno je to bio razlog iz kog je Isus dao novu zapovest, upravo nakon obavljenog pranja nogu. Pranje nogu je simbol i služba poniznosti. Poniznost nije prirodna osobina ljudi, ali, naravno, postoji mogućnost da svakodnevno molimo Boga, na osnovu njegovih obećanja (npr.,

Mihej 6,8) da nas učini poniznima. Poniznost je veoma važna, ali po pravilu potpuno pogrešno cenjena osobina.

U novoj zapovesti Isus govori o tome da se volimo međusobno „kao što sam ja voleo vas [...]“ (NSP – Metafizika, 2010). Isus nas je voleo božanskom ljubavlju, koju mi na osnovu grčkog jezika nazivamo agape. Tu ljubav možemo imati samo ako smo ispunjeni Svetim Duhom. U Rimljanima 5,5 piše: „([...]) jer se ljubav Božja izli u srca naša Duhom Svetim.“

Uz to, E. G. Vajt piše: „Najviša ljubav prema Bogu i nesebična ljubav prema bližnjima – najbolji je dar koji nam može dati naš nebeski otac. Ta ljubav nije samo težnja, već božansko načelo, trajna sila. Neposvećeno srce (a to je svako ko nije ispunjen Svetim Duhom) ne može biti njen izvor, ona ne može nastati u njemu. Ona može postojati jedino u srcu u kome Isus vlada.“¹²⁷

Ovde je pitanje da li je Isus na „prestolu“ moga srca i da li On može u njemu da odlučuje o svemu? Da li sam Mu ja svoj život potpuno predao? I da li to potvrđujem svakodnevno?

Kakvo je stanje sa mnom?

Imam li ja ovu atraktivnu veru? Stanuje li Isus kroz Svetog Duha u mom srcu? Ako je moj odgovor da, onda mi jedino preostaje da tu atraktivnu veru negujem i rastem u njoj.

A ako ustanovim da tu atraktivnu veru još uvek nemam, onda moram obavezno da se prilagodim ovim važnim pitanjima.

Mi imamo sigurnu pomoć kako da pronađemo ovu atraktivnu veru (za one koji je još nemaju) i za negu te vere (za sve koji je imaju) u brošuri *Koraci ka ličnom probuđenju* (Helmut Haubajl) i u knjizi *40 dana [...]* („40-Tage-Andachten und Gebete zur Vorbereitung auf die Wiederkunft Jesu“, Dennis Smith). Brošura i knjiga se veoma dragoceno dopunjavaju.

¹²⁷ E. G. V., *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, Preporod, Beograd, 2004, str. 384 (550).

Mogu svakome da preporučim od srca da ih pročita i to ne samo jednom nego čak i više puta.

Kako naš nedostatak Svetog Duha utiče na druge?

Ako nemamo u sebi Isusa kroz Svetog Duha, onda smo mi telesni hrišćani (v. 1. Korinćanima 3,1-3; Rimljanima 8,1-17; Galatima 5,16f) i nismo spaseni (v. Rimljanima 8,9). U tom slučaju, mi živimo samo na osnovu naših ljudskih sposobnosti i snaga. A takvo delovanje se jasno pokazuje u tome što će i naši rođaci i deca verovatno biti telesni hrišćani, sa svim žalosnim posledicama koje takav život donosi.¹²⁸ Imajmo na umu da ljubav Božja u našem srcu postoji samo kroz Svetog Duha.

E. G. Vajt piše: „Oni koji nikada nisu doživeli nežnu, privlačnu Hristovu ljubav, neće biti ustanju da svoje bližnje povedu izvoru života. Njegova ljubav u srcu predstavlja onu moćnu pokretačku silu koja pokreće ljude da Ga objavljuju svojim razgovorima, svojim nežnim saosećajnim duhom, svojim nastojanjem da oplemene život onih sa kojima se druže.”¹²⁹

Ako je Isus u nama kroz Svetog Duha, on će nas dovesti dotle da naše svedočanstvo za Boga bude na sasvim prirodan način. „Jer usta govore od suviška srca.”

Koliko je dragocena atraktivna vera?

Koliko je ova atraktivna vera dragocena, možemo videti kod Hrišćana, koji su radije prihvatili štetu, progonstvo, gubitak imovine, ili pretrpeli mučeničku smrt, umesto da se odreknu svoje vere.

Šta ih je učinilo tako otpornima u njihovim velikim nevoljama? To je dokaz da su bili ispunjeni Svetim Duhom.

128 H Haubeil, Schritte zur persönlichen Erweckung, 2012, 38ff. „Auswirkungen des fleischlichen Christseins“.

129 E. G. V., *Apostolska crkva – Isusovim tragom*, Preporod, Beograd, 2004. str. 384 (549/550).

Mučenici nam ne mogu sami reći, kako su se osećali u samrtnim mukama. Ali zato postoji izveštaj papskog izveštača o smrti Jana Husa i Jeronima, koji su spaljeni na lomači u Konstanci, i on je za mene važan. Kad neko gori, može samo da više od bola, a oni su pevali pesme na hvalu i slavu Bogu. Samo uz Božju pomoć je moguće radovati se čak i u tako velikoj nevolji. „Gde god vlada Njegov Duh, tu nastava mir. Tu će biti i radost“¹³⁰

Impresivan primer iz 18. veka je primer hugenotske porodice Diran (Durant) iz Francuske. Ta porodica je progonjena od strane crkve zbog svoje biblijske vere. Otac porodice je nakon 14 godina zatvora pomilovan a majka je umrla u zatvoru. Sin Pjer (Pierre), inače revan propovednik jevanđelja, pogubljen je. Kćer Mari (Marie) je sa ostalim ženama bila zatvorena u jednom tornju. Uslov za njeno oslobođenje je bio, odricanje od vere, ali ona to nije htela. Zato je oslobođena tek 1768. god. nakon 38 godina provedenih u zatvoru. Za Mari Diran je biblijska vera bila atraktivna vera, koje se ona nije htela odreći.¹³¹

Primeri velikog misionarskog delovanja

Danilo i njegovi prijatelji su bili spremni da prihvate gubitke kada su zamolili za drugu hranu. I šta je Bog učinio? On je blagoslovio tu njihovu poslušnost. I oni su bili lepši, zdraviji i inteligentniji od ostalih mladića i dobili su visoke državne položaje. Imamo izveštaje o Danilovim prijateljima u ognjenoj peći, o Danilovoj noći u lavovskoj jami. Njihova vera im je bila dragocenija i od života. I kakav je bio rezultat? Dva svetska carstva su zahvaljujući njihovom svedočanstvu, reću i delom, dobila svedočanstvo o pravom Bogu. Njihov primer je imao veliki uticaj na misionstvo.

Isto važi i za Josifa u Egiptu, koji je odbio da bude umešan u brakolomstvo. Zato je bio oklevetan od Petefrijeva

¹³⁰ E. G. V., *Čežnja vekova*, Preporod, Beograd, 2011, str. 118.

¹³¹ Aus Wikipedia: Marie Durant.

supruga i stigao u zatvor, ali je Bog koristio tu njegovu vernost, da bi jedno svetsko carstvo saznalo za pravog Boga.

Da se prisetimo i devojčice koja je kao zarobljenica radila u Nemanovom domu. Zahvaljujući njenom svedočanstvu, rečju i delom, došlo je do obraćenja ovog vojskovođe. Ja sam ubeđen da on nije samo radosno služio pravom Bogu, nego je ovoj devojčici odmah dao slobodu i da ju je sa velikim poklonima lično odveo kući.

Isus je u Mateju 13,44-46 ispričao o čoveku koji je našao blago. Ono mu je bilo toliko dragoceno da je prodao sve što je imao i kupio njivu na kojoj se to blago nalazilo. On je dao sve za nebesko carstvo, ili, kako sam to ovde nazvao, za atraktivnu veru. Da vidimo koliko je takva vera dragocena?

Završne misli

E. G. Vajt piše: „Oni koji ostanu u Hristu, biće srećni, veseli i radosni u Bogu.”¹³²

Atraktivna vera nam daruje već sada radostan, snažan pobednički život, kao i osnovanu nadu za ulazak u Božje carstvo. Čak i u teškim trenucima, kada idemo dolinom smrti, zahvaljujući prisustvu Božjem u našoj nevolji, ova vera je još uvek atraktivna.

Atraktivnom verom možemo doprineti dobrom zajedništvu, tako da drugi ljudi dobiju interes za veru.

Neka nas Bog daruje dobrim razumevanjem velikog značaja jedinstva. Neka nam pomogne silom Svetog Duha „Hristos u nama” da postanemo slični Hristu, za našu radost i blagoslov, ali i za silu koja će privući istini naše rođake, ali i ostale ljude.

„[...] jer je radost Gospodnja vaša sila.” (Nemija 8,10)

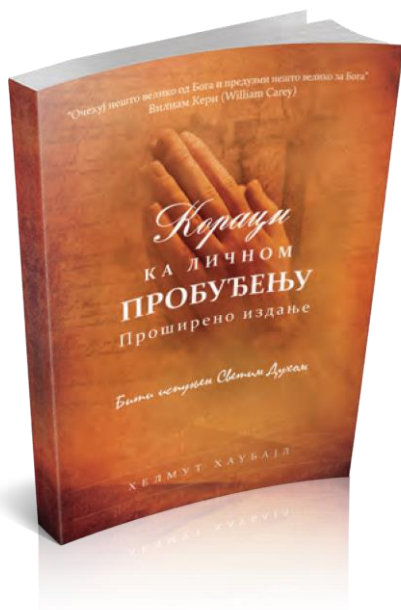
„Ako zaista predstavljamo Hrista, mi ćemo postići da služba Njemu izgleda onako.” privlačna (atraktivna) kao što stvarno i jeste.”¹³³

132 E.G.W., *Testimonies for the Church*, Vol4, 626 zitiert in Roger Morneau, Nicht zu fassen, Bd.1, (Hamburg, 1977), 63.

133 E. G. V., *Put Hristu*, Preporod, Beograd, 1997, str. 93.

KORACI KA LIČNOM PROBUĐENJU

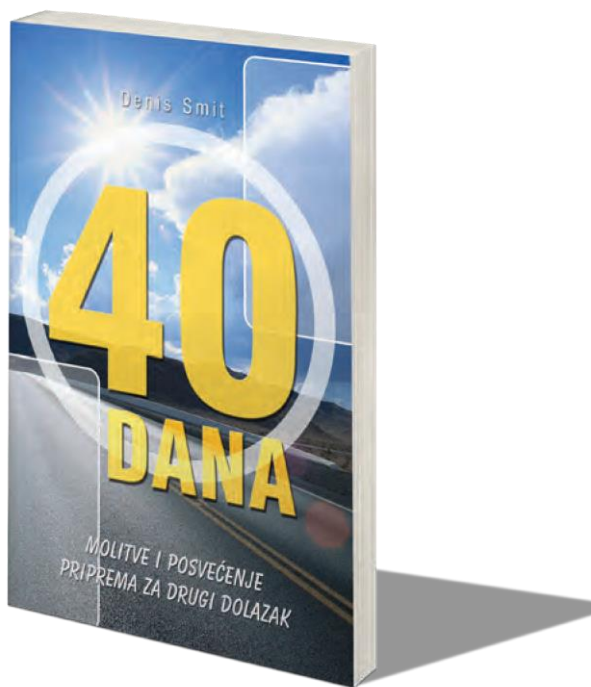
Helmut Haubajl

Ovu brošuru napisao je brat Helmut Haubajl, propovednik u penziji. On je autor više knjiga, brošura i biblijskih tema koje na prijemčiv i razumljiv način odgovaraju na važna biblijska pitanja. On detaljno obrađuje temu o značaju Svetog Duha i Njegovoj ulozi u pripremi za drugi Hristov dolazak za crkvu poslednjeg vremena.

40 DANA MOLITVE

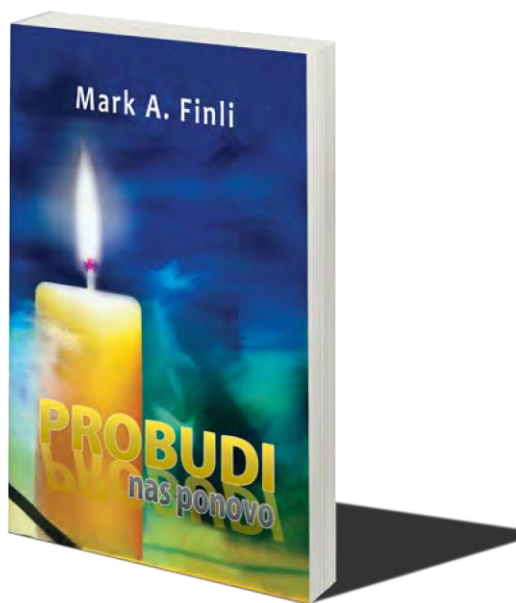
Denis Smit

Svrha ovog materijala za četrdesetodnevno proučavanje i molitvu jeste priprema Božje crkve za Hristov drugi dolazak, kao i težnja da se pristupi drugim ljudima da bi se i oni pripravili za taj slavno događaj. Ovu pripremu otpočinju vernici crkve, koji su spremni da se u razdoblju od 40 dana posvete molitvi i proučavanju sa željom da razviju bliskiji lični odnos sa Isusom.

PROBUDI NAS PONOVO

Mark A. Finli

Dok započinjete svoje lično putovanje po stranicama knjige *Probudi nas ponovo*, želim da vas uverim na ste na početku jednog od najzbudljivijih duhovnih poduhvata u svom životu. Uveren sam da će vas Sveti Duh uvesti u prisniju zajednicu sa Isusom dok razmišljate o ovim poglavljima.

Helmut Haubajl je biznismen i propovednik. Nakon uspešnog perioda gde je radio kao ovlašćeni službenik jedne špedicije, prihvatio je u starosnoj dobi od 37 godina Božji poziv da bude propovednik i radio je 16 godina za crkvu. Nakon toga je vodio adventistički starački dom u Bad Aiblingu. On je osnivač i izdavač malog misionskog časopisa i od kada se penzionisao je značajno uključen u izgradnju misionskog delovanja u Centralnoj Aziji i Indiji.

*I koji bude u Meni i Ja u njemu
on će roditi mnogi rod:
jer bez Mene ne možete činiti ništa.*

Preporod

